la humanitat

Any IV — Núm. 1.085 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dissabte, 17 d'agost del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya bon temps per totes les comarques amb cel completament serè, llevat d'algunes localitats costeres on la nebulositat és molt escassa.

No s'ha registrat cap precipitació i ha desaparegut l'ambient tempestuós de dies anteriors.

Temperatures extremes: màxima, 29 graus a Seròs; mínima, 3 graus a Ransoll.

Una important reunió del Partit Galleguista

Guió del moment

LA CONFERENCIA TRIPARTITA

Enmig d'un gran escepticisme ha començat la Conferència en la qual Itàlia, França i Anglaterra s'han de posar d'acord respecte l'avenir d'Etiopia. El sistema, vist des d'un punt de mira diplomàtic, serà molt just, però des d'un punt de vista humà no pot ésser més arbitrari. Tres potències europees, en virtut d'acords anteriors, fets també sense comptar amb Abissínia, solament elles, poden disposar de la pau i de la llibertat d'aquell país. El delegat etiòpic, amb els seus Consellers europeus, és a París per si alguns dels delegats ha de fer alguna consulta.

Aquest fet per si sol permet establir tota mena de conjectures sobre el que ha d'acordar-se a París, i, naturalment, cap de bona per Abissínia. En el cas que existís una absoluta bona fe en les parts contractants, ja que s'immiscueixen en els afers d'un altre Estat, el més raonat seria invitar a aquests a les converses. Ningú no té més a perdre en aquesta qüestió. No se'ns amaga que els entesos en qüestions diplomàtiques faran la mitja rialla quan vegin l'expressió d'aquest desig tan humà, i per tan humà tan poc diplomàtic. Una de les premisses que feren moure els pobles d'Europa contra Alemanya del 1914, fou el desig d'acabar d'una vegada amb aquestes pràctiques diplomàtiques que menen un poble a la guerra sense ni tan solament saber-ho i sobretot completament enganyat sobre la finalitat de la lluita. La veritat tota nua no s'evidencia fins al cap d'anys i encara a través de les dificultats que posen en tot moment i en tots els països, els Estats Majors Militars i, sobretot, els Estats Majors econòmics, els quals es donen les mans per sobre dels exèrcits en lluita.

Es aventurat assegurar el que passarà amb aquesta Conferència Tripartita. Els acords poden prendre moltes modalitats que constitueixin una fórmula jurídica inextricable, o poden ésser d'una claredat meridiana, però sempre, n'estem segurs, en perjudici del més interessat, del que ni tan solament és admès a discussió: l'Estat etiòpic.

Anglatera i França es presenten com a conciliadors, i el primer país en certa manera com a protector de la independència etiòpica. Però cal només veure la contestació sarcàstica que fa dos dies Anglaterra donà al Negus amb motiu de la protesta per l'embargament d'armes. «La mesura és, per igual, contra Abissínia que contra Itàlia. Cap dels dos països no pot importar armes ni municions». Davant d'una tal contestació, talment semblaria que Itàlia i Abissínia fossin dos pobles del mateix nivell cultural i econòmic i que Itàlia, com Abissínia, no tingués centenars de milers de treballadors que fabriquen armes i municions, treballant hores extraordinàries que els són carregades com a contribució a les despeses de la guerra. Als mateixos dies, Itàlia comprava vaixells per a dedicar-los a transportar armes i homes a les seves colònies i ningú no ha intentat evitar-ho. Es aquesta la igualtat de tracte que es dóna als dos països enemics. Realment és un sarcasme tràgic. Si fins aquell moment haguéssim tingut la més mínima illusió en la gestió diplomàtica que han d'intervenir en la qüestió, l'hauríem perduda totalment.

Podem, doncs, gairebé assegurar que la independència relativa i amb servituds que ha tingut fins ara Abissínia, és acabada. Els tres senyors representants, àrbitres del món, o almenys d'Europa, que són a París, el més que poden fer per Abissínia és trobar una fórmula dilatòria que allargui una mica més aquesta situació angoixosa, però per acabar fatalment amb la submissió etiòpica.

El més pran problema a estudiar, com ja hem dit altres vegades, són les conseqüències del que pugui ocórrer a Abissínia. Una guerra, engegada en aquest moment, en el punt que sigui de la terra, pot ésser la guerra general, de la qual no és gaire fàcil que se'n salvés cap país. Ara bé; si la guerra pogués quedar localitzada entre Itàlia i Abissínia la lluita d'Itàlia amb el seu vencedor d'Addua no fóra fàcil, tot i poden donar gairebé per segura la victòria italiana. En tal cas, la derrota de Mussolini, fatal, no vindria de l'Africa oriental sinó de la mateixa Itàlia. Es poc probable que el poble italià pogués resistir una llarga lluita a les colònies; el més segur seria que un dia, potser no pas massa llunyà, la protesta sorda que nia dintre la consciència de les masses treballadores a Itàlia sortís a la superfície, com una explosió, i engegués a rodar tot aquest sistema, bell exteriorment, però amb peus i ànima de fang, que ha bastit el Duce.

EL CONSELL DEL PARTIT PREN IMPORTANTS ACORDS

Les organitzacions galleguistes recolzaran un míting en el qual parlarà Manuel Azaña

Madrid, 16. — En reunió celebrada pel Consell del partit galleguista s'adoptaren importants acords de caràcter polític.

En primer lloc s'estudià el requeriment formulat al partit galleguista pel Comitè nacional del partit d'Esquerra Federal, donant-se compte de les bases propostes per aquest per a una aliança de partits autonomistes i federals, amb diversos fins.

Oït l'informe que en nom del Comitè emití la Secretaria política, s'acordà fer saber a l'esmentat partit que tot i estar conforme el partit galleguista amb el fons de la proposta el Consell no la creu acceptable en alguns dels seus extrems i entén que per a la millor realització de la idea que es proposa ha de convocar-se els partits interessats en ella a una reunió, en la qual haurien de puntualitzar-se tots els extrems convenients.

Per a comunicar personalment aquest acord i representar el partit galleguista en tal reunió, si arribés a celebrar-se, el Consell designà el senyor Bóveda.

També es comissionà dit senyor perquè en nom del partit es posi en contacte amb el Consell nacional del partit d'Esquerra Republicana per tal de conèixer el programa de govern que pels representants dels partits republicans es ve preparant, especialment en la part que dit programa pugui afectar Galícia i tingui relació amb les bases de col·laboració que entre Esquerra Republicana i el partit galleguista s'estan ultimant.

A més el Consell acordà facultar el Comitè executiu del partit galleguista perquè disposi el necessari a l'objecte que per les organitzacions galleguistes es presti ajut entusiasta al míting que es celebrarà a Vigo i en el qual intervindrà el senyor Azaña. Això no sols per la significació autonomista de l'home que convertí en realitat l'Estatut de Catalunya i féu possibles els de Bascònia i Galícia, sinó també per la que ha de tenir l'acte, conforme amb els acords de la quarta assemblea del partit.

Per la Secretaria de Relacions internacionals es donà compte d'haver-se rebut convocatòria per a la reunió que el dia 4 del pròxim setembre celebrarà a Ginebra el Congrés de minories nacionals.

Quedaren aprovades les línies generals de l'informe que ha de presentar-se a dita reunió i es facultà la referida Secretaria perquè a tal objecte es posi en relació amb els representants d'Euscadi i Catalunya.

El Consell aprovà el pla de programa traçat pel Comitè executiu, al qual sense perjudici dels nombrosos actes que amb caràcter local vénen efectuant els grups, començarà amb un important acte a El Ferrol i una sèrie d'ells en diversos pobles d'aquella comarca els dies 7 i 8 del pròxim mes, en els quals, a més dels elements locals, prendran part els senyors Alvarez Gallego, Suàrez Picallo, Villar Ponte i Otero Pedrayo.

A aquesta sèrie en seguiran immediatament d'altres en diverses zones de Galícia, la finalitat de les quals ha d'ésser enjudiciar la tasca funesta del conglomerat governant, tant al Parlament com a les corporacions locals gallegues, i afirmar els postulats mantinguts al manifest que el partit galleguista adreçà al país gallec en acabar la quarta assemblea d'abril últim en relació amb els greus problemes que la República i Galícia tenen plantejats.

S'adoptaren també diversos acords relatius a les Secretaries i d'ordre intern, així com també referents al setmanari del partit, «A Nosa Terra».

antena

La Veu *no vol brocs. Ves si li costaria poc de dir que no els plau el carnet Jover perquè volen que Catalunya demostri, sense traves, l'adhesió als «illustres amics»; però no tingueu por. Qualsevol — deuen dir els Duran i Vallès — no aprofita un invent que deixa sense votar milers i milers de ciutadans esquerrans.*

* * *

Els «illustres amics» parlen avui dels projectes lingüístics del senyor Dualde. «A poc a poc, compte—*diuen els rectors del catalanisme*—a embolicar la cosa.» *Avisen a Madrid amb tota «lleialtat», però amb el cap ben a terra. Tenen por que s'enfadin els qui els han permès usdefruitar de la llei del 2 de gener.*

L'actitud mansoia dels lligaires, en una qüestió tan vital com és la de les relacions de l'idioma amb l'ensenyament, contrasta amb aquelles descordades campanyes de Ventosa contra el règim acabat de néixer. I amb aquells esgarips que proferien contra el govern de les esquerres catalanes.

* * *

Cautela, recomana La Veu *al senyor Dualde. ¿Com és possible aquesta actitud en uns homes que volen dir-se catalanistes? La contestació a aquesta estranyesa la trobareu en les informacions polítiques de Madrid.* La Veu *confia amb el seu octubre; potser a [illegible] obtindran entrar al Ministeri i no és pas qüestió d'esbotzar les coses amb un editorial fora de to.*

A l'últim — si hem de fer cas del serpent de mar — un prohom lligaire podrà jurar la Constitució des de ben amunt.

Ja haurà costat. Tot ve, es deuen dir els «illustres amics». Ara, que ja temien ésser defraudats, no pas per haver traït Catalunya, no. Els dolia haver traït sense retribució, sense rebre el plat de llenties.

* * *

Tot el fervor religiós s'ha abocat per Catalunya amb motiu de la Mare de Déu d'agost. La premsa catòlica corre a comunicar als seus lectors que una vegada més s'ha demostrat la religiositat del nostre poble. També són ganes, les dels catòlics, de conrear l'eufòria.

Al nostre jovent — i als qui no ho són — no li ve mai muntanya amunt el fer festa, sigui ella dictada pel Sant Pare, per la Francmaçoneria o pel Gremi. Massa maldecaps es passen en aquest món per a fer cara sorruda davant la vermellor del full del calendari. Avui es celebra Sant Pere i demà es festejarà Carnaval, amb gran desencis dels catòlics.

Però tot i la religiositat que la premsa catòlica atribueix als festamajoraires, ai! que cap d'ells no fan cas de Completes i Laudes, i les padrines han substituït els rosaris i el breviari pel carmí i els pólvors!

* * *

L'eufòria és una mala consellera. Es el fullatge que priva de veure el bosc. Però els catòlics no estan en condicions de desaprofitar res — tot s'ho necessiten — i no havien pas de deixar d'atribuir a

(Passa a la pàg. 5.)

EL PROCES CONTRA EL SENYOR PRADERA

El processat allegà la incompetència del Jutjat per a fer comparèixer un membre del Tribunal de Garanties

Amb motiu del discurs pronunciat pel senyor Víctor Pradera en el dinar ofert a l'hotel «Eskurra», de San Sebastián, als directius d'Acció Espanyola, s'ha obert un procés en el qual li és imputat a l'orador un delicte contra la forma de Govern.

Cridat a declarar el senyor Pradera, reconegué, per deferència del Jutjat, els termes del discurs que li foren posats a la vista, no sense abans allegar la incompetència de l'esmentat jutjat per a fer comparèixer a un membre del Tribunal de Garanties.

Un Consell de ministres d'importància?

Madrid, 16. — Dilluns vinent, dia 19, se celebrarà un Consell de ministres a La Granja, sota la presidència del cap de l'Estat.

A aquesta reunió ministerial se li concedeix certa importància política, i d'una manera especial al consellet que els ministres celebraran abans.

*

JA S'HA DECIDIT!

Sembla que finalment Emiliano Iglesias anirà a Mèxic

Madrid, 16. — El nou ambaixador d'Espanya a Mèxic, senyor Emiliano Iglesias, pensa embarcar en direcció a l'esmentat país el dia 24 d'aquest mes.

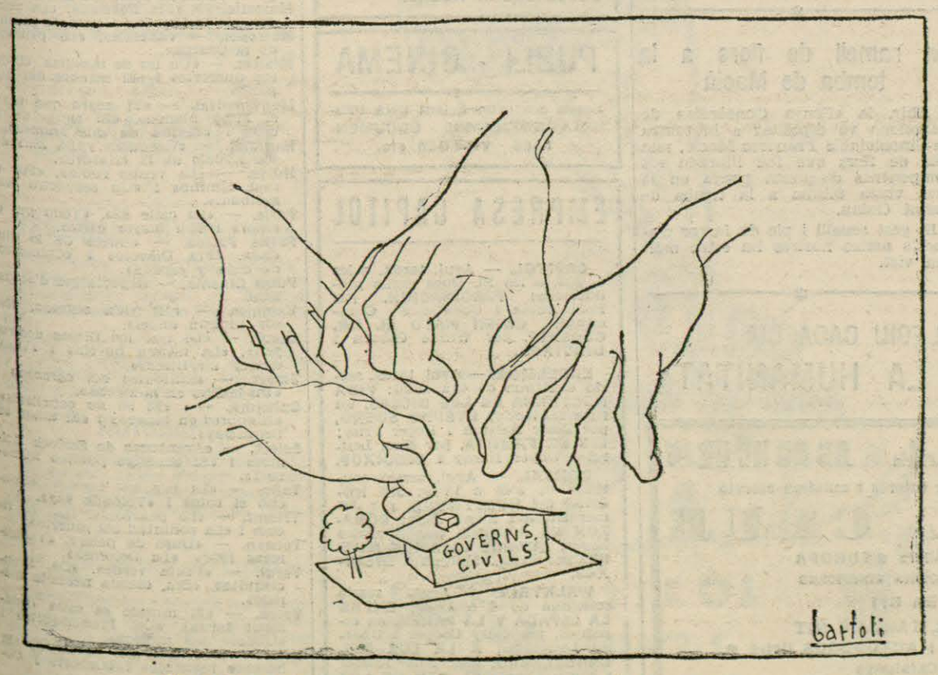

Si no fos per aquestes i altres petites coses, prou s'entendrien...

(Per Bartoli)

LA HUMANITAT

publicarà en l'edició de demà, diumenge entre altres informacions i articles

A LA RECERCA DEL «MON PERDUT»

(el gran reportatge de La Varre)

UN TURISTA DE LIVERPOOL A BARCELONA

(a bord d'un autocar pels carrers de la ciutat)

SILUETES CATALANES A CARTAGENA

(un reportatge d'actualitat)

EL PROBLEMA DEL VI A CATALUNYA

(antecedents i possibilitats d'un Estatut del vi)

Demaneu, demà i cada dia,

LA HUMANITAT

(el diari popular de Catalunya)

LA "FESTA DE L'ARBRE FRUITER" A LA VILA DE MOIA

El senyor Ossorio i Gallardo, que presidí l'acte, pronuncià un magnífic i interessantíssim discurs

Entre altres personalitats, hi assistiren el senyor Santiago Gubern, president del Tribunal de Cassació de Catalunya; Carles Riba, doctor Emili Mira, doctor Vilardell, Duran i Sampere i Boix Respall

Ahir, tal com estava anunciat, tingué lloc a la vila de Moià la tradicional Festa de l'Arbre fruiter, instituïda pel gran artista líric Francesc Viñas, ara fa trenta anys.

Els actes celebrats durant tot el dia tingueren ressò, a més, en el sentit d'homenatjar la memòria de dues personalitats nascudes també en aquella vila com són l'immortal Conseller en Cap Rafel Casanova i el fundador que fou de la Caixa d'Estalvis Francesc Moragues i Barret.

Cal destacar també com a nota característica en la festa celebrada ahir a Moià, la presència de l'illustre jurisconsult i gran amic de Catalunya, senyor Angel Ossorio i Gallardo, el qual vingué expressament de Madrid per presidir-la, tal com ho féu ara fa vint-icinc anys, quan era governador civil de Barcelona.

Angel Ossorio i Gallardo, fent-se càrrec de l'alt esperit de cultura i transcendència social que representen pel nostre poble actes com la Festa de l'Arbre fruiter, de Moià, ha volgut ésser-hi ell mateix en persona i ha palesat la seva simpatia i cordial adhesió.

Els actes, tal com estaven anunciats en els programes, començaren a les onze del matí i amb assistència de gran nombre de personalitats del món de la cultura. Hi veiérem, entre altres, el President del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyor Santiago Gubern; el fidel prosseguidor de l'obra d'en Viñas, i fill polític, Dr. Jacint Vilardell, amb els seus germans i distingida esposa; el degà de la Facultat de Dret i Director de la Caixa d'Estalvis, Dr. Josep M. Boix Raspall; el Director de la lluita antituberculosa a Catalunya, doctor Lluís Sayé; el professor Carles Riba; el Director de l'Institut Psicotècnic, Dr. Emili Mira; Pius Daví; Raimon d'Abadal i Duran i Sampere, i l'illustre advocat D. Angel Ossorio, en companyia de la seva senyora, donya Rosalia Florit d'Ossorio.

Cal destacar, contra el costum de tots els anys, que entre els assistents no hi havia cap representació oficial, cosa que és molt de lamentar, tractant-se d'un acte de caire cultural i social com aquest.

La festa començà amb la plantació d'arbres fruiters pels nois de les Agrupacions, en el Parc Francesc Viñas, on es cantà l'himne de l'arbre fruiter per l'Orfeó de Sant Gral.

Seguidament hom es traslladà, per inaugurar-la, a la Biblioteca Popular de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, construïda i instal·lada e nhomenatge a Francesc Viñas i al descobriment d'una làpida costejada pel poble de Moià, que perpetuarà la memòria del malaguanyat Francesc Moragues i Barret. En ambdós actes el Director de la Caixa i illustre catedràtic Dr. Boix Raspall, pronuncià magnífics parlaments enaltint i glossant els dos patricis moianesos.

Acte seguit fou visitada la casa on va néixer el darrer Conseller en Cap de Catalunya, **Rafel** Casanova, on quedà instal·lat el Museu Comarcal Moianès.

ELS ACTES DE LA TARDA

A dos quarts de cinc de la tarda tots els assistents, junt amb la Reina i Pubilla de la Festa i acompanyats del poble de Moià s'adreçaren al Parc «Francesc Viñas», on es desenvolupà, sota la presidència del senyor Ossorio i Gallardo, la resta del programa.

Primerament, foren cantades algunes peces per l'Orfeó, recital de poesies a càrrec de l'artista moianès Pius Daví, i diàlegs per nois i noies del poble.

A continuació s'aixecà a parlar el senyor Santiago Gubern, el qual en un brillant parlament féu constar la seva adhesió a l'acte, el qual—digué—no és res més que una manifestació patriòtica, en el més noble i alt sentit de la paraula i que serveix alhora per homenatjar les figures moianeses anteriorment esmentades.

El senyor Gubern acaba el seu discurs exhortant el poble de Moià perquè segueixi practicant aquesta manifestació patriòtica que ve a la vegada a contribuir al millorament social i espiritual.

La nena Josefina Fàbregues, filla del nostre amic Benvingut Fàbregues, seguidament, adreça una breu salutació a tots els presents i en particular remercia la presència del senyor Ossorio i Gallardo.

A continuació pronunciaren parlaments els senyors Carles Riba i Emili Mira, que també glossaren magníficament la significació i l'abast de l'acte que s'estava celebrant. Finalment, s'aixecà a parlar el senyor Angel Ossorio i Gallardo, el qual fou acollit amb grans mostres de simpatia i xardoroses ovacions per la gran gernació reunida al Parc.

PARLA ANGEL OSSORIO

El prestigiós advocat començà el seu eloqüentíssim parlament, dient que difícilment encertaria a expressar l'emoció pregona i sincera que experimentava en assistir a aquest acte. Recordà que fa 27 anys que va fer el mateix camí i pel mateix objecte. Quantes coses han passat a través d'aquest període de temps!—continua dient el senyor Ossorio—. Han estat moltes les convulsions i transformacions sofertes. Enmig, però, d'aquests esdeveniments tan diversos transcorreguts, una cosa cal fer destacar. I és que, a desgrat de tot, encara existeix un lloc on es concentra la gent per amar el bé i enaltir les obres dignes.

A través d'aquest temps és molt trist recordar les persones illustres que manquen. Manca Francesc Macià, el patrici insigne, les idees del qual podran ésser discutides, però sempre hom ha d'apreciar en la seva trajectòria, el seu desinterès en la conducta, i la seva vida patriòtica.

Manca Moragues i Barret, el qual, com hem sentit aquest matí al professor Boix Raspall, ha sabut copsar tan vivament els relleus de la seva vida, fent-li elogis ben merescuts.

Interromput diverses vegades per xardorosos aplaudiments, continuà Ossorio i Gallardo:

Manca també un altre gran ciutadà, que avui travessa una situació dolorosa, i que havia vingut a aquesta mateixa festa i que sense que vulgui inclinar-me amb cap consideració política, hem de constatar que hom voldria que una altre dia tornés a venir; perquè ultra de retornar un ciutadà exemplar també vindrà un poeta eximi. Com haveu pogut ben bé interpretar em referel·xo a Ventura Gassol.

I manca Viñas, la figura definitiva d'aquest acte. Amb càlides paraules el senyor Ossorio expressa les excel·lències del malaguanyat artista i patriota, que sabé conjuminar el seu art amb la veritat. Recorda que l'any 11, Francesc Viñas temia que aquesta festa s'extingís, i que anà a la recerca de Joan Maragall perquè l'ajudés en la seva obra.

En aquest punt, l'illustre amic de Catalunya llegeix uns fragments d'un llibre de Maragall. Diu que després d'examinar l'obra de «l'arbre fruiter», que el poble a tothora l'ha acollit i recolzat amb entusiasme, i que així calia seguir.

Per a mi—diu— l'arbre fruiter és un símbol. No solament representa un element més de la Natura, sinó que impulsa l'amor i la illusió a la creació i a la raça.

Remarca que amb indiferència no es va enlloc i que les coses cal que vagin acompanyades d'un calor i un afany que és el que ha de representar el triomf el dia de demà.

Parla de les característiques en tots els ordres que integren Catalunya i diu que reconeix que un català pot parlar el seu idioma perquè és el seu dret i la seva illusió. Expressa que ell és amic dels catalans perquè és espanyol. El català és una llengua espanyola com a catalana. Hem de considerar que en néixer, les llengües llatines es ramificaren per tot Espanya, sorgint el gallès, el català, etc., però totes són d'Espanya.

Espanya—digué—té unes modalitats ben definides que cal respectar. Un home, Santiago Gubern, ha dit que l'autonomia estava dintre de la germanor ibèrica. Aquesta ha estat la concepció i l'esperit que ha impulsat a tots els homes que ha tingut Catalunya en els destins de la seva vida política. Pi i Margall, Prat de la Riba, Macià, Cambó, Companys, tots, absolutament tots, estic convençut que s'han mogut, sota el mateix esperit.

Afirma que Espanya ha de deixar per norma, que es desenvolupin totes les seves regions amb absoluta llibertat d'acció.

El senyor Ossorio acabà el seu magnífic discurs dient que cada generació té els mateixos neguits i inquietuds en el problema de Catalunya, i creu molt natural que la joventut actual propugni per uns ideals de noble i fraternal plenitud.

Les darreres paraules de l'insigne orador foren subratllades amb xardorosos aplaudiments.

LES VICTIMES DE L'AIRE

Wiley Post i Will Rogers han mort en iniciar el vol Califòrnia-Moscou

Dues figures americanes de primer plà

La notícia de l'accident

Nova York 16. — Segons informacions rebudes avui, el famós aviador Wiley Post, recordman del vol de circumvalació del globus, i l'humorista americà Will Rogers, els quals

WILEY POST

l'as de l'aviació americana, que acaba de trobar la mort en el curs d'un dels seus grans vols

el dia 7 de l'actual mes sortiren cap a Alaska, iniciant el seu raid Califòrnia1Moscou, sofriren un accident d'aviació. Ambdós han mort.

L'accident va produir-se quan l'aparell recorria el trajecte entre Fairbacks i Punta Barrow.

Wiley Post, l'admirable aviador l'home jovial que cerca superar-se sense ajut de plataformes publicitàries, ha mort quan volava cap a Moscou. El seu company de tragèdia és menys conegut a Europa. Unes quantes pel·lícules li han donat certa popularitat al nostre continent, però Will Rogers és avui una pèrdua nacional per als Estats Units. Rogers era el Mark Twain d'aquest sigle. El seu humorisme partia sempre de les coses més simples. Els seus vols als països sud-americans li suggeriren centenars de frases enginyoses; judicis tallants sobre l'imperialisme nord-americà que ningú no hauria gosat pronunciar en veu alta. Aquest home, per damunt de la seva afició per a cultivar tota classe d'esports —comptava ja uns 53 anys— i posseïdor d'una gran fortuna, sense necessitat d'arriscar-se, era el màxim entusiasta de l'aviació com a mitjà de transport. Pot dir-se que Will Rogers, sense tèmer incórrer en l'exageració ha estat la persona que més ha fet perquè el públic viatgés per l'aire. «Consti que pago els meus bitllets com qualsevol» comenta un dia parlant per la ràdio, amb la seva acostumrada independència.

El dia 24 del mes passat s'acompliren dos anys des que Wiley Post donà la volta al món. Anava acompanyat del «pilot automàtic», sobre el qual, parlant amb els periodistes en les seves habitacions de l'hotel —dues hores després d'haver arribat a Nova York— reconegué que «sense el "robot" potser no hauria pogut aconseguir el meu propòsit. Funcionà perfectament durant tot el curs del vol; solament hi hagueren alguns defectes en la lubrificació. Desitjaria tornar a realitzar aquest vol...» La mort posa punt final a les ambicions d'aquest gran esportista.

Es interessant seguir aquell famós vol per etapes:

Nova York - Berlin	25 h.	46 m.
Berlin - Koenisberg ...	4 »	29 »
Koenisberg - Moscou ...	5 »	35 »
Moscou - Novosibirsk ...	13 »	19 »
Novosibirsk - Irkutsk ...	6 »	33 »
Irkutsk - Rukhlovo ...	7 »	32 »
Rukhlovo - Khabarovsk	4 »	18 »
Khabarovsk - Flat	22 »	32 »
Flat - Fairbanks	3 »	14 »
Fairbanks - Edmonton ...	9 »	22 »
Edmonton - Nova York	13 »	18 »

WILL ROGERS

el fi humorista i gran actor de cinema, prou conegut dels públics de tot el món (una de les seves millors pel·lícules: «Un americà a la cort del rei Artur»), que acompanyava Wiley Post en el seu vol i que ha mort també en el sensible accident

Aquest número ha estat visat per la censura

·ELS ESPORTS·

L'ACTIVITAT ATLETICA

El matx U. G. E. Badalona-C. E. Natura

Ahir tingué lloc al camp de la U. G. E., de Badalona, l'anunciat festival d'atletisme entre aquest equip i el del Centre Excursionista Natura.

Aquest festival, que fou seguit amb gran interès pel nombrós públic que hi assistí, acabà amb la victòria del Natura, assolida en els darrers moments.

60 metres

Gordi, Natura, 7 1-5; Guardia, Badalona; Solé, Natura; Company, Badalona.

Pes

Solé, Natura, 11'01; Parés, Natura, 9'70; Guardia, Badalona, 8'96; Gómez, Badalona, 8'70.

Alçària

Max Staat, Natura, 1'60; Vergés, Badalona, 1'55; Alcàzar, Natura, 1'50; Company, Badalona, 1'50.

800 metres

Sender, Natura, 2' 14"; Gaibar, Natura; Vergés, Badalona; Rosés, Badalona.

Llargària

Gordi, Natura, 5'97; Company, Badalona, 5'78; Oliver, Badalona, 5'60; Max Staat, Natura, 5'17.

Disc

Solé, Natura, 28'28; Parés, Natura, 28'04; Gómez, Badalona, 27'45; Casajuana, Badalona, 25'70.

400 metres

Oliver, Badalona, 59' 1-5; Vera, Natura; Molina, Natura; Miralles, Badalona.

2.000 metres

Gaibar, Natura, 5' 33" 4-5; Poaquet, Natura; Montiel, Badalona; Rosés, Badalona.

Triple Salt

Company, Badalona, 12'15; Gordi, Natura, 11'56; Solé, Natura, 11'43; Vergés, Badalona, 10'42.

Javelina

Gómez, Badalona, 39'67; Alcàzar, Natura, 38'46; Company, Badalona, 32'47; Max Staat, Natura, 31'43.

Rellevaments 4 x 100

Centre Excursionista Natura, 49" 4-5; Unió Gimnàstica i Esportiva, de Badalona.

Puntuació final

Centre Excursionista Natura.... 63
Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona 43

Preparatius per a l'Olimpíada Obrera

DEMA, EL IV FESTIVAL DE PRE SELECCIO

La Comissió catalana pro Olimpíada Obrera, organitza per a demà, diumenge, dia 18, al camp del Guinardó (antic camp de l'Europa) un festival de futbol amb la participació dels equips B. C. D. Avanti i Penya Arcadi.

L'esmentat festival, serveix de preparació i pre-selecció dels futbolistes que han de representar Catalunya en la propera Olimpíada Obrera, que se celebrarà en aquesta els dies 26 al 29 de setembre vinent.

Aquesta Comissió novament fa una crida a tots els clubs que per qualsevol motiu no hagin rebut invitació, donin la seva adhesió dirigint-se per escrit al secretariat de l'organització, carrer Riego, 2, primer, A. E. Sempre Avant, Sants.

CICLISME

Premi L'Hospitalet, cursa per a diumenge

El C. C. Hospitalet, organitza per a demà, diumenge, amb motiu de la Festa major, una cursa ciclista, la qual guanyarà el rècord de premis per ésser de més de 45, i que es destinen a les categories quarta i principiants, als quals està reservada la cursa.

El circuit és de 80 quilòmetres. Es puja per l'Ullastrell i es baixa per Rubí, i es farà un tomb per Hospitalet, Coll-blanc i Cornellà, en el transcurs del qual es disputaran primes de 20 i 25 pessetes.

Els premis estan exposats a Laureà Miró, 24.

La cursa estarà classificada per l'àrbitre collegiat senyor J. Salvador.

Es disputarà una copa per equips de 4 corredors, donatiu de la casa "Wirass".

Per a inscripcions: Cicles Español, L. Miró, 31, i a l'estatge, Rambla de J. Oliveras, 11, L'Hospitalet.

FUTBOL

Lazcano al València?

Madrid, 16. — Es diu que Lazcano no abandona el futbol, i que aprofitant la feliç circumstància que el Madrid l'hagi deixat en llibertat firmarà un compromís amb el València, si arriba a un acord amb aquest Club.

L'Espanyol ha contractat un davanter centre anglès que arribarà dilluns junt amb l'entrenador Mr. Lowe

Procedent de Londres arribà el dijous passat el secretari tècnic de l'Espanyol, Damià Canyelles, que durant la seva estada a la capital anglesa ha formalitzat l'adquisició d'un davanter centre, procedent del Charlton Athletic.

Aquest nou element arribarà el pròxim dilluns a la nostra ciutat juntament amb l'entrenador de l'Espanyol, Mr. Lowe.

Barcelona i Espanyol iniciaren ahir els seus entrenaments

Els nostres primers equips estan donant llurs últims tocs a la concepció de les alineacions amb què fer front a la temporada que va a començar.

Amb les figures que s'han reservat de les que nodriren llurs files la temporada última i les adquisicions fetes aquests dies d'efervescència de «fixatges» van ara a provar per a determinar els llocs de responsabilitat davant del Campionat de Catalunya.

El Barcelona començà ahir al matí els seus entrenaments, sota la direcció del nou «trainer» Mr. O'Connell. Aquest entrenament serà ja bastant seriós, ja que el Barcelona disposarà a Les Corts de la majoria dels seus elements de primera línia.

L'Espanyol, encara que no ha arribat el seu nou entrenador, també anglès, Mr. Lowe, inicià ahir tarda les seves sessions d'entrenament sota la direcció de Trabal, per a determinar l'equip que ha de representar el club en la iniciació del Campionat de Catalunya, tenint en compte que encara no haurà tornat el nucli de jugadors que es troba a Sud-Amèrica.

CANODROM-PARK
CAMP DEL «SOL DE BAIX»
Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona
TRAVESSERA DE LES CORTS
Avui, dissabte, nit
GRANS CURSES DE LLEBRERS
Tramvies: Linies 7 i 15 --- Autobusos: Lletra E
Servei de taxis collectius, des de la Plaça de Catalunya, de la Plaça d'Espanya, Bar Xicago i Passeig de Gràcia-Salmeron

NATACIO

EL "C. N. BARCELONA" ? A AIGUAFREDA

Una exhibició interesant

Demà, diumenge, al matí, el C. N. Barcelona desplaçarà a Aiguafreda un equip, en el qual figuraran els seus millors elements, entre ells Sabata, Jiménez, Brull, Borràs, Cabrejas, etc., junt amb una representació de la Secció Femenina de l'esmentat Club.

Es de preveure que l'actuació dels campions del C. N. Barcelona constituirà un èxit netament esportiu, per quant aquesta manifestació tindrà l'alicient de collaborar a la propaganda de la natació esportiva que porten a cap els actius elements de l'esmentada població.

Francesc Fonollar, del Barceloneta A. C., vencé en la V Travessia de Badalona

Prengueren la sortida uns quaranta inscrits, dels quals se'n classificaren 21, després de cobrir els 2.000 metres de forma elogiable, ja que venceren amb entusiasme les grans dificultats que la mar oferia.

Francesc Fonollar, del Barceloneta Amateur Club, fou el vencedor de la prova, en emotiva lluita amb Buqueres i Ullan, del mateix club, que es classificaren en segon i tercer lloc, respectivament, i mereixeren elogis per llur magnífica actuació. També es destacaren Celedoni Fernàndez, el qual continua amb l'entusiasme de sempre, practicant aquest esport, i Cabot, ambdós del Barceloneta; Marc, del Terrassa; Girona, del Mare Nostre, i Traité, del Badalona.

L'organització del C. N. Badalona, excellent. Aconseguí salvar amb èxit les dificultats que se'ls oferiren per l'estat de la mar.

LA CLASSIFICACIO

1. Francesc Fonollar, C. A. Barceloneta, en 36 minuts.
2. Josep Buqueres, C. A. Barceloneta, en 37 m. i 6 s.
3. Ullan, C. A. Barceloneta, en 38 m.
4. Celedoni Fernàndez, C. A. Barceloneta, en 40 m. i 4 s.
5. Jaume Cabot, C. A. B.
6. Carles Marc, Terrassa.
7. B. Girona, Mare Nostrum.
8. Joan Traité, C. N. Badalona.
9. David Schurman, C. N. Badalona.
10. Francesc Guillén, Barceloneta.
11. Antoni Pujol, Mare Nostrum.
12. Antoni Jiménez, Barceloneta.
13. Ramon Branera, Olímpic Club.
14. Manuel Simó, Olímpic Club.
15. Pere Pujol, Olímpic Club.
16. Laureà Escuté, Mediterrani.
17. Vicenç Branera, Olímpic Club.
18. Narcís Amaya, C. N. Badalona.
19. Enric Manzano, Mare Nostrum.
20. Francesc Cazorla, Olímpic Club
21. Josep Coll, Mataró.

LA CLASSIFICACIO PER CLUBS (Copa Generalitat)

1. Barceloneta Amateur Club, 6 punts.
2. Club Natació Badalona, 35.
3. Olímpic Club, 42.
4. Mare Nostrum, 47.

CURSES DE LLEBRERS

Les reunions de dimecres i dijous a la nit al Conòdrom del Guinardó

EN LA D'AQUESTA NIT SERA DISPUTADA LA FINAL DE LA «COPA D'OR»

RESULTATS DE LES CURSES CELEBRADES DIJOUS A LA NIT

Primera carrera llisa, a 375 iardes
1. "Guagira", de J. Cabellos, 26" 2-5.
2. "Wantky", de J. de Dalmases.
No collocats, "May Menju", "Mal de ventre", "Moreno", "Negro".

Segona carrera llisa, a 375 iardes
1. "Pitusa", de R. Rosselló, 26" 1-5.
2. "Corso", de C. Cubillo.
No classificats: "Set-soles", "Nina", "Fleta", "Samarreta".

Tercera carrera llisa, a 450 iardes
1. "Saeta", de J. Nadal, 31" 4-5.
2. "Cascabel", d'A. Peris.
No classificats: "Lliga Kama", "Bombita", "Miss Torres", "Botafogo".

Quarta carrera llisa, a 375 iardes
1. "Marchena", de J. Camp, 26".
2. "Kuka", de P. Clapera.
No classificats: "Asturianos", "Zulima", "Belly", "Marina".

Cinquena carrera llisa, a 450 iardes
1. "Pressas", de J. Cabellos, 31".
2. "Torijeña", de M. Trigueros.
No classificats: "Fantasma", "Flecha", "Chispa", "Dolfina".

Sisena carrera llisa, a 450 iardes
1. "Ginkama", de P. Conde, 30" 2-5.
2. "Sonia", de B. de Esponella.
No classificats: "Carabí", "Centella", "Canquete", "Kaiman".

Setena carrera llisa, a 450 iardes
1. "Callao", d'E. Guerra, 30" 2-5.
2. "Almanzora", de F. Lucas.
No classificats: "Longa Niza", "Aguilillo", "Sanguijuela", "Kakatua".

Vuitena carrera, eliminatòria, a 375 iardes
1. "Saeta", de J. Nadal, 26" 4-5.
2. "Kuka", de P. Clapera.
No classificats: "Marchena", "Pitusa", "Corso", "Cascabel".

Novena carrera, a 450 iardes, tanques
1. "Dulia", de P. Bosch, 32".
2. "Titina", de M. Palau.
No classificats: "Vals", "Marchamalo", "Bali", "Diputado".

* * *

En la sessió d'aquesta nit, serà disputada la final de la "Copa d'Or" a la distància de 450 iardes i en la qual participaran Rox-Roy, Cangrejo, Tigre, Dolla, Granate i Ortega. El primer d'ells figura com a actual líder, i malgrat que no es pugui classificar en la carrera d'aquesta nit, cap dels seus immediats pot arrebassar-li el primer lloc.

No obstant, l'interès de la carrera no minva en el més mínim, tota vegada que el públic podrà presenciar novament una carrera en extrem disputada i espectacular, en la qual participaran tots els asos del Canòdrom del Guinardó.

Les reunions de dijous al Kennel Club de Barcelona

Resultats de les curses celebrades en el transcurs de les reunions de dijous, al Kennel Club de Barcelona:

A LA TARDA

Primera cursa: Bòlido, 21'94. Barbacana, Moro, Màxima, Witty, Prince i Barbas.

Segona: Mark Time, 20'52. Jurit, Ratty, Tarty, Rayo i Landa.

Tercera: Alba, 29'87. Fairie Bourne, Blue Ruin, Linfrum, Calígula i Laburnum Belle.

Quarta: Matt Mac Can, 20'43. Pluto, Añil, Bandolero, Dinora i Kotty II

Cinquena: Wally, 20'43. Caribe, Preganero, Aladino, Eterbriede Mintrel i Anvil Tone.

Sisena: Pulgarcito, 20'45: Swarstone Molly, Wotan, Leningay, Tito i Chalao.

Setena: Birlocho, 19'46. Chinford Toper, Gran Llier, Payesa, Mainstay i Raincharm.

Vuitena: Swarstone Blue Bar, 35 29 Buchan, Bridegrom, Linda, Trinquete Wohnam, Scarg Rambler.

Totes les proves foren de 300 metres menys la vuitena que fou de 525 metres.

A LA NIT

Primera: Ligtening, 21'70. Pancho II. Quitamanchas, Timbucktoo, Pantalon i Fitero.

Segona: Mínima, 20'73. Kelly, Bizga, Sewarstone Betty, Troztky i Certain Marvel.

Tercera: Psilon, 20'45: Citro, Sewarstone Sid, Golden Ease, Auro i Sonny.

Quarta: Jurit, 20'74. Rayo Swarstone Sam, Laburnum Belle, Rairie Boune i Blue Ruin.

Cinquena: Pulgarcito, 20'00. Tosca, Zagal Mainstay, Barbata i Armero.

Sisena: Tabaco, 20'00. Petronio, Perfection, Rebecca, Torero i Aquiles.

Setena: Ranero, 19'24. Duskie, Flaming Fox, Speedy, Pancho i Alarico.

Vuitena: Saltaire, 35'05, Birlochd, Nick The Mickmann, Trébol i Bromians Doubler.

Novena: Savage Sally, 20'45. Olly's Pal, Centauro, Galloping Major, Zancudo i Red Hot Totem.

Canòdrom Guinardó
CURSES DE LLEBRERS
SETMANA DE
PROGRAMES EXTRAORDINARIS
Avui, final de la
Copa d'Or del Canòdrom Guinardó
Avui, dissabte i demà, diumenge
CURSES TARDA I NIT
Entrada general, 0 50
Entrada al recinte i preferència, 1 pta.

LA SITUACIO ACTUAL

REUNIO

Ahir al matí hi hagué l'acostumada Junta de generals i coronels presidida pel general d'aquesta Divisió senyor Sànchez Ocaña.

SENTENCIA APROVADA

Ha estat aprovada la sentència dictada pel Consell de guerra contra els encartats del sumari de Mora la Nova.

PRESA DE POSSESSIO

Ha pres possessió de la secretaria d'aquesta Auditoria, l'oficial senyor Josep Lluís Montagut Batlle.

DILIGENCIES

Els metges militars han efectuat l'autòpsia al cadàver de Joan Codina Badó, mort al carrer Trinitat per la força pública.

Amb motiu del dictamen d'autòpsia, que ha estat lliurat al jutge militar, aquest ha realitzat aquest matí una diligència d'inspecció ocular en el lloc on esdevingué el fet i no ha trobat res de delictiu en la casa.

Continuaran les diligències sumarials.

TREN QUE DESCARRILA

A la Comandància militar facilitaren ahir les següents notes:

«El correu d'Irun arribarà amb tres hores de retard a conseqüència d'haver descarrilat entre les estacions de Torillo i Selgua, per haver-se trencat el joc de rodes d'un vagó. No hi ha hagut desgràcies personals.»

TOPADA DE VEHICLES

«A les dues de la matinada, al carrer Pere IV, més enllà dels consums, la camioneta dels guàrdies d'assalt 4-B, conduïda per Francesc París Roca, ha topat amb l'autobús de la Companyia General núm. 45.855, de la línia de Badalona, conduït per Josep Garcia Sastres.

Ha resultat amb desperfectes avalorats en 500 pessetes, el taxis 30.897, propietat de Francesc Guarte.

S'instrueixen les oportunes diligències.»

ANTIGUITATS
MOBLES D'ESTIL
CALAIXERES ISABELINES
QUADROS ANTICS I MODERNS
MIRALLS
OBJECTES D'ARAM
MITGES I MITJONS A PREUS DE GANGA
Sempre grans ocasions
HOTEL DE VENDES
PELAI, 8

L'ORDRE PUBLIC

*

LLADRES DETINGUTS

El dia 14 del corrent es va cometre un robatori al carrer de Tallers, 50, magatzem d'articles fotogràfics, per valor de 25.000 pessetes.

Encarregats els agents de la brigada criminal d'aquest servei, aconseguiren detenir el malfactor Gonçal Alcónada Isasi, que es confessà autor del robatori i declarà que el que havia robat estava al domicili de Cristòfor Fernàndez Teruel, el qual té un quadra al Grup Ferrer i Guàrdia de Can Tunis.

Anaren allà els agents i s'incautaren de tot el robat que estava carregat en un carro del Fernàndez Teruel, el qual també fou detingut.

Després es personaren al carrer de Corts, 250, prop de la Riera de Magòria. En aquesta casa, després d'un minuciós registre, es procedí a la detenció d'Antoni Múrcia Garcia, i de Lluís Parral Andrada. Aquest darrer estava amagat al water de la casa.

En aquest domicili es trobà una màquina d'escriure procedent d'un robatori comès en un comerç del carrer d'Astúries, 65. També s'incautaren els agents de gran quantitat d'útils per al robatori, llanternes, cordes, etc.

Els detinguts estan incomunicats als calabossos de la Direcció, i els objectes robats han estat reconeguts per llurs propietaris. Hi havia un total de 67 màquines fotogràfiques, películes, etc.

EL CAP DE POLICIA I ELS PERIODISTES

Els periodistes intentaren ahir al migdia entrevistar-se amb el cap superior de Madrid senyor Santiago Martín Bàguenas que ha quedat, per haver marxat el senyor Santullano, cap superior, i no pogueren aconseguir llur objecte per haver-se absentat l'esmentat senyor per a despatxar amb el general de la Divisió.

ELS INDESITJABLES

Han estat expulsats per indesitjables Robert Wolly, alemany, i Jacky Hernando, argentí, aquest darrer acusat també d'un delicte de robatori.

TIMADOR DETINGUT

El dia 4 d'abril Joaquim Jiménez fou estafat per un subjecte pel procediment de les «misses» en 700 pessetes. El perjudicat, ahir, veié el seu timador i ordenà la seva detenció.

El detingut fou portat al jutjat de guàrdia on digué que s'anomenava Fulgenci Baluda Belluga, el qual està reclamat pel jutjat de Valls per delicte d'estafa.

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES PER FI DE TEMPORADA
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA 16

*

Un ramell de flors a la tomba de Macià

Ahir, la «Penya Concòrdia» de Barcelona va dipositar a la tomba de l'inoblidable Francesc Macià, una toia de flors que fou lliurada als components d'aquesta penya en la seva visita última a la tomba de Fermí Galan.

El gest senzill i ple de fervor d'aquests amics nostres ha estat molt ben vist.

LLEGIU CADA DIA
LA HUMANITAT

CURSES DE LLEBRERS
Les més competides, les de major interès i màxima emoció
KENNEL CLUB
Qualificat com un dels millors d'EUROPA
Apostes mútues Quinielia americana
REUNIONS CADA NIT
DISSABTES I FESTIUS, TARDA I NIT
Servei de TAXIS COL·LECTIU I AUTOBUSOS lletra P.
Des de la Plaça Catalunya
GENERAL, 1 pta. PREFERENCIA, 2 ptes.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

TEATRE COMIC
REVISTES
Avui, tarda, 5'15. Butaques, 2 ptes.: LA SOTA DE OROS, per Laura Pinillos, Alady i Lope — NIT, 10'15. El gran èxit:
MISS-MISS
triomf de Laura Pinillos, Alady Lope i tota la Companyia. Gran presentació. Exit del famós quadro «La Taberna de los Tenores». Dilluns, nit, FESTIVAL a honor i benefici de la primerissima dansarina ISABELITA HERNANDEZ.

TEATRE BARCELONA
Contínua renovació d'aire
Companyia del teatre de la Comèdia, de Madrid
Avui, dissabte, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15, el darrer èxit de Jacint Benavente:
Cualquiera lo sabe
Admirable interpretació

TEATRE ROMEA
Telefon 22026
Un contracte avantatjosissim obliga tancar el Romea. Per tal que tot Barcelona pugui veure l'obra de l'any, l'Empresa ha decidit donar cada dia, a les 5'30 i 10'15, a preus revolucionaris, butaca preferència, 3 ptes, les altres localitats a 2 ptes., entrada general, 1 pta.:
MORENA CLARA
Avui, 183 i 184 representacions, per la seva creadora Antònia Herrero.

GRAN TEATRE DEL BOSC
El millor programa de Barcelona
AVUI, TARDA. El meravellós espectacle
ELENA BRITO
BRISAS DE LA HABANA
amb
EDUARD BRITO
Pilar Alcaide (ballarina), Ann Maitland - Henry Bray (parella de ball), Charlie Hinsb (ballarí internacional), Xalma (cançoner modern), Germanes Aguirre (ballarines), Orquestra Palomero i les 10 Brito girls. — NIT, FUNCIO DE GALA. Esdeveniment artístic. L'eminent diva, ídol del públic
MARIA ESPINALT
amb FELIP SAN AGUSTIN, ERNEST RUBIO i CANUT SABAT, un quartet magnífic en
MARINA
La localitat més cara, 5 ptes. — Demà, tarda i nit:
BRISAS DE LA HABANA

Avui, la Companyia oficial de TEATRE CATALA
NICOLAU - MARTORI
representarà l'obra de Pagnol:
FANNY
a Lleida

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de Comèdies Valencianes dirichida per el primer actor: PEPE ALBA
Avui, dissabte, a les 4'30. Entrada i butaca una pesseta. Les tres obres tan aplaudides:
XUANT... XUANT...
PATRONS I PROLETARIS
ENCARA QUEDA SOL A LA TORRETA
Nit, a les 10'15. Per haver-se quedat molt públic sense poder entrar, repetició del cartell del dijous a la nit:
EL FEMATER
i
¡PARE VOSTE LA BURRA, AMIC!

TEATRE TIVOLI
Intensa refrigeració. Temperatura ideal
Companyia Coliseum de Madrid
TARDA, A LES 5. NIT, a les 10'15. Les millors butaques a 5 i 4 ptes. El meravellós espectacle modern. La gran super-revista:
¡Hip! ¡Hip! ¡Hurra!
Genials intèrprets: Conchita Leonardo, Olvido Rodríguez, «La Yankée», Galleguito, Lino Rodríguez. 30 bellissimes vice-tiples, 30 80 artistes, 80. FASTUOSA PRESENTACIO — Demà, diumenge, tarda a les 4. Cartell grandiós. Acte 1er. de EL SOBRE VERDE i el meravellós espectacle HIP!, HIP!... HURRA! - Nit i cada nit: HIP!, HIP!... HURRA!

GRAN PRICE
VODEVIL CATALA
Visita López - Giménez Sales
AVUI, dissabte, tarda, rialles contínues amb MANIOBRES DE NIT. Nit. Exit sorollós del vodevil:
LA MEVA DONA ES... UN HOME
Tarda. Butaques, 1 pta. General, 0'40. Nit. Butaques, 1'50. General, 0'50. — Molt aviat: LA CRIOLLA. Obra sensacional.

CINEMES

CINEMA PARIS
Avda. Pta. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544
SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU I EL SALO PREFERIT PER LA SEVA AGRADABLE VENTILACIO
Tarda, 4. Nit, a les 9'45
LA CALLE 42
(Solament tarda)
TODO POR EL AMOR
SU MAYOR EXITO
Demà, matinal, a les 10'30 — Preu únic, 1 pta. — DILLUNS: I. F. I NO CONTESTA - EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS i SUCEDIO UNA NOCHE.

PUBLI - CINEMA
Sessió contínua. Selent UNA PESSETA: NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10. Dues grans produccions: FASCINACION, per Paul Lucas i Constance Cummings; QUIEN MATO AL DR. CROSBY?, per Winne Gibson i DIBUIXOS.

EXCELSIOR. — Avui, tarda, sessió contínua de 4 a 12'30: VIDA NOCTURNA DE LOS DIOSES, un film fantàstic; ETERNO SUEÑO, per Ester Ralston i Roger Prior; LIO DE FAMILIA, per Stan Laurel i Oliver Hardy i DIBUIXOS.

COMTAL. — Avui, sessió contínua de 3'45 a 12'30: 365 NOCHES EN HOLLYWOOD, per James Dunn i Elissa Faye; CORAZON DE APACHE, per Charles Boyer; CUANDO EL AMOR MUERE, per Frank Morgan i DIBUIXOS.

WALKYRIA. — Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: ENTRE LA ESPADA Y LA PARED, en espanyol, per Gary Cooper i Charles Laugthon; A LA LUZ DEL CANDELABRO, per Nils Asther i Elissa Landi; EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS, per Buster Keaton i DIBUIXOS.

COLISEUM
Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT - MUSICA SOBRE LAS OLAS, per Carole Lombard i Bing Crosby, i EL DERECHO A LA FELICIDAD per Charles Ruggles i Mary Boland. Es un programa PARAMOUNT.

VARIETATS

BRAUS - MONUMENTAL
Demà, tarda, a les CINC
Repetició del genial «torero»
RAFAEL «EL GALLO»
GRANDIOSA CORREGUDA DE BRAUS
6 magnífics braus de COBALEDA 6
EL GALLO
ENRIC TORRES
MARAVILLAS
Entrada, 2 ptes.

MARICEL - PARK
GRAN PARC D'ATRACCIONS
Entrada, 50 cts. Funicular i entrada, 1 pta. Darrer funicular a les 2

FRONTO NOVETATS
Avui, dissabte, tarda, a les 4: ROMAN - TRECET contra DEVA - GUISASOLA. Nit, a les 10'15: ARAMENDIA - ARRIGORRIAGA contra PRUDEN - ZORNOZA. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace
Avui, dissabte, tarda: LUCIO - ELOLA II contra RICARDO - MODESTO. Nit: RECALDE II - RAMOS II contra AROSTEGUI - IBARLUCEA.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit: «Cualquiera lo sabe».
Còmic. — Tarda: «La sota de oros». Nit: «Miss - Miss».
Romea. — Tarda i nit: «Morena clara».
Tívoli. — Tarda i nit: «Hip!, Hip!.. Hurra!».
Espanyol. — Tarda: «Xuant.. Xuant..» «Patrons i proletaris», «Encara queda sol a la torreta». Nit: «El femater» i «Pare vosté la burra, amic!».
Gran Price. — Tarda: «Maniobres de nit». Nit: «La meva dona és un home».
Bosc. — Grandiosos programes. Veieu secció espectacles.

CINEMES

Amèrica. — «Bolero», «Escàndalos romanos», «Desfile de candilejas».
Arenes. — «La isla del misterio», «Condenado a muerte» i «El club de media noche».
Actualitats. — Documental i «Zanzibar».
Astoria. — «El angel del arroyo» «De tren a tren, dos bodas».
Avinguda. — «Fraude legal» i «De tren a tren».
Barcelona. — «Soy un fugitivo», «El terror del Hampa» i «Condenado a muerte».
Boheme. — «El enemigo público num 1», «El novio de mamá» i actuació personal de Lola Cabello.
Bohèmia — «Sor Angelica», «Da. Francisquita» i «El negro que tenia el alma blanca».
Broadway. - «Gracia y simpatia», «Seamos optimistas» i «El beso de la gloria».
Coliseum. — «Música sobre las olas» i «El derecho a la felicidad».
Còntrio Cinema. — «Emma» i «A trom pazo limpio».
Capitol. — «Fascinación» i «Quien mató al Dr. Crosby?».
Comtal. — «365 noches en Hollywood», «Corazón de apache» i «Cuando el amor muere».
Diana. — «Yo, tu y ella», «El burlador de Florencia» i «Suerte de marinos».
Entença. — «Club nocturno», «Cuando nace falta un amigo» i «Aves sin rumbo» i «La dama del club nocturno».
Esplai. — «Dede», «Tuya para siempre» i «Mascarada».
Excelsior. — «Vida nocturna de los Dioses», «Eterno ensueño» i «Un lío de familia».
Foc Nou. - «Escàndalos romanos», «Bolero» i «Vaya niña».
Goya. — «El chico», «Salvad a las mujeres» i «Marinero en tierra».
Iris. — «Gloria y hambre», «Gente de arriba» i «Condenado a muerte».
Kursaal. — «Yo he sido espia», «Audiencia Imperial».
Laietana. — «Música y mujeres», «De Eva para acá» i «Dick Turpin».
Marina. — «Sorrell e hijo», «El guapo» i «Susana tiene un secreto».
Majèstic. — «Fra Diàvolo», «La princesa de la Czarda» i «Sangre joven».
Metropol. — «Extasis», «La princesa de la Czarda».
Mistral. — «Un lio de familia», «Déjame quererte» i «El hombre del Hispano».
Monumental. — «El negro que tenia el alma blanca», «El signo de la cruz i «Sevilla de mis amores».
Mundial. — «Rasputin y La Zarina», «El abuelo de la criatura».
Núria. — «La venus rubia», «Por el mal camino» i «Un secuestro sensacional».
París. — «La calle 42», «Todo por el amor» i «Su mayor éxito».
Pathe Palace. — «Luces de la ciudad», «Fra Diàvolo» i «Caballeros de capa y espada».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Mi vida entera», «No soy ningún angel».
Royal. — «Lo que los Dioses destruyen», «La última novela» i «Vacaciones marítimas».
Smart. — «Sinfonias del corazón» i «Un ladrón en la alcoba».
Splèndid. — «El 96 de caballería», «Hombres en blanco» i «El tango en Broadway».
Select. — «Aventuras de Serlock Holmes» i «El enemigo público número 1».
Talia. — «La isla del tesoro», «Chucho el roto» i «Volando voy».
Triomf. — «La pelirroja», «Los ex ricos» i «La voluntad del muerto».
Tetuan. — «Duro de pelar», «Vampiresas 1933», «La Dolorosa».
Verdi. — «Fruta verde», «Da. Francisquita», «Sra, casada necesita marido».
Volga. — «El mundo es mío» (solament tarda), «Da. Francisquita» i «Dimelo con música».
Xile. — «Hombres del mañana», «El hombre invisible» i «Oriente y Occidente».
Walkyria. — «Entre la espada y la pared», «A la luz del candelabro» i «El rey de los Campos Elíseos».

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta
TALLERS NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	3'50 ptes.
Fora, un trimestre	10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	13'— »
Altres països, un trimestre	27'— »

LOS CONSTRUCTORES DE GUERRAS

—Pensare con sentito comune que en la Italia de Mussolini non posibile ninguno problema sin resoluciene.
—Y habéis pensado en la guerra para buscarle acomodo a los parados, aunque sea en el otro mundo.

(De «El Sol».)

LOS HABERES DE MARTINETE ANIDO

Si hay un Dios, como asegura Gil Robles con tanto afàn..., ¡estas manos quedaràn secas en esta postura!

(De «La Libertad».)

—Y qué, ¿no se hace usted radical?
—Hombre, yo, afortunadamente, no lo necesito...

(De «Política».)

PROBLEMA RESUELTO

Procedimiento usado por todas las dictaduras para terminar con el problema del paro.

(De «Heraldo de Madrid».)

RESTRICCIONES

Libertad, la verdadera restringida

(De «Política».)

La Justícia

*

TRIBUNAL D'URGENCIA

Resistència. — Antònia Francès i Ximénez i Carme López i Garcia, comparepueren davant el Tribunal d'Urgència acusades de l'esmentat delicte.

Després de les proves el Tribunal considerà l'ocorregut com una falta i condemnà cada una de les processades a la multa de 50 pessetes.

NOTICIARI

PRESA DE POSSESSIO

El senyor Josep Ferrer i Duart, acabades les vacances, prengué ahir possessió del seu càrrec, al jutjat núm. 10.

UN AMANT DE CONFIANÇA

Isabel Esquivas i Muñoz, ha denunciat al Jutjat de guàrdia, que el seu amant ha desaparegut del seu domicili, a Sants, emportant-se'n joies i efectes de molt de valor.

La policia el cerca.

· LA PREMSA ·

La Ceda acompleix el seu programa

Heraldo de Madrid *parla de la forma que la Ceda vol resoldre el problema de l'atur forçós.*

«El que no trabaje que no coma, dijo la Ceda antes de ascender al Poder. Algunos dijeron: «Pues ese es un programa social avanzado.» Eran, naturalmente, hombres de derecha quienes tal cosa exclamaban. Nosotros, que veíamos las filas de la Ceda nutridas de gentes de casino y patronos de tipo feudal, comentamos: La frase es sincera; pero la interpretación, equivocada. El que no trabaje no comerà, en efecto. El que no trabaje por no encontrar ocupación. Con lo cual lo que parecía un grito de guerra se convertía, naturalmente, en una perogrullada. Y así ha ocurrido. Los parados no comen. Son unos setecientos mil en España. Como el hambre no se resuelve con literatura ni con discursos, sino con medidas de Gobierno, los setecientos mil individuos de antes siguen siendo setecientos mil y más. ¿Y la ley del Paro? Pues ahí està. Pero levantar unos edificios oficiales y desguazar unos barcos mercantes no absorbe una cantidad de obreros considerable. Todo lo que no sea que la actividad particular, la riqueza particular, ponga en movimiento la industria y el comercio, los transportes y la navegación, resultarà la carabina de Ambrosio.

La Ceda no resuelve el paro. Al contrario: lo produce. Rebusca en las partidas y conceptos del presupuesto el modo de coger a un desgraciado burócrata para darle un puntapié y lanzarlo a la calle, con pretexto de si no cumplió para permanecer el requisito A o el requisito B. Y, en seguida, ¡un cedista en su puesto!

En el Consejo de ministros de ayer en San Sebastián «se habló del establecimiento de campos de concentración como medio de mitigar el paro».

¡Ya tenemos la solución! Nada de llevar a la pràctica medidas que impulsen la actividad de la industria y el comercio. El individuo que tenga dinero puede hacer lo que quiera de él. Ninguna traba social. El salario que le plazca. Y para todos los desplazados del trabajo, uno o varios campamentos de concentración. Ya no serán, pues, sólo los mendigos los que vayan a Yeserías. Habrà otros Yeserías para los desgraciados que no encuentren trabajo. Un rancho y a trabajar.

¡Espléndido panorama de política social el que se ofrece ante la vista de los españoles!»

Els tècnics de la Lliga

El conegut Marsillach enjudicia des de l'A B C l'obra dels savis i apolítics de l'Ajuntament.

«La Comisión gestora, al tomar posesión del Ayuntamiento, contrajo el compromiso de no hacer política y de consagrarse exclusivamente a una labor administrativa. Todos los que la forman coincidieron en afirmar que la actuación de sus antecesores fué calamitosa, y llenos de generosidad y de amor cívico, ofrecieron administrar de tal modo, que habíamos de quedar boquiabiertos. Claro està que el mismo ofrecimiento nos lo habían hecho todos los Ayuntamientos anteriores, sin que les prestàramos mucho crédito; pero esta vez, después de los sucesos de octubre, y contando con el apoyo de los *técnicos* de la Lliga, esperàbamos que la cosa iría en serio. En lo que pudimos, les ayudàbamos, infundiéndoles aliento con elogio a veces excesivo, y que no tenía màs objeto que el de hacerles perseverar en sus propósitos. El Sr. Pich no desaprovecha ocasión para anunciarnos grandes reformas, lo mismo en el Ayuntamiento que en la Generalidad, y la separación de las actividades políticas de las administrativas. Ha llegado el primer desencanto. La Comisión gestora municipal, tan *administrativa* como el alcalde, no ha sabido confeccionar un presupuesto. Se ha visto obligada a prorrogar el que hiciera el Ayuntamiento de la Esquerra, que tan duramente había censurado. Nos han dado los señores de la Comisión, además de la prueba de su poca capacidad, muestras de deficiente educación política y civil: se han insultado entre ellos, como en los mejores tiempos. Nos han defraudado una vez màs.»

Temes d'estiu

El fidel republicà i excellent periodista Roberto Castrovido escriu a El Liberal *de Madrid uns comentaris sobre un llibre recent. Reproduïm el final de l'article:*

«Todo el arte de los dominadores se empleó en empeñar la victoria y hacerla infructuosa. A Cataluña se le quitó el Estatuto, contra la promesa de Lerroux, y se convirtió la autonomía regional en libre gobierno de partidos y de personalidades.

Comparto el juicio que merece a Díaz Fernàndez la insurrección leninista sin Lenin y sin una guerra cual la de los cuatro años, que fué la cantera de la revolución rusa y del Estado soviético.

Libertad y justicia hubieran completado la victoria; pero la pasión ha cegado a los vencedores, quienes con la censura previa, han impedido la explosión de las diferencias socialistas, entre bolchevizantes, centristas o equidistantes y reformistas, y con ferocidades de tipo antimarxista han trocado en simpatías las abominaciones.

Por algo se impedirà ver, por algo se impedirà hasta en las Cortes mentar lo que se ha visto, por algo se condenarà, ya que no al fuego, a la fogosa diatriba el libro de José Canel «Octubre rojo en Asturias».

El Sr. Díaz Fernàndez, tan asturiano como el general Riego, y mucho màs liberal que Riego, se encara con los detractores del libro y les habla así: «En cambio, frente a ellos estàn sus calumniadores, los mismos que en octubre, temblando de pànico, se disfrazaban y se escondían, para después surgir blandiendo la venganza y la delación. Esa burguesía indigna que pide penas de muerte y hace de ellas un programa político, no puede despertar en las clases populares otra cosa que odio y repulsión. Hemos visto a ciertos hombres y ciertos partidos aprovechar la revolución de octubre para apoderarse de los ayuntamientos, de la Diputación, de los organismos que el voto popular en su día les había negado y reponer en él al màs viejo, inmundo y desacreditado caciquismo. Estos son los verdaderos saqueadores de la revolución. Los saqueadores han llegado a extremos tales, que las propias autoridades de Oviedo han tenido que oponerse a la consumación de ciertas venganzas y a la realización de ciertos negocios. Se quería especular con el dinero concedido por el Estado para la reconstrucción de Asturias; poner precio al dolor; comerciar con los escombros de la ciudad deshecha. Desde aquí, y ante la España de mañana, lanzo mi desprecio a estos saqueadores de la revolución.»

Despachados quedan los que llama Díaz Fernàndez «saqueadores de la revolución».

El odio y el deseo de venganza flotan cuando naufraga la justicia, ya escarneciéndola, ya confundiéndola con el ajusticiamiento. Así, cada vez se retarda màs y hace màs difícil, si no imposible, la anhelada o sólo decantada convivencia entre partidos políticos y clases sociales.»

Entre catòlics

A El Siglo Futuro *li'n passen de grosses. Es parla d'excomunions i de treure'l del mapa. El cas és que ha hagut de constituir una «Sociedad de Amigos» que tindrà cura de defensar-lo dels atacs que se li vénen prodigant des del mateix camp catòlic. Un «amigo» replica:*

«Mientras encontremos hombres desinteresados poco daño podràn hacernos las calumnias y nada valdràn las persecuciones, vengan de donde vengan.

Y, como final, diré que la enemiga que muestra hacia nosotros algún rotativo que blasona de católico, sin perjuicio de hacer estrepitosos reclamos a espectàculos inmorales, no es cosa que extrañe a nadie, y menos a mí, que en una ocasión tuve que dirigirme a ese periódico — cuyo nombre todos conocemos — en súplica de que llamara la atención de sus lectores para favorecer a unas pobres monjitas, que sin recursos para subsistir, me habían pedido protección, y se me contestó por el secretario de la Dirección — en carta que conservo —, que «lamentando carecer de medios para poner remedio a esta necesidad, consideraba «inconvenientísimo y en absoluto ineficaz», abrir suscripciones públicas en sus columnas».

Los comentarios a esta respuesta los pondrà cada lector, y todos coincidiràn con el mío.»

Coses del ritme

La Libertad *conta que els de* El Debate *han tret una rifeta a costelles del règim que ells* toleren.

«Parece que la Escuela de Periodistas, que tan graciosos «doctores» lanzó a la Prensa — véase el «Ya», que es modelo de camelos, errores y hasta de disparates geográficos —, disfruta de cierto favor ministerial.

Como nada nos consta en firme, nos limitamos a preguntar:

¿Es cierto que la Escuela de Periodistas de «El Debate» tiene una subvención del Estado de 25.000 pesetas anuales?

¿Es cierto que el libramiento de esta cantidad se hace a nombre del director de la Escuela de «El Debate», Sr. Sànchez Julià?

¿Es cierto que anteayer se ha despachado el libramiento de 12.500 pesetas por el segundo semestre adelantado correspondiente al año actual?

Si todo ello resultase cierto, ¿cuàl es la fuerza moral de «El Debate» para hacer campaña envenenada contra las Misiones pedagógicas, que rinden un positivo servicio a la cultura?

Conteste quien deba. Principalmente, el señor ministro del departamento correspondiente.»

El fum de «La Veu»

La Publicitat *coincidint amb l'editorial que publicàvem ahir, després de dir a* La Veu *que l'única confusió que hi ha en la política catalana és la que ofereixen els lligaires, els fa unes quantes preguntes:*

«Si no ens és permès de respondre com voldríem, bé ens deurà ésser tolerat preguntar als nostres preguntadors. En el seu darrer qüestionari es parla de confusionismes i d'equívocs per part nostra. Es la tàctica que allunyem més amunt: els més confusos i els més equívocs són els que demanen aclariments categòrics als altres. Ens podrien dir amb qui van a les corporacions públiques catalanes: ¿amb els «polítics» de la Ceda, del cirerisme que diuen ells, o amb els «administradors «radicals? ¿Ens podrien dir fins quan durarà una col·laboració tan a precari que fins a hores d'ara no els ha permès de demostrar cap de les aptituds que s'adjudiquen graciosament? ¿On fixen el seu límit de flexibilitat estèril? ¿Quan donaran per vençuts uns terminis que fan cara de no acabar-se mai? ¿Què vol dir la confusió permanent i l'equívoc perpetu en què viuen a l'Ajuntament i a la Generalitat, barallant-se amb els seus aliats de la dreta, fent l'orni —això els ve de molt lluny— amb els radicals, i veient-se sempre supeditats a les iniciatives d'uns i altres? ¿Què s'ha fet de la devolució i de la valoració dels serveis rescatats per la llei del 2 de gener, que tant han combatut?

Respecte totes aquestes qüestions la conferència del senyor Vallès i Pujals a Arbúcies tanca de cop; la Lliga no podia fer una declaració d'impotència més brillant. Després d'això, ¿encara vol una situació més equívoca, més confusionària, i per altra banda, més trista que la seva? Mentre no aclarirà gallardament la seva posició, mentre no respondrà satisfactòriament aquestes preguntes que es fan tots els catalanistes, que no perdi el temps amb interrogatoris que fan més visible la indigència de la seva col·laboració governamental en aquest règim transitori i més lamentable la seva reconciliació amb una llei que titllaren d'inconstitucional.»

*

LA C. N. T. I ELS SINDICATS LLIURES

Un curiós advertiment de «Solidaridad Obrera»

La "Soli" publicava, en la seva edició d'ahir i en lloc molt visible, requadrat en el centre de la primera pàgina, el següent advertiment, que ens limitem a reproduir sense comentaris:

"Un volante apócrifo ESTA CIRCULANDO POR CATALUÑA EN NOMBRE DEL COMITE REGIONAL DE LA C. N. T.

Desde hace días circula por los lugares de trabajo un manifiesto contra los Sindicatos Libres, encabezado con las iniciales C. N. T. y A. I. T., con fecha del mes de agosto, Barcelona, y suscrito por un presunto Comité Regional. Miembros del Comité Regional del organismo confederal nos visitan para que hagamos constar que dicho manifiesto es absolutamente ajeno a la organización, que no tiene nada que ver en su gestación, y que se ha visto sorprendida por esta maniobra cuyo origen y verdaderas intenciones no puede precisar de momento.

Como comprenderàn nuestros lectores, la posición de la organización frente a los Sindicatos Libres es la de siempre. Pero el Comité Regional rechaza toda responsabilidad por el manifiesto que circula que, al presentarse como producto de la Confederación Regional del Trabajo, envuelve una burda maniobra contra la misma.

Es màs, dicho manifiesto tiene todas las características, por la forma en que està redactado, de un verdadero acto de provocación. Por todas estas razones, el Comité Regional advierte a los trabajadores de que no sea tomada en cuenta. La palabra autorizada contra los Sindicatos Libres no es la del volante apócrifo que circula por ahí. Serà dicha en su oportunidad y a ella debe atenerse el proletariado que simpatiza con la central confede-

*

LES SARDANES

A LA PLAÇA DEL SOL

A profit de l'Hospital Clínic i organitzada per l'Associació Protectora de l'Hospital Clínic, es celebrarà una extraordinària ballada de sardanes demà, diumenge, dia 18, a les onze del matí, en el magnífic envelat bastit a la Plaça del Sol, a càrrec de la cobla Antiga Canigó.

«AMICS DE LA SARDANA», GRACIA

Avui, dissabte, dia 17, a les set de la tarda, al carrer Indústria, cantonada Passeig de St. Joan, i nit a dos quarts d'onze a la Plaça Virreina (St. Joan), tindran lloc dues ballades de sardanes a càrrec de la cobla «Barcelona» oficial

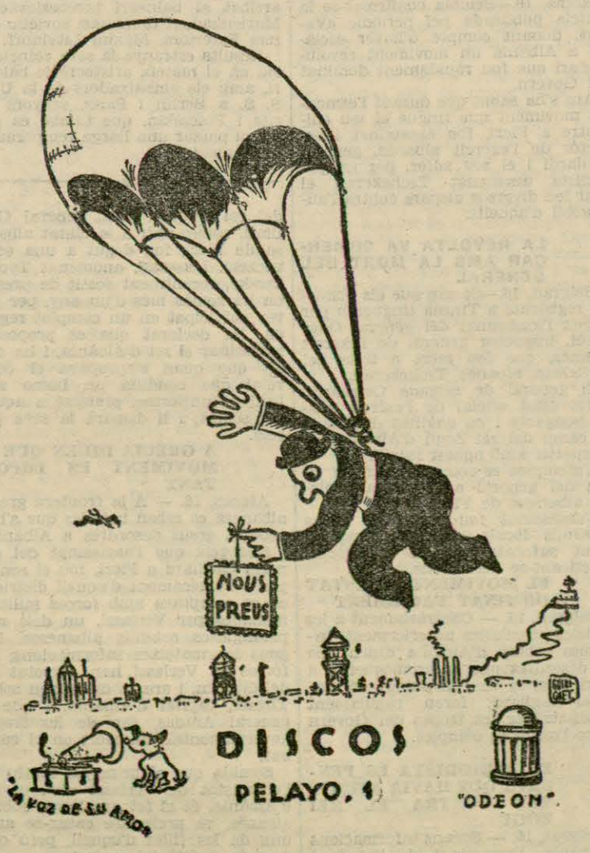

· EL TREBALL ·

El que queda de l'experiència americana

Les dificultats de Roosevelt després de la inutilització de la N. R. A.

Els drets sindicals afermats i reforçats per la llei Wagner --- Es succeeixen profundes transformacions econòmiques i socials

Hi ha actualment molta confusió sobre l'estat de l'experiència americana. Això es veu sobretot en les discussions que aixequen els projectes sotmesos al Congrés per l'administració Roosevelt. Aquestes discussions són molt agitades. Els observadors de més a prop n'atribueixen la causa, almenys en gran part, a una temperatura asfixiant que va dominar a una fi de sessió molt carregada. Això pot ésser, però cal reconèixer que és difícil i fins impossible de veure-hi clar en alguns dels conflictes parlamentaris que, sobretot a la Cambra dels Representants, han fet oposar el President amb la majoria: les oposicions que s'han format sobre determinats projectes han unit descontentaments molt diferents, grups que no obeïen en absolut concepcions gens anàlogues.

Per altra banda aquesta confusió no és atenuada per la manera com els esdeveniments ens són presentats a nosaltres. Ens hem de plànyer una vegada més del caràcter tendenciós de les informacions, les quals exageren com els plau els fracassos que Roosevelt hagi pogut sofrir i es reserven de considerar que aquests fracasso han estat corregits de seguida.

L'ASSUMPTE DE LES «UTILITATS PUBLIQUES»

Un exemple serà suficient: el del públiques», és a dir sobre els serveis públiques; és a dir sobre els serveis concedits (aigua, gas, electricitat).

Exceptuades rares excepcions, llur explotació és confiada, als Estats Units, a companyies privades, la qual cosa és també, per altra banda, el cas dels telegrames i telefonemes. Però aquestes nombroses societats locals són substituïdes cada vegada més per empreses financeres constituïdes en «holdings». La concentració encara ha anat més lluny: hi ha «holdins» de «holdings».

Segons això, Roosevelt, després de molt temps s'ha declarat partidari d'aquests serveis per a la col·lectivitat. A més, les aventures ruïnoses per a l'estalvi a les quals s'havien lliurat algunes d'aquestes grans companyies — testimoni: l'afer Insull — han obligat el Govern federal a voler imposar un sever control; aquest fou l'objecte dels dos projectes presentats l'un al Senat i l'altre a la Cambra.

Les dues assemblees es trobaren separades per un punt capital. El Senat adoptà una disposició a la qual el Govern fou favorable. Anomenada «clàusula de mort», determina la supressió, a partir de l'any 1940, o en determinats casos del 1942, de tots els «holdings», les filials del qual són no societats explotadores, sinó d'altres «holdings». No es veu massa bé perque (però la propaganda i les maniobres dels financers amenaçats segur que no hi són perquè si) la Cambra dels Representants va refusar de seguida el Senat en aquesta condemnació dels «holdings» del primer grau.

A propòsit d'això s'ha parlat d'una protesta contra Roosevelt i fins s'ha anunciat la fi del seu regne! Es tractava d'enllestir la feina. De fet les coses s'arrangen: és probable que avui dia la Cambra s'afegeixi a la «Clàusula de la mort», que ha estat defensada per la majoria dels senadors.

Sobre una qüestió del mateix ordre, Roosevelt ha obtingut igualment un èxit important.

En posar en pràctica les seves idees sobre l'explotació dels serveis públics, ha posat en vigor, tal com és sabut, el programa dels treballs de la «Frennessey Valley», la qual té per objecte el proporcionar energia elèctrica a la irrigació. Es, doncs, una empresa d'Estat que detenta un monopoli en una regió extensa, la qual ha estat violentament criticada. Per tant, el Congrés ha renovat bo i reforçant-los, els poders de la seva administració especial, la T. V. A.

I això no és pas un èxit del gran capitalisme

L'EXPERIENCIA DESPRES DE LA SENTENCIA DE LES CORTS SUPREMES

Aquesta batalla episòdica s'ha inscrit en un quadre més ampli: el de l'esdevenidor mateix de l'experiència Roosevelt.

No s'ha pas oblidat la sentència de les Corts supremes, que declara anticonstitucionals diverses lleis, en primer terme les de la reconstrucció industrial nacional.

Els adversaris havien aleshores proclamat l'esfondrament de la N. R. A., una de les dues peces mestresses de l'experiència.

En rebatre'l, ha calgut donar-se compte que la supressió pura i simple dels codis industrials era plena de dubtes. No pot ignorar-se que hi ha hagut patrons que han agafat com a pretext la sentència per a augmentar les hores de treball i reduir els salaris tot i que, en conjunt, la resistència dels treballadors i l'amenaça d'una vaga general formulada per la «Federació Americana de Treball» han aturat aquests moviments repressius. Igualment, la majoria dels industrials han comprès que la supressió dels codis arruïnaria les temptatives d'organització i portaria a la competència desenfrenada i a la baixa ruïnosa dels preus. Així les coses han restat aproximadament en el seu estat primitiu.

La mateixa N. R. A. no podia mantenir-se com abans. Si ha estat prorrogada pel Congrés per una durada de deu mesos ha estat sota una forma molt restringida i per a un paper molt limitat. De fet, no és més que una organització d'estudis.

La solució és evidentment mediocre. No pot ésser més que transitòria. Deixa subsistir el perill que els patrons es decideixin en un temps més o menys proper, a desproveir els treballadors de tots els avantatges materials que havien pogut treure dels codis.

Aquesta solució deixa tambe intacte el problema constitucional, és a dir si el Govern federal tindrà el dret, que li neguen les Corts, d'establir a tot el país una reglamentació de determinades condicions econòmiques i socials. Roosevelt, per un moment, havia semblat que desitjava lliurar sense dilació la batalla en el terreny constitucional. Si hi ha renunciat no deu ésser més que de moment: hi deu haver molt de veritat en l'opinió que reserva aquesta qüestió per a servir de plataforma en la campanya electoral que tindrà lloc l'any vinent.

Aquest mateix problema constitucional es planteja, a més, en la segona gran part de l'experiència: la llei sobre la reorganització agrícola (A. A. A.), encara que aquesta llei no sigui portada encara a les Corts.

La reorganització de la A. A. A., comprès en ella el poder de fixar els preus, amb les condicions, de totes maneres una mica modificades i una majoria bastant feble sobre la qüestió dels preus, acaba d'ésser votada pel Senat.

L'experiència continua, doncs, però en condicions més difícils.

UNA VICTORIA OBRERA: LA LLEI WAGNER

Donades aquestes indicacions generals, convé ara passar a una qüestió que afecta de molt a prop la N. R. A., i sobre la qual es pot registrar una gran victòria: l'aprovació del projecte Wagner-Connery.

De què es tracta?

La llei sobre la reorganització industrial afirmava en el seu apartat 7è. la llibertat dels treballadors per a organitzar-se professionalment com ho prefereixin llur dret a les negociacions collectives.

La suspensió de la N. R. A. per les Corts havia de determinar la supressió d'aquests drets? No cal dir que les organitzacions obreres presentaren llurs protestes. Per altra banda, cal recordar —pel fet que el projecte de llei Wagner era ben anterior a la suspensió de les Corts— que una de les seves finalitats era la d'acabar amb les maniobres dels industrials que s'esforçaven a girar l'apartat 7è. per a la constitució de pretesos sindicats, les «Company Unions». D'aquí en sorgiren nombrosos conflictes.

La suspensió de la N. R. A. tingué per efecte precipitar la discussió i la votació del projecte que atacaven amb extrema violència totes les organitzacions patronals. Es sense dificultats que el projecte fou adoptat simultàniament al Senat i a la Cambra per a ésser de seguida promulgat pel President.

La seva finalitat és definida com segueix per l'exposició dels motius:

...«Encoratjar la pràctica i el procés de negociacions collectives i protegir l'exercici per l'obrer de la plena llibertat d'associació, d'organització i de designació de representants al seu propi antuvi a fi de negociar els termes i condicions de llur empleu o per a qualsevol altra finalitat d'ajut mutual o de protecció.»

La llei nova determina, doncs, el dret dels treballadors «de signar contractes collectius mitjançant representants que els plaguin, elegits per majoria; proscriu els sindicats patronals o «company unions». Institueix, per altra banda, una comissió especial amb potestat de decidir i controlar les eleccions de fàbriques per a escollir els representants obrers.

En dir que les clàusules de l'apartat 7è. no tenien valor més que en el quadre dels codis industrials quan la llei Wagner tingués un caràcter general, el President de l'A. F. I., Green, va qualificar aquesta llei de «gran carta» del treball americà.

No es pot dubtar que la llei esmentada accentuarà els progressos del moviment obrer, ja considerable des del començament de la N. R. A.

ELS REGIMS DE DICTADURA

L'OBRER ALEMANY SOTA EL «NAZISME»

Són del major interès les següents dades concretes que recollim d'una publicació tècnica. Les situacions de força, com el feixisme alemany, creen fatalment pobresa. L'Estat-gendarme serà sempre, a totes les latituds, un enemic de les masses treballadores i una dificultat per a l'organització racional del treball, salaris, etc.

Ens limitem a copiar els següents detalls de la vida a Alemanya:

"D'ençà que s'imposà el feixisme s'ha operat una alça general en els preus de la majoria dels productes alemanys. Les mateixes estadístiques oficials ho consignen. Així, per exemple, l'índex de preu dels productes agrícoles registra una elevació del 61 al 100 per 100; els productes alimentosos han augmentat el seu preu en un 25 per 100. I en idèntica proporció han pujat els lloguers dels habitacles, els serveis de transport, aigua, llum, etc., etc. I mentre, ¿què passa amb els salaris obrers? Oficialment han estat elevats. En realitat, han sofert tal disminució, que els treballadors germànics es troben en situació anguniosa.

A Alemanya solament, hi ha dos milions de treballadors que guanyen més de 35 marcs setmanals, és a dir, 105 pessetes. Son, naturalment, els homes especialitzats, els obrers preferits, els que formen a l'avantguarda del nacionalisme i treballen en llocs destacats, especialment a les fàbriques d'armaments, productes químics, etc. Altres dos milions d'obrers perceben salaris setmanals entre 23 i 35 marcs, és a dir, entre 69 y 105 pessetes. Després ve una gran quantitat de treballadors, la gran massa del proletariat alemany, que guanya jornals que oscillen entre 10 i 22 marcs per setmana, és a dir, entre 30 i 36 ptes. I, per últim, una massa informe d'obrers no especialitzats, prop de tres milions i mig de jornalers, pagesos, etc., el salari setmanal dels quals no passa —ni assoleix en la majoria dels casos— dels 10 marcs, és a dir, de les 30 pessetes.

Tots aquests sous són els salaris nominals. A un obrer, terme mig, que guanyi 23,31 marcs setmanals se li faran els següents descomptes: un 13 per 100 obligatori i pagat abans de sortir del treball, com a impost sobre salari i assegurança, i d'un a tres marcs com a cotització —no voluntària, encara que així es denomini— per a contribuir a les empreses del partit nacionalsocialista. Així tindrem, doncs, que abans de sortir de la fàbrica o el taller, i suposant que hagi donat dos marcs per al partit, el salari de 23,31 —jornal mig oficial d'Alemanya— haurà quedat reduït a 18'25 marcs.

Amb aquest jornal, amb aquests divuit marcs i escaig, l'obrer ha de sostenir la seva família durant tota la setmana. Com que l'habitacle és car a Alemanya, l'obrer necessitarà dedicar, almenys, set marcs setmanals per pagar la casa. Amb la qual cosa, per alimentar-se i vestir-se els tres o quatre familiars del treballador, tindran, com a màximum, 11'25 marcs per setmana. Ara bé: segons les mateixes dades oficials, per a alimentar-se, donat el preu elevat i l'alça constant dels productes alimentosos, cada família obrera precisa, com a mínim, uns 20 marcs. ¿D'on podrà treure l'obrer aquests 8'75 marcs setmanals que li manquen? ¿De què pagarà els vestits, les sabates, la llum, el tramvia per anar al treball, etc., etc.? La resposta no es difícil. L'obrer, la família obrera menjarà molt menys del què ha de menjar. I callarà, perquè si protesta farà cap, indefectiblement, al presidi o als camps de concentració."

El palau de la Virreina, que ha estat declarat monument històrico-artístic i que ha quedat inclós enel registre del Patrimoni històric, Artístic i Científic de Catalunya

(Foto Centelles)

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

· LES LLETRES ·

El gravat i el dibuix soviètics

«Reculls illustrats de la V. O. K. S. (Societat per a les relacions culturals de la U. R. S. S. amb l'estranger)»

L'art gràfic soviètic es presenta sota aspectes múltiples i complexos. El gravat i el dibuix no són més que branques especials seves. Tant l'un com l'altre tingueren un gran èxit en l'Exposició retrospectiva de quinze anys de gravat soviètic, com també en les exposicions internacionals de París (1925) i la de gravats sobre fusta, de Varsòvia (1933). De fet, es tracta d'uns gèneres d'una gran importància a Rússia.

Amb tot, és impossible considerar l'art gràfic soviètic contemporani com el resultat exclusiu de la revolució d'octubre. Mentre que el cartell i la caricatura ofereixen un art absolutament nou, purament soviètic,

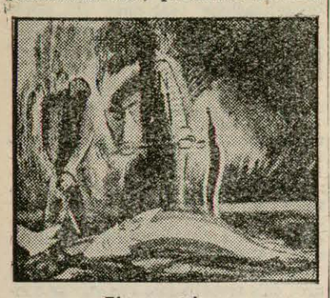

«Els pescadors», gravat de Koupréianov

deslligat gairebé totalment de l'art d'avantguerra, hom constata que en el gravat, l'aiguafort i el dibuix, les afinitats amb les antigues inspiracions són malt més marcades.

Els artistes pre-revolucionaris, però, consagrats en cos i ànima a la seva classe, no pogueren revisar llur ideologia ni marxar al pas amb l'art revolucionari. Tot el que aportaven de preciós a la tradició del dibuix i de la ilustració de les obres literàries, fou utilitzat per la generació següent, que es proposava crear un art sobre uns altres principis. En el període pre-revolucionari, l'art dit d'«avantguarda», com el suprematisme, el cubisme, etc., ocupava igualment un lloc bastant important. Contribuí, en certa manera, a l'evolució de les arts gràfiques per certes recerques sobre la forma, el color, etc.

Els disset anys transcorreguts, d'octubre ençà, han canviat completament la percepció de l'artista. El gravat soviètic s'ha transformat igualment. Ha perdut el seu caràc-

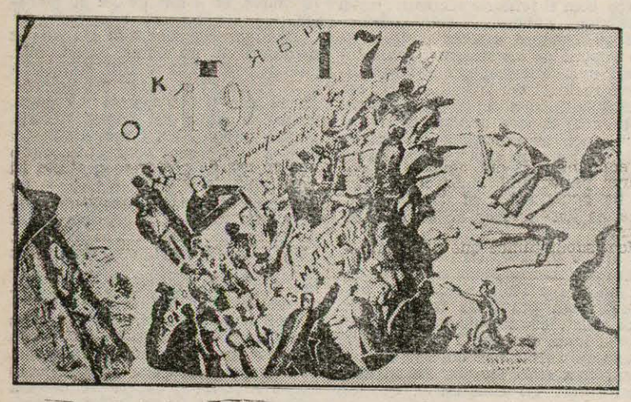

«Els anys de la revolució», interessant gravat de V. Favorski

ter íntim i s'ha posat al nivell de totes les arts. Per mitjà del llibre, d'estampes volants o d'àlbums artístics, representa la realitat soviètica amb una profunditat que no desdiu de la pintura. Les particularitats tècniques del gravat permeten de fer-ho conèixer a les masses mitjançant grossos tiratges, sense rebaixar la qualitat de l'original.

El primer dels grans gravadors soviètics és Wladimir Favorski; no solament ha fet escola, sinó que és també un gran artista. Es distingí, de primer, per les seves composicions bíbliques i després amb «Els anys de la revolució» i altres obres per l'estil. Després creà una sèrie de retrats d'escriptors, d'entre els quals excelleixen els de Lermoutov i de Dostoievski. El d'aquest darrer ens mostra, particularment, el caire místic i tràgic de l'escriptor; és un profund anàlisi filosòfic. El de Lermoutov ens presenta el gran poeta enmig d'un paisatge caucasià —que ell tant estimava— i penetrat d'una lassitud penserosa i desenganyada.

La transformació de l'escola de Favorski fou deguda a artistes del gravat d'estil diferent, com són ara Kravtxenko, Piskarev, Haronosov, etcètera. Mentre Favorski, en les seves recerques per a modernitzar el gravat, s'inspirava en les tendències arcaiques, en les icones o en les ilustracions d'incunables, i, de nor en 50 llengües. Catalònia, 1935. vegades, fins i tot en la tècnica escultural (abans d'ésser gravador era escultor), Kravtxenko s'inspira en la pintura i en el romanticisme una mica irònic de Gavarni i de Daumier. Aquesta ironia toca gairebé, en Kravtxenko, el patètic, però no l'absorbeix mai fins al punt de privar-li l'observació directa de la natura i de les percepcions del món vivent. Del lirisme estret de les seves primeres ilustracions de Gògol, Hoffman i Dickens, Kravtxenko ha passat a les obres monumentals, enterament consagrades a l'actualitat soviètica. El «Dnieprostovi» és una de les obres més característiques de Kravtxenko; són famoses també les seves ilustracions per al «Don pacífic», de Xolokhof.

Piskariev treballa sobretot en la ilustració de llibres. Treballà una colla d'anys en la ilustració d'«Anna Karénina», de Tolstoi. Staronosov s'ha distingit aquests darrers temps per les seves ilustracions al llibre «Resultats de la primera època quinquennal».

Pavlinov és un gravador que s'assembla molt a Favorski. Fou el primer que aplicà al retrat el gravat sobre fusta. D'entre els deixebles de Favorski excelleix Goutxarov, per l'originalitat i la maduresa del seu talent. Són notables també Pikov, Etxeistov, Tuganov, Poliakov, etcètera. D'entre els joves gravadors de Leningrad cal assenyalar Budagvki, ilustrador de Dickens, ple d'ironia i d'humor; Motxalov, ilustrador de llibres per a infants i per a la joventut, i Eudovin.

Si ens girem vers l'aiguafort, la litografia i el dibuix, trobem les tendències peculiars a tots els artistes de la U. R. S. S.: l'optimisme, l'alegria del viure, l'afirmació del món real, etc. Aquestes qualitats són vistents sobretot en l'esclat jovenívol, en el riure de la joventut, en la jovialitat i l'elegria del treball i del repòs, en els retrats dels homes nous, formats per la revolució. Els artistes s'esforcen a fixar, amb el llapis i amb el pinzell, els fenòmens múltiples i canviants de la vida, no es tanquen als tallers, sobrevolen el país amb els aviadors, acompanyen els pescadors a la pesca, visiten les fàbriques llunyanes, les ciutats de Maguitogvsk i Kusnietsk, la central hidroelèctrica del Dniepr, Tenen la possibilitat de visitar els llocs més diversos de l'immens país, del mar glacial al Pamir.

D'entre els especialistes del dibuix en multiutd de gamnes, cal citar el grup de Lebediev: Bruni, Kupreianov, Tirsa, etc. Aquest grup pot ésser classificat entre els aquarellistes. Més específicament dibuixants són Vereiski, Liov, Mituritx, etc., que confirmen el matís realista del dibuix soviètic. Una tendència oposada és representada pels impressionistes Labarre, Pimenov, Axelrod i Gorchman. En fi, uns quants dibuixants imiten els francesos: Darov, Kusmin, Milaxevskii ilustradors de llibres.

Cal subratllar que, a despit de l'atenció considerable que hom concedeix al problema dels nous assumptes i a la creació d'un art nou, als artistes soviètics els preocupen igualment les qüestions d'estil i de forma, que consideren com inherents al contingut.

JOSEP SOL

LLEGINT...

ZODIAC

Una gran novella d'ALFONS MASERES

Hem arribat a la pàgina 306 d'aquest llibre; hem arribat a la darrera pàgina d'aquest llibre. Aquest llibre té unes cobertes d'un color de pa de sègol, unes lletres vermelles a la coberta: «Zodíac». L'autor d'aquest llibre és Alfons Maseres.

Finida la lectura, sense ni desar el llibre, a cop calent —que és com s'ha de fer les coses... perquè si no no es fan o bé triguen massa a fer-se— comencem a escriure el comentari que ens ha suggerit. Això, aquesta labor de comentar els llibres, no hauria d'ésser exclusiva de nosaltres, els crítics. L'haurien de fer també els lectors, en finir la lectura i aprofitant les notes escrites al marge. La lectura, llavors, guanyaria un cent per cent, tindria una eficàcia extraordinària.

Ara, en finir la lectura de «Zodiac», de la nostra ploma sols brollaran elogis; font —**fountain**— d'elogis càlids, fervorosos, serà la nostra ploma. I sincers, aquests elogis, d'una sinceritat absoluta i total. Sincers a despit de l'agraïment que sentim envers Alfons Maseres.

Agraïment? Bo! Ja hi som! Sí, és clar... No, no; no hi som; no hi ha «és clar» que valgui. Sentim un profund, un sincer agraïment vers Alfons Maseres, no pas per raons d'afecte personal, sinó per una raó més poderosa: per haver escrit llibres tan bells com aquest «Zodíac» que comentem i que honoren una literatura. En una altra latitud civilitzada, més afinada que no pas la nostra, l'aparició de «Zodíac» hauria estat acollida amb tots els honors. Aquí «Zodíac» ha estat preterit al Premi Crexells per una novella palesament inferior, però molt inferior, de la senyoreta Vernet. Mai no hem tingut massa fe en concursos, premis literaris ni acadèmics. El que ha passat —veritablement absurd i prou fort per a desqualificar un jurat— ens referma la nostra manca de fe.

No se n'escriuen cada dia, senyors, de novelles com «Zodíac»: no se'n troben a cada cantonada. A despit d'això, o tal vegada precisament per això, quan se'n publiquen hom procura arreconar-les, silenciar-les. Es el triomf dels mediocres contra l'agosarat que té personalitat pròpia. Per això és un goig i un deure per a nosaltres, que no formem part —ni ganes— de cap capelleta, de cap clan, de cap safareig literari, agafar el llibre preterit i dir als nostres amics:

—Llegiu aquesta obra, que és bella d'estil i de concepció; que és original i té una intensitat de pensament com no trobem en la majoria de les novelles lloades escandalosament al safareig dels amics de l'autor.

Caldria que la crítica no es fes per simpatia o antipatia personals; caldria més objectivitat, més honestedat; caldria natejar un xic l'ambient literari, massa rarificat per l'actual epidèmia de bandarrisme; caldria pensar, sobretot, que silenciar les valors autèntiques a la llarga no té cap eficàcia. Per molt d'incens i de lloances més o menys interessades que hom llanci a l'entorn d'un fals prestigi i de la seva obra, l'obra i l'autor sempre resten en una posició falsa i artificiosa. En canvi, regatejar mèrits, combatre un escriptor de personalitat i originalitat pròpies i no manllevades, a més de mesquí, és contraproduent.

El literat català no mereix aquest premi del silenci, de la preterició, de la impolidesa més desconsiderada. El literat català, escrivint en català fa un veritable sacrifici. No ens podem desenganyar, ni en nom del patriotisme, d'un patriotisme fals i mal entès les més de les vegades: a Catalunya hom no llegeix. Catalunya té uns quatre milions d'habitants. Doncs bé: quan a Catalunya es venen dos mil exemplars d'un llibre, ja és un èxit. A Catalunya, pel que es veu, tan sols hi ha dues mil persones que llegeixen. La resta deuen ésser analfabets. I és probable que molts d'aquests analfabets creguin estimar Catalunya, creguin ésser patriotes. El patriotisme, però, és quelcom més que cantar «Els Segadors» i posar-se llacets barrats pertot arreu. El patriotisme també és comprar llibres catalans, anar al teatre català.

Malgrat tot això, l'escriptor català —i més d'un podria escriure en espanyol, com ha fet Eduard Marquina— segueix escrivint en català: per esperit de sacrifici i per un veritable amor a Catalunya.

«Zodíac» és una gran novella, una bella i originalíssima novella, una de les millors, de les més profundes, de la novellística catalana.

Fa molts anys que no s'ha publicat una novella que pugui, en bellesa d'estil i en profunditat de pensament, comparar-se amb aquesta d'Alfons Maseres.

L'obra total d'aquest escriptor meritíssim és digna d'elogi per la seva puresa artística, per la seva dignitat.

De l'obra total d'Alfons Maseres calia destacar, abans d'ara i segons el nostre gust, una novella original i aguda: «Fets i paraules de mestre Blai Martí». Des d'ara, al costat d'aquesta, aquesta altra: «Zodíac», tan bella, tan intensa, tan profunda, ocuparà un lloc d'honor a la nostra biblioteca.

LLUIS CAPDEVILA

TENIM DAMUNT LA TAULA...

Han Ryner: LA SABIDURIA RIENTE. Editorial Maucci. Barcelona.

Ricardo Puga: LO QUE DEBE SABER UN ACTOR. Pròleg de J. Benavente. Madrid, 1935.

José Canel: OCTUBRE ROJO EN ASTURIAS. Pròleg de J. Díaz Fernàndez. Madrid, 1935.

Tomàs Barri: LA BADADA DE KARL MARX (novella). Barcelona, 1935.

J. Aiguader i Miró: LES ESTADISTIQUES DE LA MORTALITAT CATALANA I BARCELONINA. Publicació de Monografies Mèdiques.

Jules Valles: L'INSURGENT. Traducció d'A. Nin.

Joan Duch i Agulló: VIDA TRIOMFAL. Volums 77 i 78 de Biblioteca «A tot vent». Edicions Proa. Barcelona.

Benito Mussolini: ESCRITOS Y DISCURSOS. Vols. III i IV. Editorial Bosch. Barcelona.

J. Cases Carbó: BLANCS, NEGRES, GROCS. Oda de la Germa-

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LA FOLLIA RACISTA

El cap del moviment antijueu d'Alemanya ha pronunciat un discurs digne d'un orat

«Els nens alemanys miren els cignes i escolten els ocells com canten. Els nens jueus s'ajupen entorn de les gàbies de les feres», diu Streicher

Berlín, 16. — El líder del moviment antijueu alemany Julius Streicher pronuncià anit, al Palau dels Esports berlinès, davant 25.000 persones, el seu anunciat discurs de propaganda a favor del moviment nacional contra els jueus.

Streicher sobrepassà en aquesta ocasió tota la seva anterior violència que prodigà en els seus atacs als israelites, els catòlics i la Religió.

Streicher, que des de fa dotze anys es ve dedicant sense descans a atacar els jueus i és editor del periòdic antijueu "Der Stumer", és autor de nombrosos llibres de propaganda antijueva.

A "Der Stumer", publica sempre una secció que titula "Els jueus en particular; els seus crims sàdics contra la raça alemanya".

Streicher és un dels més destacats membres del partit nacional-socialista i un dels més vells companys de lluita d'Adolf Hitler, i frueix de la completa confiança del "Führer". Després del "putsch" nacional-socialista de Munic fou tancat amb Hitler al fort de Landsberg del Lech. Es cap del partit nazi a Francònia i membre del Govern de Baviera.

Amb motiu dels recents successos antijueus registrats a la Kurfurstendam de Berlín, les autoritats prohibiren per alguns dies la publicació de l'òrgan antijueu "Der Stumer", i es creia que el moviment contra el jueus anava a acabar. Anit es comprengué tot el contrari en celebrar-se l'important acte que anem a ressenyar "organitzat oficialment pel partit nazi".

Julios Streicher aparegué a la tribuna acompanyat de diversos primats nacional-socialistes, del cap de policia de Berlín, etc. En una llotja d'honor hi havia el príncep August Guillem de Prússia.

Streicher inicià el seu discurs dirigint-se als periodistes estrangers que feien informació de l'acte, als quals digué que els parlava per a sortir al pas de les informacions falses publicades a la premsa estrangera la qual, per exemple, ha vingut dient —digué Streicher— que jo tenia el propòsit d'arribar a ésser president de la policia de Berlín i m'ha anomenat repetidament "tsar sangnant de Francònia".

"En els incidents de la Kurfurstendamm no hi hagué ni un sol jueu mort. Si nosaltres no ens ocupem dels salvatges linxaments de negres a Nord-Amèrica, tampoc no cal estranyar-se que conduïm pels carrers d'Alemanya a aquells que hagin pecat contra els principis racials, amb l'objecte d'intimidar amb l'exemple els que volguessin imitar-los."

On els jueus detentaren el poder, els pobles sofriren ruïna o decadència. Alemanya hauria pogut considerar-se perduda si hi hagués hagut un canceller jueu per a salvar-la.

Encara amb les aigües del baptisme resulta impossible fer d'un jueu un antijueu. Quant de temps ens ha costat fer que els tribunals reconeguin els crims contra la raça!

La qüestió jueva, en contra del que molts creuen, no fou resolta amb l'adveniment al poder del nacional-socialisme. Potser és ara quan comença el més dur de la nostra tasca.

Per a provar la malícia de la raça jueva, no cal més que visitar el jardí zoològic. Els petits alemanys miren els cignes i escolten el cant de les aus. Els petits jueus, pel contrari, acompanyats dels seus mestres, s'agrupen davant les gàbies de les fetes, perquè aquest poble és un poble de feres.

Parlant després sobre la qüestió dels matrimonis mixtos, l'orador digué:

"Si un negre o un jueu es presenta amb un certificat de baptisme catòlic, se'l casa sense més investigacions amb una dona alemanya. El capellà diu: "El certificat de baptisme ha d'ésser igual per a ambdós cònjugues"; però Déu diu: "Si jo hagués volgut que els homes blancs, negres i grocs es barregessin entre si, no hauria tingut necessitat de crear races distintes." Déu no vol que es barregin ésser que no tenen entre si res de comú.

Els membres del nostre partit, que creuen laborar pels fins del nostre moviment en maltractar els jueus o en trencar els vidres de les cases d'aquests, mai han estat nacional-socialistes. Eren provocadors, com s'ha comprovat perfectament davant els tribunals.

El qui conegui la qüestió jueva sap que per a la solució del problema de les races intervenen forces que vénen de l'eternitat. Tenint confiança en aquestes forces no hi haurà necessitat de pensar en l'esdevenidor.

Encara hi ha sacerdots partidaris d'aquest mateix Crist que maleí els jueus, i que no senten vergonya en fer causa comuna amb ells.

L'Antic Testament és una col·lecció d'historial escandalosa i en ell trobem totes les perversitats de què som testimonis avui dia.

Si el Déu dels jueus hagués d'ésser el nostre Déu, jo preferiria desesperar de Déu. No tenim necessitat de Déu ni tampoc dels sacerdots de doctrines antinacionals que feren causa comuna amb els assassins jueus i s'uniren a ells per a destruir el poble alemany.

El 30 de juny del 1934 caigueren alguns traïdors, però no els jueus instigadors del moviment.

Els estrangers no han de veure cap perill en el nacional-socialisme. El tercer Reich viu, està en peu amb un alemany pur com a guia i ningú pot arrebassar-nos-el."

Julios Streicher acabà dient:

"El bolxevisme és una dominació radical dels jueus. Només un ésser vil podria negar que una cosa així s'hauria produït a Alemanya si Adolf Hitler no hagués deturat el seu poble vora l'abisme. El cel ens ha donat el nostre guia, Adolf Hitler, al qual ha escollit entre el poble. La lluita del nacionalsocialisme contra el judaïsme alliberarà el poble alemany d'una raça marcada eternament al front amb l'estigma del seu crim amb el Màrtir del Gòlgota. Els altres pobles ens agraïran algun dia l'haver portat a cap aquesta lluita."

El discurs de Streicher fou repetidament ovacionat, i foren aplaudides amb entusiasme algunes anècdotes antijueves, més o menys escabroses.

La gran manifestació antijueva acabà aixecant-se la concurrència per tal d'entonar els himnes nacionals, el "Deutschland Uber Alles" i el "Horst Wessel", seguits d'un triple "Heil Hitler!".

EL DISCURS SEMBLA EL PRELIMINAR D'UN NOU ATAC CONTRA ELS JUEUS I ELS CATOLICS

Berlín, 16. — Immediatament d'acabat el discurs de Julios Streicher, els corresponsals de la premsa estrangera entraren en febrosa activitat, i trameteren als seus periòdics amplíssimes informacions del discurs al qual es concedeix gran importància perquè se'l considera preliminar d'una nova i vasta campanya antijueva a tot el Reich.

Els informadors estrangers trameteren amb especial interès, els paràgrafs que els adreçà l'orador quan els digué mirant-los fixament: "No conec professió més vil que la del mentider" i acusà la premsa estrangera de "mentir descaradament quan parla de les coses d'Alemanya".

Alguns informadors italians, francesos, anglesos i americans, trameteren als seus peciòdics paràgrafs sencers del discurs.

A la sortida del Sportpalast, on tingué lloc l'acte, l'ordre fou absolut, com s'havia mantingut al propi local i als voltants de l'edifici on hi havia moltes desenes de milers de persones que escoltaven el discurs per mitjà d'altaveus.

Streicher estudià les rigures jueves més eminents en la vida política i cultural, i cità Disraelli, Von Rathenau i George Hermann, els quals declararen en els seus escrits que la raça hebrea mai pot assimilar-se.

Els periòdics del matí comenten extensament el discurs de Streicher que publiquen íntegre, i recomanen la seva difussió per tot Alemanya.

Les negociacions del Chaco

El Paraguai insisteix en voler cobrar indemnitzacions pels presoners

Buenos Aires, 16. — Als cercles diplomàtiques afectes a la Conferència del Chaco es considera que la divergència de criteris sorgida entre els representants de Bolívia i Paraguai sobre el canvi de presoners és una incidència entre les moltes que es presentaran en el curs de les negociacions i que serà salvada amb la bona voluntat de les parts. Hom espera, fonamentadament, que el Paraguay desistirà dels seus propòsits de cobrar grans indemnitzacions per la devolució dels captius bolivians que té al seu poder, i es creu que el canvi dels presoners s'ha d'operar amb la més gran generositat, com una de les principals mostres de concòrdia entre els ex-belligerants del Chaco per a poder fer front amb sang freda el problema territorial, que és el fonamental. Hom jutja que el fet que el Paraguai cobri indemnitzacions pels presoners anticipa les sancions econòmiques que seran una conseqüència de la investigació del país que resulti el promotor del conflicte armat, de tal forma que si Bolívia acceptés el pagament de les indemnitzacions que imposa el Paraguai, de fet es constituiria penada sense prèvia sentència la qual cosa no estaria enquadrat en el pactat en el protocol de la pau.

Afegeixen els observadors que la discussió de l'assumpte del Chaco no pot ésser complicat amb un assumpte secundari i que els mitjancers han de cercar una fórmula que acordi els interessos contraposats de Bolívia i Paraguai, guiant-se dels convenis internacionals vigents sobre la legislació relativa als presoners, i en les quals no es contempla el pagament d'indemnitzacions, la pràctica del qual ha quedat a la història dels segles passats.

EL PERIODISTA JONES HA ESTAT TROBAT MORT

Pequín, 16.—Oficialment es comunica que el periodista britànic Jones, segrestat fa alguns dies pels bandits xinesos, fou assassinat per aquests.

El cadàver de Jones ha estat trobat a les inmediacions de Chao-Pao presentant tres ferides de bala al cap.

Com es recordarà, el periodista britànic Jones, que fou secretari de l'actual Premier Stamley Baldwin, fou fet presoner en companyia del periodista alemany Muller, corresponsal de l'Agència oficiosa alemanya D. N. B. Mentre Mueller erà alliberat als pocs dies, Jones fou internat i ara ha aparegut el seu cadàver travessat per tres ferides de bala.

COM MORI EL PERIODISTA JONES

Berlín, 16. — El "Berliner Tageblatt", comentant l'assassinat del periodista anglès Jones, pels bandits xinesos que el tenien segrestat, declara que aquest tràgic succés revela clarament el canvi que s'ha operat a l'Extrem Orient d'uns anys a aquesta part.

Segons ha declarat el periodista alemany Mueller, que fou fet presoner en companyia de Jones i alliberat alguns dies després, els dos presoners rebien bon tracte dels bandits quan a Jones se li ocorregué dir-los "que farien bé de donar-li bon tracte perquè era un súbdit britànic".

En oir aquesta frase —diu Wagner—, els bandits s'indignaren i començaren a colpejar Jones, que més tard havia de morir sota les bales dels seus segrestadors.

Litvinov a Marienbad d'incògnit rigorós

¿COINCIDEIX AMB ELS AMBAIXADORS A PARIS I A BERLIN?

Praga, 16.—De rigorós incògnit i usant el nom de Michael Lotte, ha arribat al balneari txecoeslovac de Marienbad, el Comissari soviètic d'Afers Exteriors, Màxim Litvinoff.

Resulta estranya la seva coincidència en el mateix aristocràtic balneari, amb els ambaixadors de la U. R. S. S. a Berlín i París, senyors Suritz i Potemkin, que també es proposen passar una llarga temporada a Marienbad.

LA CATASTROFE D'OVADA

SEGONS LES NOTICIES OFICIALS DOS-CENTS MORTS FINS ARA

Ovada, 16. — Fins ara ha estat comprovada la mort de 200 persones a conseqüència de la catàstrofe ocasionada per la rotura del dic gegantí

Les pèrdues materials s'evaluen en més de 60 milions de lires.

ANGLATERRA CONVOCARA UNA CONFERENCIA NAVAL DE CINC POTENCIES

Londres, 16. — Se sap que el Govern anglès comunicà fa algunes setmanes als signataris del Tractat Naval de Wàshington i de Londres, que, amb Anglaterra, Estats Units, Japó, Itàlia i França, són els punts de vista i desigs de la Gran Bretanya amb referència a la ràpida preparació d'una Conferència Naval de les cinc potències, que, segons les disposicions del Tractat de Wàshington, ha d'ésser convocada per a darrers del corrent any.

El Govern anglès proposa que s'entaulin converses bilaterals, que hauran d'acabar-se el més aviat possible per a, d'aquesta manera, amplir en el possible l'objecte de les converses que es convertirien aleshores en multilateral. Se suggereix que aquestes converses se celebrin a Londres el proper octubre.

No s'ha rebut encara contestació de cap dels Governs interessats i el Govern anglès no enviarà les invitacions oficials fins que es determini si les converses, tal com es proposen, poden ésser útils.

Segons el Tractat de Wàshington, correspon als Estats Units invitar les altres potències; però es creu que és més convenient la celebració de la dita Conferència a Londres.

RADICALS SOCIALISTES BULGARS DETINGUTS

Sofia, 15.—La policia ha detingut 46 prohoms radical-socialistes a Sofia i Filippopolis, que realitzaven treballs per a la reorganització de les forces revolucionàries dissoltes en 1934 que tractaven d'assentar sobre bases comunistes.

Els nazis hongaresos no solament van contra els jueus, sinó que no volen saber res amb els aris

Budapest, 16. — S'ha fundat un nou partit amb el nom de Partit Hongarès Nacionalsocialista el programa del qual es basa en les idees "nazis", si bé adaptant-les a les particularitats d'Hongria.

Només seran admesos com a membres els hongaresos que provin que tenen almenys, dos ascendents de pura raça hongaresa. Queda terminantment prohibida l'admissió de persones d'origen jueu.

Les persones que tinguin nom alemany o eslau seran sotmeses a una informació molt severa abans d'ésser admeses en el dit partit.

UNA TEMPESTA AL MARROC

Mor un nen que feia de pastor i el seu remat

Casablanca, 16. — Comuniquen de Marraquex que en una regió de l'Atlas, al nord d'aquella capital, s'ha desfermat una espantosa tempesta que ha causat la mort d'un petit pastor indígena, noi de deu anys, i més de dos-cents caps de bestiar. En pocs moments la mànega d'aigua que queia arribà a ésser tan formidable, que les carenes de les muntanyes on hi havia el pastor i el bestiar es convertiren en torrents. Més de cent-quaranta cabres i seixanta ovelles foren arrossegades i moriren ofegades o estimbades. El noi que vigilava el ramat ha desaparegut. Es suposa que, endut per les aigües, el seu cos ha quedat en alguna recolzada, cobert per les terres d'alluvió arrossegades per l'aigua.

Els Estats Units es preparen per a la guerra

Washington, 16. — El President Roosevelt s'ha negat a respondre les preguntes relatives a la prohibició de volar damunt la part est de les illes Aleutianas per als aviadors civils.

El cap de l'Estat Major de l'Almirallat, senyor Standley, ha declarat, pel contrari, al «Washington Times» que les Aleutianas tenen ja en l'actualitat un port tancat als navilis estrangers.

Un avió estranger que voli damunt aquestes regions desertes tan sols pot perseguir una finalitat: la de voler eliminar el decret.

L'almirall Standley ha afegit que els ports de guerra nord-americans d'Honolulú i Pearl Harbour queden també tancats i prohibit que volin damunt d'ells els mateixos avions civils.

La Prensa remarca amb aquest motiu que la flota nord-americana desenrotlla cada vegada més la seva posició de defensa de primera línia.

Amb Honolulú com a base central, en dos o tres anys, si el Japó no renova el Tractat naval, les illes Aleutianas, les illes Midway i Wake es convertiran en fortaleses.

L'esquadra d'Asia s'estacionarà a Gouam (illa al sud de l'arxipèlag de les Marianas).

La causa Staviski començarà el novembre

París, 16. — El procés Stavisky, a propòsit del qual està oberta la instrucció preparatòria des de fa divuit mesos, començarà definitivament el novembre.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

DIDON

REFRESC FI, IDEAL. - A cafès i bars

ECOS

Cap allà l'any 1898, en temps de la guerra de Cuba, amb la subsegüent intervenció dels Estats Mixtos, Pompeu Gener regentava una farmàcia a Barcelona.

Quan els alarmistes, esverats pels canons de la Barceloneta, varen fer córrer que els ianquis *venien a bombardejar-nos, el gran* Peius *va apressar-se a collocar a la porta del seu establiment una bandera blanca i una inscripció de gran tamany on hom podia llegir: «Muy fràgil».*

* * *

Un amic nostre pren la fresca a la porta de la seva casa estiuenca. S'ha fet nit. L'home butxaqueja cercant tabac i, en no trobar-lo, ordena al seu menut, un brivall de 5 anys, que entri a cercar-ne.

Al cap de poc se sent la veu del marrec que crida de dins estant:

—Papa!... No m'hi veig!...

I el pare, impacient, li respon, enèrgic:

—No t'hi veus?... Acluca't!

Breu silenci i nou esgarip del noi obedient:

—Tampoc no m'hi veig!

* * *

En un miting electoral, hi prengueren part, casualment, cinc o sis doctors en medicina.

Presidia l'acte un dels conspicus del poble. Per tal d'anunciar els oradors li fou tramesa una llista dels noms. Els que eren metges, hi figuraven amb l'abreviatura «Dor».

No sabem què diantre degué llegir-hi el president. El fet és que cada vegada que anunciava un galè, ho feia en aquests termes

—Ara farà ús de la paraula, el ciutadà «darandor» Fulano de Tal.

I els «darandors» per molta medicina que sabessin, confessaren després que desconeixien aquell tractament.

* * *

El verb xerrar, entre nosaltres té una significació pejorativa. Però a tot arreu no és així.

De tal manera, un rellevant propagador del cooperativisme i la Mutualitat, confessa haver quedat parat, quan, en un poble de Mallorca, on es disposava a donar una conferència, va oir que el presentaven així:

—Ara vos xerrarà *«es» competent senyor Tal i Tal...*

Calsotets Albert

Agradables per a l'estiu, sense costures ni arrugues. De venda a **Arpu**, Ronda de Sant Pere, 8; **Manuel Capdevila**, Boqueria 31; **Casa Sarret**, Boqueria, 2; **M. López Duran** Avinguda del Portal de l'Angel, 12; **Sepu, Societat Anònima; Miquel Teixidó**, Arcs, 2; **Felip Torent**, Pi, 13

UNA REVOLUCIO A ALBANIA

SEGONS ELS ITALIANS HA ESTAT SUFOCAT TOT SEGUIT EL MOVIMENT

Roma, 16.—Notícies de premsa no confirmades diuen que a Albània ha esclatat un moviment revolucionari que el Govern ha pogut dominar ràpidament.

Sembla que el focus de la rebellia es trobava a Tirana on han estat concentrades forces de l'exèrcit.

La policia albanesa ha practicat nombroses detencions.

UN PERIODISTA MATA UN GENERAL

Roma, 16.—Sembla confirmar-se la notícia publicada pel periòdic «Vatra», donant compte d'haver esclatat a Albània un moviment revolucionari que fou ràpidament dominat pel Govern.

Ara s'ha sabut que durant l'esmentat moviment que tingué el seu epicentre a Fieri, fou assassinat l'inspector de l'exèrcit albanès, general Ghilardi i el seu xofer, per un periodista anomenat Tschekeresi el qual féu diversos dispars contra l'automòbil d'aquells.

LA REVOLTA VA COMENÇAR AMB LA MORT DEL GENERAL

Belgrad, 16.—Se sap que els disturbis registrats a Tirana tingueren per origen l'assassinat del general Gagliardi, inspector general de l'exèrcit albanès, que fou mort a trets pel periodista albanès Tschekeresi.

El general de brigada Gagliardi, havia estat oficial de l'exèrcit austro-hongarès i en qualitat d'ajudant de camp del rei Zogú d'Albània, va compartir amb aquest l'exili.

L'atemptat es cometé durant la visita del general a la petita població albanesa de Fieri.

L'assassinat fou seguit de greus aldarulls locals que foren ràpidament sufocats per les autoritats, practicant-se detencions.

EL MOVIMENT HA ESTAT DOMINAT FACILMENT

Belgrad, 16. — Contràriament a les notícies circulades anteriorment, informes rebuts d'Albània diuen que els desordres que es promogueren a Fieri després de l'assassinat del general Gagliard, foren ràpidament dominats per les tropes del Govern i que l'ordre és complet.

EL PERIODISTA ES PENSAVA QUE HAVIA ATEMPTAT CONTRA EL REI ZOGU

Belgrat, 16. — Segons informacions d'Albània, l'assassinat de l'ajudant del rei d'aquell país, general Gazliard, comès ahir a la ciutat albanesa de Fieri, fou degut a una equivocació. L'assassí, anomenat Tychekersky, recentment sortit de presidi, on ha romàs més d'un any, per haver participat en un complot regicida, ha declarat que es proposava assassinar el rei d'Albània, i ha afegit que quan s'apropava el cotxe reial que conduïa un home amb brillant uniforme, prengué a aquest pel sobirà, i li disparà la seva pistola.

A GRECIA DIUEN QUE EL MOVIMENT ES IMPORTANT

Atenes, 16. — A la frontera grecoalbanesa es reben notícies que s'han produït greus desordres a Albània.

S'afegeix que l'assassinat del general Gazliard a Fieri, fou el senyal per a l'aixecament d'aquell districte, on es comptava amb forces militars manades per Verlazzi, un dels més prestigiosos cabdills albanesos. Segons les mateixes informacions, les forces de Verlassi han derrotat les del Govern, i ara es dirigeixen sobre Tirana, capital d'Albània, i que el general Aradas, cap de les tropes governamentals ha mort en el combat.

Sembla que el principal motiu de l'enemistat de Verlazzi amb el rei d'Albània, és el fet que Zogú, sobirà albanès, va pretendre casar-se amb una de les filles d'aquell, però que després desistí del projecte.

Republicans! Llegiu LA HUMANITAT

ANTENA

(Ve de la pàg. 1)

la religiositat el tràfec que dóna per tot Catalunya el 15 d'agost.

Als nostres catòlics no els ve d'un pam; tot el que es faci sota l'advocació d'un sant, és pura religió. ¿No se'ns mostraren escandalosament eufòrics amb motiu de les processons de Setmana Santa a Sevilla? I, en canvi, ¡quina poca religiositat constitueixen aquelles escenes en què s'hi barregen «chatos de manzanilla», «saetas» i turisme!

Però no hi ja res. El cas és poder manifestar-se públicament, encara que l'acte tingui en el fons un grau exacerbat de paganisme.

* * *

Doneu a l'home una oportunitat i us meravellarà amb la seva obra. Quants i quants barons tenia ignorats Catalunya que ara, així que els ha arribat l'oportunitat, se'ns han mostrat treballadors infatigables, mereixedors de tota la nostra admiració. Ningú, fins que els rius s'han decidit a lliscar pel seu llit, no coneixia el senyor Polo Otin. I ja ho veieu, millor dit, ja deveu llegir cada dia l'activitat creadora que envolta la seva personalitat.

Davant l'improbe treball que realitza aquest personatge, hom pensa amb recança què serà d'ell si la gent s'entesta a fer donar a la pèndola una empenta cap a l'altre cantó.

* * *

El senyor Polo Otín passava l'estiu de l'any 1933 al reconet de món on va néixer. Estava compungit pel tomb que havia pres la República i desolat per la llunyania en què s'anava situant el «pavo» històric. La gent del poble era ben absent a les cabòries i pessimismes que ofegaven la vida d'aquell home. Només se li sentia dir, molt baixet, un xic desencisat: «¿Quan acabarà tot això, Déu meu?». Tret d'aquesta invocació, el buit es mostrava magnífic a la seva vora.

* * *

Però tot ve en aquest món i el nostre home no havia de constituir l'excepció de «a cadascú li arriba la seva hora». I va arribar, una tarda, quan ningú no s'ho esperava. La ràdio, sempre oberta, començà a omplir l'espai poblet de confiances i alegries. Aquell Madrid, fins aleshores esquerp, afluixava i expandia la nova de l'adveniment de l'eufòria lerrouxista. A l'últim, després de tant passar-lo pel nas, hi havia «pavo». El nostre home no sabia què fer: si desplomar-se o cantar la Marsellesa. «Asserena't, asserena't — va dir-se el nostre home —, són moments que no volen precipitació.» «¿Com s'entén — va replicar-se de pressa — que no m'he de precipitar? Ací dalt ningú no em pujarà res.» I després d'haver dit això, a la casa s'armà un gran terrabastall: «¿On és la camisa i el coll i la maleta?» L'home es vestia amb prodigiosa celeritat. «Correu, que vingui un taxi!» L'home fou servit i, mig vestit, corria escales avall, els punys i el coll i la corbata a la mà, talment com un esperitat. La gent no sabia a què atribuir tot aquell esverament. El personatge ja era dins l'auto i encara trastejava posant-se l'ermilla. El taxi marxà alçant núvols de pols. La carretera s'encongia, tota emocionada, pel pes de la personalitat.

La gent del poble s'encantà, veient desaparèixer l'auto entre la pols:

—Què li deu passar?

* * *

A tocs de clarí s'ha celebrat el tan anunciat Consell de San Sebastián. Contra el que hom creia no hi ha hagut la nova jornada de governadors que s'esperava com pa beneït. La Ceda — en absència del senyor Portela — s'ha avingut a deixar-ho per al Consell proper.

Mentrestant els radicals no gosen ni a respirar. Què passarà?, es pregunta la colla d'intellectuals que el lerrouxisme portà a «provincies». I no solament estan neguitosos els possibles rellevats, ans també molts radicals que exclamen: «¡Això és bandejar el partit d'una infinitat de localitats!»

* * *

Quan governava l'Esquerra es resolgué a favor dels Municipis el problema dels metges titulars. Es donava als Ajuntaments la facultat de poder dotar el servei d'Assistència Social a mesura de les necessitats i preferència dels malalts.

Ara han vingut nous homes i amb ells noves teories. I els nous homes han estat homenatjats en la persona del doctor Huguet, per obra i gràcia de les noves teories.

* * *

Llegim que uns guàrdies de Seguretat de Tarragona es presentaren a la casa de camp de Salvador Ventosa Pina, destacat element de Lliga Catalana, i li digueren que havia d'hissar la bandera republicana al costat de la catalana. El senyor Ventosa es limità a treure la bandera catalana.

*

Unes manifestacions d'Ara, en les quals contesta a Martinez d'Alfara

San Sebastián, 16. — El boxador Ignasi Ara, que és en aquesta ciutat, ha fet les manifestacions següents, en resposta a unes altres que va fer no fa gaire Martínez d'Alfara:

—Gairebé no es pot creure que un boxador de primera categoria es manifesti de manera tan poc diplomàtica. Jo no defujo Alfara, sinó tot el contrari. Sóc prou esportiu per disputar sobre el ring qualsevol combat, per difícil que sigui. A més, sóc també un professional, i en fer de l'esport el meu mitjà de vida és insensat suposar que no vull aceptar un combat que, com aquest, ha de reportar-me una xifra temptadora. Repeteixo que jo no tinc por de Martínez d'Alfara ni de cap altre boxador de la meva categoria, i puc demostrar que he estat precisament jo el qui ha tractat d'organitzar aquest combat a San Sebastian, cosa que no ha estat possible perquè muntar en aquesta ciutat un combat d'aquesta envergadura és exposar-se al fracàs.

Ha afegit que un cop hagi complit els compromisos que té signats per a cinc combats, a disputar d'ara a l'octubre, Alfara pot estar ben segur que no tindrà cap inconvenient de lluitar amb ell.

Del robatori de joies a la catedral de Pamplona

¿HAVIA PASSAT LA FRONTERA, L'ITALIA PAPALETTI?

Madrid, 16. — Anit es va saber a Madrid que Ferdinand Papaletti, un dels suposats autors del robatori del tresor de la Catedral pamplonenca, passà, el dia 8 d'aquest mes, d'Espanya a França per Irun, amb un passaport en regla.

La policia practica diligències per tal d'esbrinar si es tracta d'una maniobra de l'italià amb el fi de preparar la coartada, ja que es creu molt possible que Papaletti tornés novament a Espanya poc després per a prendre part en la realització del robatori.

LES ACTUACIONS JUDICIALS

Pamplona, 16. — Properament donaran començament les actuacions judicials. El jutge senyor Garcia Rodrigo té en el seu poder l'atestat corresponent, el qual li ha estat tramès per la Comissaria de Vigilància. Entrem, per tant, en el período de declaracions i exhorts, que recullirà quant s'ha dit sobre aquest assumpte i que ha d'aportar-hi noves fases interessantíssimes.

A Pamplona es parlà abans d'ahir de detencions practicades a la ciutat; però fou tan sols un rumor de carrer. No s'ha confirmat que existeixin, i el governador les ha desmentit rotundament en les seves manifestacions als periodistes. Notícies concretes encara no se'n poden donar: Suposicions, conjectures i rumors n'hi ha molts. Tot el que pugui tenir relació amb el número d'objectes robats, quantia d'aquests, valor històric i espiritual que per a Navarra i per al tresor artístic espanyol tingui tot el robat, ja s'ha dit i amb molta extensió. Ara surten petiteses, incidents i detalls que res nou ni original aporten al si de l'assumpte.

EL ROBATORI, TEMA DEL DIA

Indiscutiblement, el robatori continua essent el tema de tots els comentaris de la ciutat. El públic comenta; els periodistes es mouen i sorgeix l'anecdòtic, el que no té altra cosa que un valor relatiu per a la informació periodística. Ahir aparegueren els diaris plens d'aquestes petiteses, dedicats especialment a parlar de la personalitat de míster Harrys, el qual havia proposat, segons es digué, la compra de l'arqueta i mantenia relacions amb «El Mejicano»; a relatar el possible pas per la frontera de quatre individus; la conferència telefònica amb un suposat fillastre resident a Jaca; la troballa d'un objecte, segons sembla de plata, en un dels portals del Portal de Franà; del succeït el diumenge, a les vuit del vespre, quan dos xicotes observaren en la Catedral a un individu que els cridà l'atenció, i que anava amb un maletí, que deixà després en un armari; i, finalment, encara que això és possible que no tingui cap relació amb robatori, la troballa d'unes carteres de cuir, dessota d'unes pedres, que contenien carnets de conductors d'automòbils i carnets de propietat de dos cotxes.

TOT CONTINUA IGUAL

Això no representa res nou i clar en el sumari. L'interessant hagués estat que les dues xicotes alludides, una té poc més de 14 anys, hagués sin seguit a un subjecte sospitós. No es sap si la policia coneix i haurà comprovat aquest extrem, encara que el natural és afirmar que si.

En resum: no hi hagut cap detall nou d'interès.

El jutge d'instrucció i el comissari de policia de Pamplona senyor Menéndez, amb un agent, realitzaren una vista ocular des de l'obra en construcció del senyor Chocarro en el nou eixampla, que és on fou trobada l'escala que es suposa s'utilitzà per a cometre el robatori a la Catedral, fins al peu de la finestra de la sagristia, seguint el trajecte que hom creu recorregueren els portadors de l'escala. També inspeccionen la porta, l'exterior de la sagristia i l'interior, l'armari, el cofre i la sala capitular. Després recorregueren tota la Catedral. El jutge revisà tota la part interior de la capella, armaris i, per últim, l'habitació del porter, on comprovà que allí hi ha una porta que dóna accés a la sagristia dels senyors beneficiats.

UNA INFORMACIO DE «AHORA» - ¿ES A LONDRES OVIEDO DE LA MOTA?

Madrid, 16. — «Ahora publica la següent informació de Jaca, del seu corresponsal especial, sobre el robatori en la Catedral de Pamplona:

«Deber de todo reportero que tiene que seguir un suceso de la magnitud del que se ha registrado en Pamplona con el saqueo del tesoro de la Virgen de Santa María la Real, es procurarse toda clase de elementos informativos que en cualquier momento del día o de la noche le puedan facilitar una noticia de interés relacionada con la información que va persiguiendo. Anoche, a las 11'30, me encontraba yo en Pamplona cuando fuí reclamado telefónicamente por un buen amigo que tengo en Jaca. Mi amigo me dijo por teléfono las siguientes frases:

«Coja usted un automóvil y todo lo más velozmente que pueda vengase usted a esta villa. Un kilómetro antes de llegar a los arrabales, apéase del coche y venga a pie hasta encontrarme. Debe Vd. pasar inadvertido.»

Así lo he hecho.

He tardado en salvar la distancia de 108 kilómetros que hay de Pamplona a Jaca, poco más de hora y media, y he llegado a Jaca a las 3 de la madrugada. Inmediatamente me pongo en contacto con mi espontáneo colaborador informativo, el cual me da la referencia siguiente:

«Poco antes de las 10 de la noche, mejor dicho, puntualizando, a las 9'17 minutos, en el hotel Mur se produjo un movimiento de verdadera expectación. De improviso repiquetea el timbre del teléfono. Una voz reclama la presencia del propietario del establecimiento para celebrar una conferencia con la capital de Inglaterra. Inmediatamente el propietario del hotel se puso al aparato dando muestras de asombro y exclama:

—Pero ¿qué me dice Vd.? ¿Donde está Vd.? ¿Es en Londres? Sí, sí; realmente reconozco su voz. Su hijo Luciano no se encuentra en Jaca. Marchó esta madrugada a Pamplona...

Terminó la conferencia y el dueño del hotel dió una explicación verbal de lo que ocurría: José Oviedo de la Mota era el que hablaba desde Londres con el hotel de Jaca y rogaba que se le comunicara a Luciano que dentro de breves días llegaría a la ciudad aragonesa.»

Esta noticia tiene un alto interés informativo. El martes, como ya he dicho anteriormente, el hombre a quien busca con tanto afàn la Justicia española por estar acusado de ser el cerebro gestor del saqueo del tesoro de la Catedral de Pamplona, hablaba con Luciano desde París. No le producía ninguna impresión la noticia que le daba el joven de que se le nombraba en los periódicos españoles como complicado en el robo del tesoro. Ahora este hombre, misterioso y folletinesco, sin duda alarmado por el escàndalo de su turbia actuación en todo lo ocurrido en Pamplona, ha producido, ha huído a la capital de Inglaterra. ¿Por que ha elegido Londres?

Ya decíamos en nuestra información de ayer mañana que Londres era el punto principal de operaciones del misterioso mejicano. ¿A qué ha ido a Londres José Oviedo de la Mota? No lo sabemos. ¿Es un subterfugio del fugitivo? Tampoco lo sabemos. Acaso pudiera ocurrir que este hombre turbio y enredador trate de despistar a sus perseguidores y que sus cómplices, fingiendo su voz por orden suya, quisieran confundir a la Justicia española para que se le busque en Londres y se le deje el campo libre en París, donde pudiera hallarse en estos momentos preparando la fuga definitiva.»

OVIEDO DE LA MOTA ERA CONEGUT A SARAGOSSA

Saragossa, 16. — La policia de Saragossa continua treballant activament per tal d'aclarir les anades i vingudes de Josep Oviedo, presumpte autor del robatori de Pamplona. Les diligències practicades fins avui, donen per resultat que cap allà l'any 1931, Josep Oviedo estigué a Saragossa i que visità amb molta freqüència el joier del Pilar, fins el punt que en certa ocasió, mostrant la seva admiració per les valuoses joies que en ell es guarden, féu un donatiu de 300 pessetes. A un dels canònics del temple li estranyà l'assiduïtat d'aquest individu, i sospitant que es pogués tractar d'algun malfactor, es posà en comunicació amb el Consulat d'Itàlia, on li manifestaren que Josep Oviedo estava reclamat pels Tribunals del seu país per estafa. El canònic, disposat a ordenar la detenció d'Oviedo quan tornés novament al temple, no pogué fer-ho, ja que havia desaparegut de Saragossa aquell mateix dia.

A la Comissaria de Vigilància s'ha rebut un avís donant compte que en una cèntrica joieria un individu estranger intentava la venda de joies de gran valor, sobretot, d'una gran quantitat de perletes. Diverses agents es trasladaren a l'esmentat establiment i procediren a la detenció de l'estranger. En la Comissaria de Vigilància, després d'examinar el passaport, resultà que es tractava d'un corredor de joies, efectivament estranger, que les perles que portaven eren de les anomenades de cultiu i que, indiscutiblement, no tenia cap relació amb el robatori de Pamplona. En vista d'això, fou posat en llibertat.

DETALLS SOBRE LA PERSONALITAT D'OVIEDO DE LA MOTA

Madrid, 16. — En relació amb el robatori comès en el tresor de la catedral de Pamplona, un redactor de «Cosmos» ha tingut ocasió de conèixer interessants detalls sobre el suposat autor del sensacional fet, l'italo-mexicà De la Mota.

Una personalitat italiana, arribada avui mateix del seu país ens ha fet les següents manifestacions:

Della Mota, que es titula comte d'aquest nom és un astut malfactor especialíssim en els robatoris dels tresors de les esglésies. Tan aviat com a Itàlia tingueren coneixement del perpetrat a Pamplona vàrem sospitar de Della Mota el qual fa alguns anys aparegué complicat a les famoses temptatives de robatori que es portaren a cap a la Basílica de Sant Ambrós, de Milà i al Santuari de Caravaggio (Bergamo). Della Mota fou detingut i empresonat, però en el procés sortí absolt per falta de proves. Poc després fou detingut de nou a l'Església de Sant Bernardino d'Ossa, també a Milà. En aquesta ocasió fou trobat amagat a les carboneres de la calefacció. Encara que la seva posició era aquesta vegada més compromesa, Della Mota, sempre impertorbable explicà la seva singular posició i afirmà que volgué fer objecte d'una broma el sagristà del temple el qual dies abans l'havia cremat amb una borilla de cigar. Donats els seus antecedents i davant l'absurd de les seves explicacions, Della Mota fou empresonat, però també en aquesta ocasió no es trobaren proves fefaents contra ell i a petició del seu defensor l'advocat senyor Romita, fou posat en llibertat.

Della Mota no va tardar en caure una vegada més en mans de la policia. Un dia es féu tancar a l'Església de Sant Agustí de Roma, que posseeix una modernissima instal·lació d'alarma que actua només que tocant qualsevulla de les portes que contenen objectes de valor. A més, en el temple de referència presta guàrdia durant la nit un religiós de la Comunitat. A la matinada, Della Mota va sortir de la part posterior d'un altar on estava amagat i va intentar maniobrar, però a l'instant actuaren les instal·lacions d'alarma, tocant interminablement uns potents timbres i es va encendre tota la il·luminació del temple. Immediatament es va despertar tota la Comunitat i Della Mota es va veure agafat per un braç vigorós que poc després el lliurava a la policia.

En aquesta ocasió declarà el famós lladre de temples que s'havia fet tancar a l'interior de l'església a fi de poder gaudir amb absoluta tranquil·litat de la suggestiva visió nocturna de les belleses arquitectòniques del temple. Es revisaren els seus antecedents i la seva declaració aparegué pueril. En ésser coneguda la seva detenció fou reclamat per les autoritats de Milà que instruïren contra ell diligències per les successives temptatives de robatori i fou condemnat a forces anys de presó, però el 1928, quan ja portava dos anys en ella, el Tribunal d'apel·lació li reduí la pena i quedà en llibertat.

Della Mota emigrà a França i s'establí a París, però sens dubte enyorava la riquesa dels temples d'Itàlia ja que poc després inicià una sèrie de viatges entre la capital francesa i la Península, evidentment amb designis inconfessables, ja que el 22 de desembre del 1932 fou detingut novament durant una dramàtica temptativa de robatori a l'església de San Andrea, de Viareggio. Quan ja havia despullat l'altar de La Madonna, i en intentar augmentar el seu botí amb un antiquíssim i valuós canelobre, aquest li caigué, i es posaren a funcionar els timbres d'alarma. Hi acudiren els religiosos de la Comunitat, un d'ells armat de revòlver, i Detta Mota, esparverat, inicià una folla carrera per les diverses dependències del temple fins que finalment pogué ésser detingut a l'interior de l'orgue.

Aquesta vegada l'italo-mexicà comparegué davant el Tribunal de Lucca, el qual li aprecià semideficiència mental i el condemnà a dos anys i deu mesos de reclusió, però un indult promulgat pel rei d'Itàlia el posà novament en llibertat el 5 de setembre del 1934, i fou expulsat d'Itàlia per un decret del Prefecte de Florència. Fou aleshores quan Della Mota no dubtà ni un moment a trasladar-se a Espanya, coneixedor de les grans riqueses que l'art i la pietat dels espanyols ha acumulat en els seus temples.

La qüestió dels Governs civils

Un comentari de «Ya»

Madrid, 16. — El periòdic «Ya» publica el següent comentari polític sobre el Consell de ministres últimament celebrat:

«Ha vuelto a ser aplazado en el seno del Gobierno el examen de la espinosa cuestión de los Gobiernos civiles. No estuvo en la reunión de San Sebastián el Sr. Portela Valladares, y parece lógico que una derivación como esta sobre la asignación y las circunstancias del mando gubernativo delegado, se desarrolle y substancie en presencia del ministro de la Gobernación.

La demora está, pues, justificada. Pero ¿no habrá nuevas dilaciones? Es este un asunto sobre el que pesa con exceso un «noli me tangere» verdaderamente arbitrario.

Casi cuatro meses tiene de vida el Gobierno actual y todavía no se ha pensado en que sea llegada la hora de reajustar la autoridad provincial de modo que responda a la estructura misma del Ministerio. Es muy importante que se anteponga ya este problema a otros de menor urgencia. Son muy diversas las razones que abogan que no se aplace más. En primer término hay que recordar que la presencia en provincias españolas de gobernadores inscritos en la disciplina de los partidos que comparten la responsabilidad del Poder, no es solamente un derecho, sino también un deber. Como deber, y no precisamente grato, lo entendieron los socialistas durante la etapa de su participación en el Gobierno de la República, y por eso lo eludieron. Era una forma cómoda y habilidosa de eliminar una responsabilidad que de otro modo les depararía la parte alícuota correspondiente. Y cuando se acepta una misión ha de ser con todos sus aditamentos: los agradables y los mortificantes.

De otra parte, hay que tener en cuenta hechos recientes y probados que tienen su importancia sintomática. La hegemonía de un solo partido en la dirección política de las provincias—por muy leal, por muy objetivamente que se lleve—da siempre lugar a preferencias y extravíos que una distribución proporcional evitaría. Así se ha podido registrar un incidente a través del cual se plantea el problema absurdo de que una organización local pueda perseguir a otra de distinto matiz cuando las jefaturas superioras de ambos comparten la tarea de gobernar y llegan al hacerlo a las mejores convivencias e identificaciones.

Es necesario cambiar el cuadro de gobernadores españoles, primero, por espíritu de justicia para impedir que un solo partido tenga en sus manos un control que ofrecerá mayores garantías de serenidad y de acierto cuando esté equitativamente repartido, porque no se trata sólo de dar una satisfacción, sino también de procurar la extensión necesaria en una responsabilidad, de otro modo disminuída.

Por todo ello suponemos que este reciente aplazamiento no obedece a otras causas que a las explicadas y que definitivamente la cuestión será considerada y resuelta como es de justicia en la primera reunión ministerial.»

«Heraldo de Madrid», diu

Madrid, 16. — «Heraldo de Madrid», en la seva edició d'aquesta nit, publica el següent solt polític sobre el tema dels governadors:

«Como ya hemos dicho, en el Consejo de ministros celebrado en San Sebastián, se planteó de nuevo la cuestión de la proporcionalidad en los Gobiernos civiles y otros altos cargos. De momento esta teoría no ha triunfado, pero sí han logrado los amados discípulos de la Compañía de Jesús colocar en el edificio gubernamental su clavo del Gobierno civil de Granada. Con éste, el de Jaén y el de Huesca, son tres los Gobiernos civiles vacantes.

Estos serán objeto seguramente de una combinación de cargos y entonces el Sr. Gil Robles planteará de nuevo su famosa teoría, y se afirma que ello ocurrirá el próximo lunes. ¿Conseguirá el Sr. Gil Robles ver implantado su criterio? Los diputados radicales, por su parte, consideran un gran peligro esa concesión al Sr. Gil Robles. Conocedores de la importancia que tiene la política menuda local, que escapa incluso al Ministerio de la Gobernación, prevén la desaparición o al menos disminución de los núcleos políticos que les apoyan en los puntos donde hubiese un gobernador civil de la Ceda o agrario.

En estas dudas los grupos gubernamentales tratan de aplazar todo lo posible unas nuevas elecciones. De ahí las declaraciones que ha hecho el radical Sr. Orozco, muy afecto al Sr. Lerroux, y suponemos que enterado de sus pensamientos. El mismo dice que ha sostenido conversaciones interesantes.

El ex ministro de Industria dice: «No habrá elecciones hasta que se apruebe una nueva ley electoral, y que ésta no será aprobada ni en el mes de octubre.»

Contra la pena de mort

Madrid, 16. — Dintre poc i en un ampli local, se celebrarà un míting de concentració d'esquerres contra la pena de mort, en el qual prendran part Eugeni Arauz, federal; Francesc López de Goicoechea, d'"Unión Republicana"; Vicenç Marco Miranda, diputat de l'Esquerra valenciana; Galetà Bolívar, diputat comunista; Julià Mangada, tinent coronel retirat i Eduard Ortega i Gasset, del Socors Roig Internacional.

*

ELS CAPITOLS D'UNA TRAGEDIA

El misteri de les joies de la Baronessa de Thyssen

El total dels joiells desapareguts s'evalua, segons el preu de l'assegurança, en prop de tres milions de francs

Els germans del dissortat príncep arriben d'incògnit

Girona, 16. — Aquest matí, amb l'exprés de les 10'15, procedent de França, han arribat els germans del príncep Mdivani. Han baixat a l'estació de Flassà, i amb l'auto del senyor Sert, que ja els esperava, s'han traslladat al «Mas Juny», de Palamós, on s'estatgen actualment.

Hem de fer constar que hi ha hagut especial interès —no sabem per quines causes— a ocultar l'arribada dels prínceps David i Dimetri, ja que encara aquest matí se'ns havia contestat des de Palamós que arribarien el vinent diumenge.

Hom s'ha entrevistat amb el jutge de Primera Instància de Girona, i ha rebut els informadors amb la reserva pròpia de la seva professió per tal si podia facilitar nous detalls sobre el parador de les joies robades.

Es un assumpte molt difícil —ha contestat el senyor Jutge—, ja que si s'hagués d'interrogar tots els que varen presenciar l'accident, seria un afer molt llarg, perquè els testimonis serien innombrables, entre uns i altres.

El parador de les joies, segons sembla, s'ignora encara. Aquest afer, doncs, està embolcallat dins del més gran misteri.

Ara que, ja es dóna per descomptat, que el dit robatori no fou realitzat pels veïns d'aquell poble en ocorregué l'accident.

El cap de Policia facilità anit als periodistes una nota detallada de les joies

Els periodistes s'entrevistaren anit amb el Cap Superior de Policia, el qual els manifestà que havia rebut la relació de les joies que han denunciat llur desaparició i les quals eren propietat de la baronessa de Maud Von Thyssen, que com es recordarà, sofrí un accident automobilístic anant amb el príncep rus Mdivani, la qual relació es dóna a conèixer a continuació amb el fi que tingui la major publicitat possible i per tal d'evitar perjudicis a alguna persona que les pogués adquirir sense assegurar-se de la legitimitat de tal operació.

La nota facilitada a Prefactura sobre les dites joies diu així:

«C. Paris 5 de Mai de 1935.—Estimation pour assurance de bijous appartenant a la Baronne Henrick Thyssen Hotel Ritz, Paris.—1 brazalete de brillantes redondos en número de 35, 75.000 francos. 1 brazalete de brillantes y pasador 130.000 francos. Un brazalete de cinco hileras de brillantes 170.000 frs. Un brazalete de zafiro y brillantes con anillas 18.000 frs. Un brazalete zafiros montado sobre platino 26.0000 frs. Un brazalete cinco rubíes y brillantes 35.000 frs. Un brazalete de rubíes y brillantes 26.000 frs. Un collar con onze rubíes y brillantes 225.000 frs. Un collar con esmeraldas y brillantes montado sobre oro, plata y platino 250.000 frs. Dos broches de brillantes y rubíes 6.000 frs. Un collar de brillantes con cuatro perlas negras 200.000 frs. Un par de pendientes con perlas negras y brillantes 250.000 frs. Un broche cuadrado de esmeraldas y zafiros 35.000 frs. Otro de brillantes 27.0000 frs. Un brazalete de brillantes montado sobre platino 50.000 frs. Un brazalete 28.000 frrancos. Otro de esmeraldas y brillantes 20.000 frs. Un brazalete de platino sobre cuero 1.000 frs. Un brazalete de platino cincelado 3.500 frs. Un neceser de platino con zafiros y diamantes 25.000 frs. Un anillo de brillantes rectangular montado sobre platino 100.000 frs. Un par de pasadores de brillantes para el pelo 9.9000 frs. Un brazalete montado sobre cuero 3.000 frs. Un gran brazalete oro 5.000 frs. Un anillo con zafiro rectangular y brillantes 330000 francos. Otro anillo con esmeralda rectangular y brillantes 250.000 frs. Un anillo con brillantes sobre platino 60.000 frs. Un anillo brillantes entre dos zafiros 10.000 frs. Un anillo con un zafiro y brillantes sobre platino 25.000 frs. Un anillo esmeralda de brillantes sobre platino 15 mil frs. Un anillo con esmeralda rectangular con cinco brillantes 6.900 francos. Un broche forma mariposa con brillantes 3.000 frs. Un broche con seis brillantes 95.000 frs. Un broche con barrita de zafiros y brillantes 2.500 frs. Un broche con barrita con cinco zafiros montado sobre brillantes 4.500 frs. Un broche de cinco rubíes y brillantes 8.500 frs. Un broche con esmeralda, rubíes, zafiros y brillantes 5.000 frs. Un broche similar al anterior 5.500 frs. Una miniatura ovalada montada en roseta sobre oro 3.500 frs. Una cruz de cuatro brillantes montado sobre platino 29.000 frs. Un par de pendientes de brillantes 25.000 frs. Un par de rosetones sobre oro 600 frs. Un estuche para cigarrillos oro y esmalte blanco con listas azules 9.800 frs. Otro estuche de cigarrillos decorado con esmaltes blanco 8.000 frs. Otro estuche para cigarrillos esmaltes negro y aplicaciones de oro 3.600 frs. Un encendedor laca negra montada sobre oro 750 frs. Otro encendedor redondo de laca negra 1.500 frs. Otro encendedor tubular de laca blanca y oro 875 frs. Una caja para polvos de esmalte negro y oro 9.4000 francos. Un espejo tríptico de platino y brillantes 2.000 frs. Un bolso de oro 7.000 frs. Otro bolso de oro con zafiros 15.000 frs. Un làpiz mina de esmalte negro y oro con brillantes y rubíes 25.000 frs. Un collar italiano del siglo XV, de oro esmaltado con perlas y diamantes 75.000 francos y un par de pendientes de zafiros rectangulares y brillantes, 130.000 frs. En total importa el seguro 2.895.425 francos."

Les joies, eren realment al cotxe? --- Una detenció interessant

Els agents de policia destinats a aquest servei estigueren treballant durant tot el dia d'ahir i a la tornada de Girona, conferenciaren amb el cap superior de Policia.

Tenim notícies que aquests no pogueren parlar amb la baronessa per tal de poder saber si efectivament aquestes joies anaven en el cotxe sinistrat.

Hem sabut també que als calabossos de Prefectura hi ha una detinguda que procedeix de València la qual portava una gran quantitat de bitllets espanyols.

Es deia que aquesta detinguda ha estat portada des de València per tal de posar en clar si pogués tenir aquesta alguna relació amb la desaparició de les esmentades joies.

Hom té el convenciment que les esmentades joies no anaven en el cotxe i que no han sortit de París, o bé estaran al Mas Juny, que és el que la policia tracta d'esbrinar.

Relació de condemnes imposades pels Tribunals d'Urgència

Madrid, 16. — La sub-secretaria de Justícia ha facilitat la següent relació de condemnes, imposades pels Tribunals d'Urgència:

Alacant. — Condemnant Angel Alonso Frias a tres mesos d'arrest major i 500 pessetes de multa per resistència. Idem a Enric Fernández Montesinos, per desacatament a un mes i un dia d'arrest major. Idem a Càndid Amat Casanes, a dos mesos i un dia d'arrest major, per injúries a l'autoritat.

Corunya. — Condemnant Pere Marcos Silvar, per tinença il·lícita d'armes i lesions, a 6 mesos d'arrest major i 18 dies per la falta de lesions, i a Francesc Pérez García, a 6 mesos d'arrest, per tinença d'armes, i 4 mesos i un dia, per lesions. Idem a Josep Barros Camba, per tinença d'armes, a 500 pessetes de multa. Idem a Josep Ramon Castro Gonzàlez, per tinença d'armes, a un any de presó, i a Manuel Louzon Cansello i a Càndid Castro López, per injúries als agents de l'autoritat, a un mes i un dia d'arrest major.

Cuenca. — Condemnant Emili Bartolomé i a Ramon Martínez, per desobediència lleu, a 50 pessetes de multa.

Granada. — Condemnant Carmel Fernàndez Carmona, per tinença d'armes, a 4 mesos i un dia d'arrest major.

Huelva. — Condemnant Joan Gutierrez García, per homicidi a 12 anys i un dia, de reclusió menor.

Jaen. — Condemnant Amador Ossorio Càmara a dos mesos i un dia d'arrest major, per insults.

Màlaga. — Condemnant Manuel Palvez Parcía, per temptativa de robatori,a 6 mesos d'arrest major, per atemptat, a quatre anys, dos mesos i 21 dies de presó menor i multa de 500 pessetes, i per tinença d'armes, a 5 anys de presó menor; a Feran Bernal Pereira, per temptativa de robatori, a quatre mesos d'arrest major, i a Emili Jiménez Oñate, a quatre mesos d'arrest major per temptativa de robatori. Idem a Antoni Madroño Gordillo, per tinença d'armes, a quatre mesos i un dia d'arrest major. Idem a Aixa Ben Mahmed Al Lal a un mes i un dia d'arrest major i 250 pessetes de multa, per resistència.

Múrcia. — Condemnant Bartomeu Rodríguez Navarro, a 100 pessetes de multa, per una falta.

Palma. — Condemnant Rafael Solaz Urrutia, per lesions greus a un any i un dia de presó menor. Idem a Vicenç Ferrer Isern, per robatori, a tres anys, vuit mesos i un dia de presó menor.

San Sebastian. — Condemnant Faust Echevarria Lezertua, per tinença d'armes, a deu mesos de presó menor.

Sevilla. — Condemnant Josep del Castillo Casado a un mes i un dia d'arrest major i 250 pessetes de multa, per resistència.

València. — Condemnant Leonard Gil García a 250 pessetes de multa per tinença d'armes.

Toledo. — Condemnant Basili Díaz Maroto, Emiliano Díaz Maroto, Joan Torres Díaz Maroto i Joan Zaballos Gonzàlez, per robatori, a deu anys de presó major; a Antoni Torres Díaz Maroto, per 'gual delicte, a 5 mesos d'arrest major, i a Joan Torres Díaz Maroto, per tinença d'armes, a quatre anys, nou mesos i un dia de presó menor.

Saragossa. — Condemnant Saturní Calabria Gonzàlez, a un any, un mes i onze dies de presó menor, per tinença d'armes i a Sebastià Lanci Montalbo a quatre anys, tres mesos i un dia de presó menor, per atemptat.

El senyor Lerroux fa declaracions

Madrid, 16. — El president del Consell romangué al seu despatx oficial des de dos quarts d'onze del matí fins a dos quarts de deu de la tarda. A la sortida manifestà als periodistes que l'havien visitat els ministres d'Obres Públiques i de la Governació, així com l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc.

Les visites —digué el senyor Lerroux— estan relacionades amb assumptes dels seus respectius Departaments.

També m'ha visitat el general López Gómez i una Comissió de diputats per Màlaga que m'han parlat d'assumptes d'interès per a aquella regió.

Un periodista li preguntà si els podria facilitar ampliació del resultat de l'últim Consell celebrat a San Sebastian, i el senyor Lerroux contestà que el tractat en la reunió ministerial fou reflexat exactament a la referència verbal que el senyor Lucia facilità.

Un altre periodista també li preguntà si la impressió recollida en el Consell era favorable a la concessió d algunes de les peticions que tenen formulades davant el Govern les autoritats locals i forces vives de Guipúscoa, i el president del Consell digué que com ja s'havia manifestat a la referencia de l'última reunió ministerial, algunes d'aquelles peticions tornaran a tractar-se en un altre pròxim Consell al qual assistirà el ministre de la Governació.

EL MINISTRE DE MARINA, PARLA...

I diu que no ha volgut ésser ministre fins que no hi ha hagut cap català al Govern

Càdiz, 16. — En el banquet a honor del ministre de Marina oferí l'àpat l'alcalde, el qual saludà el ministre com a primer patriota, la qual cosa demostrà a les Corts Constituents.

Assenyalà que fins ara no ha vingut a Càdiz cap ministre de la República. Indicà al senyor Royo Villanova, que la ciutat desitja que vegi els tallers d'aquestes factories, que es troben sense treball i que se'ls tingui en compte en realitzar-se el pla de defensa nacional.

Destacà que els obrers de les fàbriques navals i de torpediners estan tan especialitzats que no poden improvisar-se.

El senyor Royo Villanova agraí les paraules de l'alcalde.

Humorísticament digué que no creia ésser el primer marí d'Espanya pel fet d'ocupar aquesta cartera i que confiava en l'assessorament dels cavallerosos marins. Destacà la importància de la marina espanyola i es lamentà de no poder portar l'esquadra a Salamanca i Valladolid. Afirmà que no ha estat ministre fins que no hi ha hagut un Govern en el qual no figurés cap català.

El ministre féu grans elogis de la història de Càdiz, i digué que aprengué a defensar les llibertats d'Espanya amb Castelar i Moret, gaditants, que avui serien segurament agraris.

Acabà brindant per la Marina, per la República espanyola i per Càdiz.

La destitució del governador civil de Saragossa

EL COMITE DEL PARTIT RADICAL IDENTIFICAT AMB L'ACTUACIO DEL SENYOR OTERO

Saragossa, 16. — El governador civil d'aquesta província senyor Julí Otero en rebre els periodistes s'ha referit a l'acord del darrer Consell de ministres relatiu a l'acceptació de la seva dimissió amb caràcter urgent.

El senyor Otero s'ha lamentat de les ampliacions del Consell aparegudes a la premsa, en la part que li afecten, i creu que no són exactes en els seus termes, ja que ell no ha rebut notificació oficial de l'esmentat acord. No obstant, ha delegat el càrrec en el secretari del Govern civil.

L'esmentada autoritat porta catorze mesos en l'exercici del càrrec.

El Comitè del partit radical a Saragossa ha cursat telegrames al Govern en els qual fa constar la seva protesta contra la substitució del governador, i creuen que ha portat a cap degudament el seu comès. Fan constar que els òrgans del partit a Saragossa estan identificats totalment amb el dit senyor i posen de relleu que la seva actuació governativa és digna d'elogi després de l'ofensiva que rebé per part de la representació de determinat partit polític.

El Comitè provincial ha fet seva l'actitud del Comitè local i anuncia el cessi en els seus càrrecs de totes les persones del partit que a la província els ostenten, com alcaldes, etc., en cas de portar-se a efecte la substitució del senyor Otero en l'exercici del càrrec de governador civil de la província.

*

ELS CAMPIONATS D'EUROPA DE REM

S'ha celebrat la primera jornada

Berlín, 16. — A l'estany de Grunau s'han iniciat aquesta tarda, davant de poc públic, els campionats europeus de rem. El temps era esplèndid i l'estat de l'aigua, magnífic.

Participen en els campionats remers de tretze nacions.

En la jornada d'avui han començat a disputar-se les eliminatòries, les quals han donat els resultats següents:

Quatre amb timoner. — 1a. sèrie: 1, Alemanya; 2, Itàlia; 3, Hongria; 4, França

TERRES DE LLENGUA CATALANA

LLEIDA

UN OBRER MORT I DENUNCIA PER MALS TRACTES. ALLIBERAMENTS

Lleida, 16. — A Torres de Capdella ha ocorregut un lamentable accident del qual ha resultat mort l'obrer Josep Bosch i Palau, de 32 anys. A causa d'una avaria en el túnel que està construint la Companyia Elèctrica de Catalunya, ha caigut una gran pedra al damunt de l'esmentat obrer que l'ha deixat mort a l'acte.

— Pilar Bonadors ha denunciat a la Comissaria de vigilància que és objecte de continus mals tractes per part del seu espós Marian Camon i Pomar. S'ha disposat que es prenguin les mesures oportunes per a evitar la repetició del fet.

— Han estat posats en llibertat Lluís Lovera i Lafuente i Antoni Ponsarnau i Sunyol, els quals estaven a la disposició de la jurisdicció civil. El primer dels esmentats individus estava acusat d'abusos deshonestos i el segon de tinença de fulls clandestins.

TARRAGONA

NOTICIES LOCALS

—Han ingressat a la presó del Pretori d'August procedent de Valls els processats pels fets d'octubre J. Ollé primer conseller regidor d'aquell Ajuntament, i els senyors J. Sendra, B. Martí, E. Martí, i A. Fàbregas. De la mateixa presó ha sortit Martí Rovira, de la Nou de Gaià.

—Hom s'ha sorprés que el catalaníssim diari «Catalònia» no hagi comentat el fet d'haver-se obligat per l'autoritat arriar la bandera catalana a la finca particular del destacat lligaire Salvador Ventosa i Pina.

Amb motiu d'aquest fet hom ha recordat que el senyor Pic i Pon, en unes declaracions no molt llunyanes, va dir que a les cases particulars es podia exhibir la bandera de Catalunya sola o acompanyada, a gust de l'exhibidor.

I si això és així, hom no s'explica que dintre Catalunya puguin regnar criteris diferents.

—A l'Ateneu ha estat inaugurada amb molt d'èxit d'admiradors, una exposició de pintures de paisatges del jove i prometedor artista tarragoní-lleidatà Antoni G. Lamolla.

Els entesos auguren pel destacat paisatgista un brillant esdevenidor.

—Les ciutats pesqueres organitzadores de l'Assemblea, que se celebrarà a la nostra ciutat dintre de pocs dies, visitaren en comissió el president accidental de la Gestora Municipal senyor Ramas, per tal d'assabentar-lo oficialment de la celebració de l'acte i dels afers que seran tractats.

De passada, sollicitaren l'ajut de l'Ajuntament.

—Degut a la intolerància regnant continuament són apercebuts gent, que confiat en el règim de llibertat, que en indumentària hi ha arreu de la Península i a l'estranger, són sorpresos per les mesures que hom ha adoptat ací com una excepció. Es més de lamentar que això passi tractant-se que la nostra ciutat és considerada com una platja de moda.

—L'autoritat governativa va multar dos súbdits francesos perquè la seva indumentària no era prou ciutadana.

GIRONA

NOVES LOCALS

Girona, 16. — A Figueres, ha estat detingut i posat a disposició del jutjat d'Instrucció d'aquell partit, com a suposat autor d'un delicte d'estafa, el veí Josep Devesa i Puigverd, que viu al carrer de Recasens, núm. 17, amb motiu d'una denúncia formulada per Antoni Bisbal i Carreta, habitant i veí de Figueres, el qual, segons el denunciant, havia de portar en un camió que condueix de l'Agència Costa, el dia cinc de juliol passat, de la casa Plandiura i Conesa, de Barcelona, 10 sacs de sucre amb destí al denunciant, i fins ara hom ignora el parader de l'esmentada mercaderia.

—Han estat detinguts i posats a disposició del Jutjat Municipal, els gitanos Manuel Flores Sarguera, de 30 anys, Leonor Giménez López, de 30 anys, i Maria Virtudes Flores, de 20 anys, acusats per Josefa Guinart i Forquera, veïna de Girona, amb motiu d'haver-li robat dues llonganisses del seu establiment del carrer de la Barca.

—Han estat denunciats per infringir el codi de circulació Pau Galan i Soler, veí d'Olot, Pere Corite i Soler, de Ridaura, i Pere Serra i Juncà, de Santa Coloma de Farners.

—Com a incurs a la llei de vagabunds i malejants ha estat detingut Lluís Comes i Arevi, de 28 anys, solter, natural de Cuba, el qual ha estat posat a disposició del comissari de Vigilància i Investigació d'aquesta ciutat.

—Narcís Sànchez, veí de la nostra ciutat, mentre passava pel carrer del Progrés, li ha sobrevingut un atac. Ha estat recollit i traslladat al seu domicili pels guàrdies urbans.

—La calma és ací absoluta. Els centres polítics d'aquesta ciutat, uns, com els del Partit Catalanista Republicà, de la Plaça de la Independència, i el d'Unió Republicana, del carrer del Carme, segueixen clausurats governativament des del dia sis d'octubre. El centre del Partit Radical, tot i estar al Poder el senyor Lerroux, la major part del dia està tancat i a la nit, hermèticament.

El Centre Catalanista de Girona i la seva Comarca (Lliga), tan poca concurrència com volgueu, ni tan sols per a fer una partida de «manilla». I això que també estan en el Poder, sobretot a Catalunya, cooperant amb els radicals i cedistes, a l'obra destructora de les autonomies.

Ara els regionalistes tenen gran interès a portar gent amb automòbil a l'Apiec d'Olot, perquè no resulti un fracàs, ja que en aquests dies els senyors de la Lliga estan rebent molts fracassos.

—A la presó, hi va molta gent a visitar els detinguts, els dignes republicans que s'hi troben empresonats.

—El procés del Comissari de la Generalitat a Girona, senyor Puig Pujades, i companys de causa està encalmat. No s'acaba mai. Segueixen el mateix camí els recursos o apel·lacions al Tribunal Suprem del diputat al Parlament català senyor Pere Cerezo, i del comissari de Policia, senyor Joan Gómez i Serrano.

Ara diuen que els té en estudi el fiscal.

TERRASSA

NOTICIES DIVERSES

— La vida política del Municipi egarenc va escolant-se de faisó semblant a la dels seus congèneres catalans.

De portes enfora apar que la tranquilitat domini el vaixell que la més lleu guspira de tempesta pugui llucar-se a l'horitzó. Però, tanmateix, la realitat és ben bé una altra. Hom no descobrirà un nou planeta si diu que, «internos» hi bullen pressagis de lluita cada dia més difícil d'evitar.

Els gestors afectes a la política del «caudillo» no poden amagar llur disconformitat amb les intencions dels amics del «Presente y adelante!», com també no poden congeniar amb els partidaris de l'històric catalanisme dels trenta anys. En ambdues actuacions s'hi endevinen uns ferms competidors al sacrifici patriòtic, i, amb això, no volen transigir.

Han arribat ja tant enllà que, malgrat la consigna establerta d'amagar llur enmurriament als ulls aliens, hi ha hagut edil radical que, prenent cafè, ha dit als amics de taula que a l'Ajuntament s'hi ballaria el «tango»—segons paraules exactes—amb els lliguers-cedistes i els republicans amics de D. Ale.

I és que a la Casa Comunal terrassenca s'hauràn de ventilar afers de grandiosa transcendència, puix el Pressupost extraordinari suara desenterrat i que fou confeccionat per l'Esquerra, imposa tributs als solars edificats i per edificar, contra els quals s'han cregit amenaçadors tots aquells defensors dels interessos particulars contra la conveniència collectiva. I si hom ha de creure als seus representants més genuïns, la cosa va per bon camí, segons declara la Cambra de la Propietat per mitjà del seu Butlletí Oficial.

I mentrestant les escoles previstes en l'esmentat Pressupost, segueixen dormint el son dels justos.

— Amb motiu de les vacances dels obrers industrials, la ciutat presenta, durant el dia, l'aspecte d'una enorme collectivitat que reposa. Però tan bon punt les ombres de la nit apareixen s'opera la transformació de la quietud a la fressa ciutadana, puix que en molts indrets de la ciutat, i molt particularment a la Rambla d'Egara, cobles i orquestrines deixen sentir llurs danses característiques, i, la multitud, s'aplega en vetllada de xera bo i ballant i prenent la fresca de la nit.

Cal consignar que malgrat els nombrosos actes nocturns, cap incident no ha vingut a pertorbar el bon humor ciutadà, la qual cosa prova palesament el recte comportament de les masses.

— Mentres esmorzava en companyia de la seva família i amics en els paratges de Sant Feliu del Recó, el ciutadà egarenc i ferm lluitador inscrit a les rengleres federals, anomenat Pau Gili, domiciliat a la Barriada de Sant Pere, morí de repent d'un atac cardíac.

El dissortat Gili havia estat designat diverses vegades per la Fraternitat Republicana Federal d'aquesta ciutat, per càrrecs importants en el si del partit.

En deplorar la pèrdua d'un amic afí als nostres ideals, fem present a la família el nostre pregon condol.

— En un moment de descuit del venedor de peix, anomenat Miquel Gassol Llobet, domiciliat al carrer del Raval de Fermí Galàn, 62, un individu desconegut va ficar-li mans al calaix de la parada, i li furtà unes setanta-cinc pessetes.

Això tingué lloc al Mercat de la Independència d'aquesta localitat, i mentre el desconegut oferia determinats articles al perjudicat.

El cas fou denunciat ràpidament a la policia.

CASSA DE LA SELVA

NOVES DIVERSES

S'ha ajornat per un parell de dies el viatge que l'amic Joan Reixach Margarit havia d'efectuar a bord de la petita embarcació moguda per mitjà d'engranatges, de Fanals d'Aro a Barcelona.

— El proppassat dimecres, dia 14, el gestor major del nostre Ajuntament, Martí Rosselló, féu publicar un ban recordant als caçadors que la veda no s'aixecaria fins el 1.er de setembre.

No obstant, després dels treballs efectuats pels caçadors de la població, aquests han aconseguit que el dia 15 poguessin caçar.

CORNELLA

EUFORIA RADICAL

Per a demà diumenge està anunciat en aquest poble un «solemne acto oficial» que tindrà per objecte collocar unes plaques a dos carrers de la població (quals carrers no tenen precisament gens de veïnat, puix que es tracta de dos trossos de carretera), amb el nom de Galàn i Garcia Hernàndez un, i l'altre amb el de l'«insigne republicano» Don Alejandro Lerroux i Garcia.

L'acte en sí, no tindria més importància de la que li volguessin donar els «quatre afiliados» que presumen de republicanisme històric, sinó vingués precedit d'una diguem-ne anècdota, que avui amb aquest acte torna a prendre relleu. Quan l'actual Alcalde gestor, era cap de la minoria de l'Ajuntament Popular, en una de les sessions municipals, fou presentada una proposició per la majoria popular d'Esquerra en la qual es proposava posar en el Saló de Sessions, un bust del que era President de la Generalitat de Catalunya, el nostre Francesc Macià; aquesta proposició fou impugnada per l'esmentat cap de minoria, fonamentant-se que no era propi d'honorar la memòria dels homes en vida, ja que la seva actuació podria no fer-los mereixedors de semblant honor.

Sembla, doncs, que el nostre «flamant» Alcalde gestor, ha perdut la memòria i ha evolucionat amb tots els «ets i uts» per arribar a l'extrem de desmentir amb els seus actes, allò que en un temps defensà amb la seva actitud, puix que els motius que esmentava per fer la contra a la proposició, subsisteixen i amb molts més «motius» en l'actualitat, perquè suposem que Don Alejandro Lerroux, encara deu estar ple de vida.

REUS

NOTES LOCALS

Durant el termini de quinze dies romandrà exposat al públic el padró de veïns subjectes a l'impost de cèdules personals que ha de regir durant el present anys a l'objecte que es puguen formular les reclamacions que es considerin pertinents.

— El veí de Tivissa Jaume Tubau Segarra, va deixar el cotxe que conduïa davant l'Institut Policlínic i en tornar-hi va trobar que li havien furtat la cartera amb el títol de xofer i altres documents. El fet va ésser denunciat a la Comissaria d'Ordre Públic.

— Heus ací el programa de les festes populars del barri de Sant Magí:

Dia 17.—Dispar de morterets. — Cercaviles pels carrers del barri.— Gran Ball a la Plaça Farinera.

Dia 18.—Missa a l'Ermita del Roser.—Concert al carrer Pi i Margall.

Dia 19.—Jocs de cucanya.—Elevació de globus i dispar de focs d'artifici.—Ball popular de fi de festes.

— Els guàrdies d'asals detingueren un subjecte transeünt que al Passeig de Mata furtà diversos documents i 75 pessetes d'un automòbil. La quantitat no pogué ésser recuperada.

— L'Agrupació de Societats de Socors Mutus de Reus ha estat oficialment delegada per a representar en totes les seves funcions la Comissió Organitzadora Pro-Federació i Foment del Mutualisme Català.

— Avui dissabte celebrarà reunió general ordinària el R. A. C. Deportiu a l'objecte d'aprovar la Memòria anual i elegir la nova Junta Directiva. Aquesta reunió començarà a les 10 de la nit.

— Demà diumenge tindrà lloc al teatre de la societat «La Palma», una representació del drama d'Ignasi Iglésies «Els Vells».

— Continua clausurat l'estatge social de la Casa del Poble, la qual cosa constitueix un fet contraproduent si es té en compte que l'esmentada clausura fou imposada com a conseqüència de l'afer de Montbrió en el qual el tribunal dictà sentència absolutòria.

— Aquests dies ocupà un pla de molta actualitat, les activitats que es despleguen a l'entorn de l'afer de l'encasernament de la nostra ciutat.

Nosaltres per damunt d'aquestes tasques, ara i sempre, hi posarem el nostre lema: «escoles».

— Avui dissabte al Velòdrom local s'hi celebrarà una cursa de tres hores a l'americana, amb la participació de vuit equips de reconeguda vàlua.

— Preguntat el senyor Pic i Pon per la situació de l'afer de la Industrial Cotonera, que tant afecta i preocupa a l'obrerisme reusenc, va contestar que encara s'estan estudiant, i que possiblement acabaria amb l'arrendament de les fàbriques.

— Es esperada amb veritable expectació l'actuació a la nostra ciutat de la Companyia de Joaquím Torrents, Pepeta Fornès i Emília Baró, amb l'estrena d'«El Fill del senyor Gold».

Aquest esdeveniment teatral que tindrà lloc el dia 21 al Teatre Bartrina ha desvetllat entre els nostres conciutadans un interès molt remarcable.

Focs de Bengala

LA CORRETGETA

Quan érem criatures havíem jugat a la corretgeta. Suposem que vosaltres també. En aquells temps venturosos corretgeta, en diminutiu, era sinònim de joc i de facècia. Corretja, així tal com sona, volia dir resignació, longanimitat, benvolença.

Avui això ha canviat. La corretja, inofensiva, ha devingut guerrera. I emprada en diminutiu, s'agreuja i es complica. No us dic res del que ens cal esperar de l'home civil que, tot d'una, es cenyeix entre pit i esquena una corretgeta militar... Si sou creients, confesseu-vos. Si no en sou, atorgueu testament.

Penseu en els maldecaps que ha dut a la humana espècie la corretgeta, amb sivelles, que travessa el pit i l'esquena de Mussolini o de Hitler... Tots els moviments que tendeixen a retrotreure'ns a l'edat de pedra, es caracteritzen per la corretgeta ferrada. Fins l'home que en temps d'Emili Vilanova va ésser pacific caporal de municipals, avui, amb la corretgeta, es torna agressiu i violent. I per un tres i no-res, atropella i apallissa.

Milicians de l'esvàstica i «camises negres» etiopòfagues coincideixen en aquesta tireta de cuir que sosté el cinturó. Això ens fa pensar en el clàssic mig elàstic amb què acostumem dibuixar els marrecs entremaliats. I treiem la conseqüència que més que jove el món és criatura.

J. M. FRANCES

LES VICTIMES DE L'AVIACIO

Avui serà enterrat a Barcelona l'alferes Rallo que morí a Madrid

Avui, a les deu del matí, tindrà lloc l'enterrament de l'alferes d'aviació senyor Rallo, que morí en un accident d'aviació ocorregut a Madrid prop de l'Aeròdrom de «Los Alcàzares», a conseqüència del qual moriren quatre persones.

Per disposició del pare del mort, que és tinent de la Guàrdia civil, el cadàver del malaguanyat alferes ha estat traslladat a Barcelona en una camioneta de l'aeròdrom i portat a l'Hospital militar, en un dels departaments del qual ha estat instal·lada la capella ardent i d'on sortirà l'enterrament.

Descansi en pau.

Un telegrama de protesta

Ha estat tramès el telegrama següent:

«Izquierda Republicana. Caspe. - Redacción «Renacimiento Aragonés», de próxima aparición, protesta enérgicamente vil atentado cometido contra persona Latorre Blasco. Transmitan pesame familiares. — La Redacción».

Insistint

Les cooperatives sanitàries

Exposàvem en un article anterior que les lleis catalanes i espanyoles autoritzen el funcionament de les cooperatives sanitàries i, com és natural, les seves farmàcies i laboratoris. I avui, en fer-ne una ratificació, també hem d'insistir que les lleis al·ludides ho fan sense cap limitació que pugui suposar-se impulsada per l'egoisme de la classe farmacèutica—salvant les excepcions, en aquest cas, que en tots els ordres existeixen—la qual no ha sabut fer prevaldre el tòpic—naturalment!—de la dignitat professional davant el mercantilisme que representa l'allau exorbitant d'específics avui catalogats en el Registre de Sanitat. Però això a la fi no seria altra cosa que l'evidència de la superposició del lucre a tot interès social i humà d'una classe, que davant el seu fracàs de superació en la constant evolució social, no sap trobar ni vol, altres mitjans que l'insídia, portada silenciosament i infiltrada en informacions semioficials, que haurien d'ésser espill d'una actuació clara i resultant d'una obra recta, legal i justa. I val a dir que de tot n'existeixen proves.

Avui, però, és un altre aspecte el que ens interessa i que també esmentàrem en el nostre article al·ludit.

Féiem constar que coneixíem l'ambient que regna en l'alta burocràcia del Departament de Sanitat. La portelada i petita entrada del davant d'aquell brollador dels peixos del Pati dels Tarongers, ens és familiar. Les hores d'espera passades per a que cada vegada tinguéssim l'avinentesa que ens atengués—és el mínim que hom pot esperar!—una mica més a l'interior del Departament, un senyor diferent com aquell qui es fa passar una pilota de mà en mà. Les múltiples instàncies que no voldríem suposar «evaporades» a l'antedespatx del Conseller, però que no es troben... La facilitat d'entrada que hem constatat hi tenen els senyors farmacèutics amb la bona acollida que els fan certs caps de Secció i Serveis, que els ajuden pel que es veu a resoldre aquestes qüestions de defensa de la dignitat professional, ens dóna el suficient motiu per fer eficients comparacions com la que nosaltres, per exemple, sentíssim a dir a una hora determinada al Sr. Platero, amb un to despectiu, que les cooperatives no obririen les farmàcies i una hora més tard, sentíssim al Dr. Huguet, en funcions de Conseller, va dir que sí, puix que una Cooperativa Sanitària si no té farmàcia ja no és tal cooperativa.

El fet, però, és que el que prevalés el que ha dit el senyor Platero; en canvi, no té eficàcia el que hem sentit a dir al Dr. Huguet; i això ens porta a primer pla el cas de preguntar-nos, quant menys, qui és el qui ocupa, encara que sigui transitòriament com ell mateix diu, la Conselleria de Sanitat; el Dr. Huguet o bé el senyor Platero. I cal tenir present que aquesta demostració era efectiva quan el senyor Platero encara no era oficialment Cap dels Serveis Sanitaris.

Els nostres amics i companys ja suposaran que no anem ara a fer cap comentari sobre aquest extrem. No ens interessa.

Els que hem vist en l'època de la dictadura com del despatx d'un governador civil sortia una ordre signada, sense donar-se'n compte el governador, ja no ens sorprèn res del que hagi passat, del que passi i del que pugui passar.

Ara que, naturalment, la injustícia que s'està cometent contra les Cooperatives Sanitàries, en aquesta qüestió de les farmàcies—i cal tenir present que el voler fer-ho derivar cap a la illusió dels preus dels específics, és una habilitat infantil—, ha de reportar una reacció, que ens atrevim a dir que pot ésser definitiva, a la liquidació de tota la trama que en defensa de la «dignitat professional» està estesa des d'alguns farmacèutics i passant pel Col·legi Oficial, i de l'alta burocràcia, arriba fins al Departament de Sanitat.

F. A.

· GOVERN GENERAL ·

Es festa i no passa res

A la Generalitat continua celebrant-se tot el pont de festes que va decretar el senyor Pic. Ell, per la seva banda, descansa com els funcionaris, i així mateix descansen els seus magnífics gestors. Amb tot això no passa res, ni ha de passar res fins dilluns, que es reintegraran tots al seu lloc. I si passa quelcom... que passi. Es festa.

La repressió de la mendicitat

El Governador general, interí, ha fet pública una nota en la qual condemna l'actitud que adoptaren fa uns dies uns empleats de la Companyia General d'Autobusos en intervenir a favor d'uns captaires que anaven a ésser detinguts per uns agents de les Brigades Municipals que els sorprengueren demanant almoina.

Diu la nota que, estant l'ordre públic a mans de l'autoritat militar, s'ha oficiat l'ocorregut al general de la Divisió, per tal que imposi un enèrgic correctiu als empleats dels autobusos.

Creiem exagerada la intervenció militar en un fet d'ordre sentimental. Es tracta únicament d'uns ciutadans que sortiren en defensa d'uns desvalguts. I resulta que l'opinió dels esmentats empleats fou compartida per un nombrós grup de ciutadans que presenciaren el fet. Però, en fi, si no es poden tenir bons sentiments...

El mateix Governador, interí, publica una altra nota en la qual diu que continua estudiant tot el que afecta al problema de la mendicitat, tant a Barcelona com als pobles, i diu que els dos casos presenten aspectes molt variats.

A continuació la nota fa uns atrevits comentaris i estudi dels captaires de professió, dels vagarosos i dels malfactors, tant de les ciutats com dels que s'han escampat pels pobles, a conseqüència de les disposicions preses a Barcelona.

La nota acaba dient que seguidament es farà pública una altra nota dels treballs que es fan per tal de trobar solució a aquest intrincat problema.

Fet i fet, és lògic que el qui hagi creat el problema sàpiga resoldre'l com cal.

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir publica, entre altres, les següents disposicions:

Governació

Decret designant les persones que, pels motius que s'esmenten, passaran a formar part de l'Ajuntament de Caldes de Montbui.

Cultura

Ordre atorgant una subvenció a la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter, de Moià, amb motiu de la seva festa anual.

Economia i Agricultura

Ordre nomenant, en virtut del concurs-oposició convocat per Ordre del 9 de juliol proppassat, Auxiliars pràctics dels Serveis d'Indústria de Catalunya els senyors que s'esmenten.

Treball

Ordre en virtut de la qual la Secció de Renta-cotxes del Jurat Mixt de Transports Terrestres de Barcelona s'anomenarà, des d'ara, Secció d'Obrers de Garatge, i establint-ne la composició.

Ordre disposant que sigui constituïda, dintre del Jurat Mixt de les Indústries de la Construcció, Obres Públiques i Obres del Port, de Barcelona, una Secció d'Empaperadors, i establint-ne la composició.

Comissaria Delegada a Lleida

Anunci, als efectes de reclamació, de l'aprovació del Padró de cèdules personals de la ciutat de Lleida, per a l'any 1935.

METGES

Hom necessita, a l'«ALIANÇA MATARONINA», un especialista de malalties del pit, un altre de l'aparell digestiu (per a visita de Dispensari, tres dies setmana, a dos quarts de set, tarda) i un metge general que cultivi l'especialitat de parts (l'edat del qual no excedeixi de 35 anys) per a visitar a domicili. — S'admeten sollicituds i documentació fins el dia 23 del present a la Secretaria de l'esmentada Entitat Lepanto, 13, Mataró.

LA FESTA MAJOR DE GRÀCIA

La nota més sobresortint de la Festa Major de la popular barriada de Gràcia ha estat indubtablement la forma en què s'han engalanat tots els carrers. Com cada any hi ha hagut una veritable competència de bon gust, d'esplendidesa i de originalitat.

Ahir, l'animació de tots els carrers no va decaure en el més mínim. No sols Gràcia era al carrer, sinó que molta gent del centre de la ciutat va acudir a la barriada per a participar de l'alegria i animació regnants.

Per l'entusiasme que regna no és difícil augurar que la Festa Major de Gràcia, assolirà, fins al final, el mateix èxit, sinó superior, dels anys precedents.

I LA DE LA PLAÇA NOVA

Va desenrotllar-se amb tota normalitat el programa de festes anunciat i als envelats es registraren, igual que el dijous, plens absoluts.

Ahir, dia de Sant Roc, començaren les festes que en aquesta ocasió s'amostumen a celebrar a la Plaça Nova. S'inicià la jornada amb una gran traca valenciana, seguida dels altres actes tradicionals com repartiment de pa als pobres i concert per la banda de la Creu Roja.

A la tarda hi hagueren titelles, aixecament de globus, parada de dèsgants i nanos i jocs de criatures diversos. Al vespre el disparà un grandiós castell de jocs d'artifici.

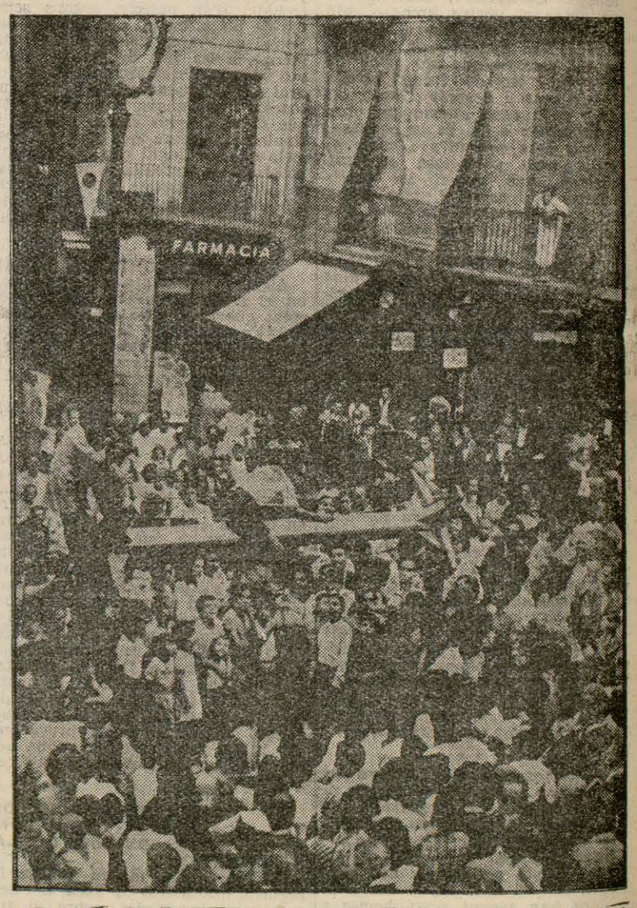

Amb motiu de la festa de Sant Roc els veïns de la plaça Nova celebren cada any tradicionals festes populars. En aquestes festes ocupen un lloc importantíssim els jocs infantils. Heus aquí un noi passant la «cucanya»

(Foto Sagarra)

Joieria
VENDRELL
HOSPITAL 7
Rellotgeria

La mort d'un fabricant al carrer Nou

SEMBLA QUE ES TRACTA D'UN CRIM

El jutjat número 13 ahir prengué diverses declaracions amb motiu de la mort misteriosa del fabricant de maniquís senyor Fontdevila, mort al carrer Nou, el mes de maig darrer.

Aquestes declaracions han estat fetes amb motiu de l'informe que la policia ha tramès a l'esmentat jutjat en relació amb el fet, que es creu es tracta d'un crim.

En primer lloc declarà Carme Rodríguez, vídua de l'interfecte, la qual es mantingué en les seves anteriors declaracions, assegurant que en anar a l'esmentat taller aquest estava tancat per la part de fora.

La veïna de la casa on estava instal·lat el taller, nomenada Emília Pérez, aportà pocs detalls d'interès.

La tasca principal del jutjat és aclarir les ferides que presenta el cos del senyor Fontdevila, ferides que es causà amb una fulla d'afaitar, fulla que no ha estat trobada i en canvi la funda sí.

Aquest detall fa semblar que es tracta d'un crim i no d'un suïcidi.

El jutge ha disposat que s'esgotin aclarit el fet i no pugui restar el tots els ressorts fins que quedi ben més lleu dubte.

La proclamació dels candidats al Parlament polonès

Varsòvia, 16. — Els candidats per a les eleccions parlamentàries s'han reunit arreu de Polònia. El país està dividit en cent-quatre districtes electorals, cada un dels quals elegirà dos diputats. El nombre de candidats en cada districte és de quatre.

La proclamació dels candidats constitueix el primer acte de les eleccions, que es celebraran el setembre.

EAJ - 39 - RADIO BADALONA

Proprama per a avui, dissabte

A les 12: Obertura; Senyals horaris; Música variada. A les 13'30: Música selecta. A les 14: Jazz. A les 15: Fi de l'Emissió. A les 19: Obertura; Música lleuhera. A les 21: Noticiari i Servei Meteorològic. A les 21'15: Radiació de la selecció «La Dolorosa» A les 22'15: Notícies de premsa des de Madrid. A les 22'30: Retransmissió des de la Plaça de la República del Concert interpretat per tres orquestres. A les 22'30: Fi de l'Emissió.

L'eficàcia de l'anunci té relació directa amb la difusió del diari
ANUNCIEU A «LA HUMANITAT»

Els Jocs Florals de Gràcia s'han celebrat, com cada any, amb extraordinària animació. Heus aquí la simpàtica reina de la festa, senyoreta Dolors Caselles, amb la seva cort d'honor i el poeta premiat amb la flor natural, Rossend Perelló

(Foto Sagarra)

L'enterrament de Francesc Rosselló

Ahir a la tarda tingué lloc l'acte de l'enterrament del que fou excellent periodista Francesc Rosselló i Rigalt.

La comitiva s'organitzà al pati de l'Hospital Clínic i desfilà pel carrer de Provença fins al d'Urgell, on s'acomiadà el dol. Molts dels concurrents acompanyaren el cadàver fins el cementiri Nou, on reberen sepultura les restes mortals del malaguanyat company.

L'acte, al qual assistiren moltes personalitats i companys de professió del finat, fou presidit per Manuel Lasarte, propietari de «El Diluvio», vicecònsol de França, M. Antignac i els senyors Joaquim Verdaguer i Enric B. de Quirós.

DELEGACIO D'HISENDA

PAGAMENTS PER A AVUI

Josep Andreu, 277'34 pessetes; Ramon Badia, 80'88; Artur Claveria, 550; Josep M.ª Castellví, 1.184'40; Baltasar Garro, 514'65; Pere Garcia, 798; Tomàs Goñalons, 22.974'40; Junta d'Obrees del Port de Barcelona, 84'89; Jaume Morera, 5.428'50; Josep Paner, 2.974; Josep Pastor, pessetes 12.920; Joaquim Ramon, 2.000; H. Reinahadh, 162'15; Balbí San Juan, 81'78; Transports Beltran, 3.379'85, i Rosa Vilas, 1.652'49.

AIGUA VICHY CATALA i FONT ESTRELLA
Estomac, Fetge, Melsa, Reumatisme, Diabetes
BALNEARI a Caldes de Malavella (Girona)
Preus reduïts fins el 31 d'agost
Administració: Rambla de les Flors, 18 - Telèfon 18552 BARCELONA

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans

TEATRE I CINEMA

LA TOURNEE DE LA COMPANYIA CATALANA DE JOAQUIM TORRENTS

Continua amb èxit extraordinari la tournée que per Catalunya realitza la companyia catalana de Joaquim Torrents, en la que figuren artistes tan destacats de la nostra escena com les actrius Emília Baró i Pepeta Fornés.

El dia 10 actuaren a Montblanc, on fou representada l'obra de Lluís Elies «El fill del senyor Gold», aconseguint un èxit brillantíssim d'interpretació.

També fou celebrada com es mereixia l'actuació de la diva Angela Martínez, la qual cantà diversos fragments d'òpera.

En vista de l'èxit obtingut fou necessària una segona actuació, que tingué lloc el passat dia 15, representant l'obra «Lilí vol viure», també de Lluís Elies.

En ambdues representacions el públic sabé correspondre a la generosa finalitat de la companyia Torrents.

* * *

Per al dia 21 s'anuncia l'actuació d'aquesta companyia al Teatre Bartrina, de Reus, on serà posada en escena la comèdia en tres actes, de Lluís Elies, «El fill del senyor Gold». Completarà el programa un recitat de poesies a càrrec de la primera actriu Emília Baró i del primer actor Joaquim Torrents i un acte de concert per l'eminent diva Angela Martínez, a la qual acompanyarà al piano el mestre Jaume Mestres.

El festival promet ésser un èxit més a afegir als molts que porta conquerits la companyia Torrents en el transcurs de la seva brillant tournèe per les comarques tarragonines.

Val a dir que, arreu, el públic sap correspondre a l'altruisme i al desinterès d'aquesta important formació teatral catalana.

Admireu i aplaudiu la Companyia de la «Comedia» en

CUALQUIERA LO SABE...

Una nova formació teatral catalana

Amb el nom d'Artistes Associats acaba de formar-se una companyia catalana de drama i comèdia que dirigirà l'actor Enric Lluelles.

L'elenc d'aquesta formació que actuarà en un teatre de la capital la propera temporada d'hivern, està format per valuosos elements de l'escena catalana ben coneguts del nostre públic.

Ultra el nom de la gentil primera actriu Laura Bové, el prestigi artístic de la qual s'ha consolidat tan brillantment en la proppassada temporada de català al Poliorama, cal esmentar els d'Anna Peris, Mercè Bayona, Elvira Coma i Pura Altavilla i els dels actors Lluís Torner, Eduard Cabré, Avelí Galceran, Ferran Capdevila, Joaquim Vinyes, Emili Perelló, Carles Tutusaus, Joan Groset, Martí Soler, Salvador Malonda, Ricard Blanc i altres que han de completar definitivament el quadre d'actrius i actors.

Aquesta companyia començarà molt aviat la seva actuació per Catalunya amb l'estrena de la comèdia en tres actes «Quan els reis, es tornen homes», original de Lluís Elias.

L'obra del dia és, indubtablement,

CUALQUIERA LO SABE...

La pròxima estrena de «La Criolla», al Price

El reputat pintor escenògraf Rafael Garcia, de la casa Mala, està pintant el decorat de la nova obra «La Criolla» la qual han d'estrenar molt aviat al Gran Price els artistes de la companyia Catalana de Visita López i Giménez Sales.

Per altra banda la companyia no es dóna punt de repòs estudiant i assajant l'esmentada producció, l'anunci de la qual ha desvetllat justificada curiositat.

Mentrestant segueix representant cada nit el vodevil de gran èxit «La meva dona és... un home» i a les tardes les més aplaudides obres del repertori.

Tots els dies, tarda i nit, al Barcelona

CUALQUIERA LO SABE...

TELONS CURTS

CIRC A L'OLYMPIA. I DESPRES...

Decididament Manuel Sugranyes no ha anat a París. Ja té enllestit el programa de circ que ha de presentar a l'Olympia i molt avençats els treballs per a la temporada de revistes que l'ha de succeir. De moment podem dir que la revista de presentació serà a base de «sketchs» i que podria molt bé ésser que Sugranyes ampliés la seva acció a una temporada d'operetes en la qual seria estrenada a Barcelona «El rancho azul». Potser Tino Folgar i el mestre Obradors podrien dir-nos-en alguna cosa.

CAPITOL

AVUI, DUES GRANS PRODUCCIO

per

PAUL LUKAS

i

CONSTANCE CUMMINGS

¿Quién mató al Dr. Crosby?

per

VINNE GIBSON

UN PROGRAMA EXCEPCIONAL

ALEGRIA DE LA MAR!

RÒSINA LAWRENCE

COLISEUM Paramount presenta

Dos admirables comedias

MUSICA SOBRE LAS OLAS

con Bing Crosby, Carole Lombard y Francis Lederer, Jean Bennett, Charles Ruggles, Mary Boland

en EL DERECHO A LA FELICIDAD

PROGRAMA 100 x 100 DIVERTIDO

TEATRE CATALA AL NOVETATS?

Recollim un rumor que ens plauria de veure confirmat. La reobertura del teatre Novetats serà feta a base de teatre català? I encara es diu més: Es molt possible que si tot es resolt a satisfacció l'empresari sigui el senyor Josep Canals.

ELS ARTISTES ASSOCIATS

S'assegura que la notable actriu Maria Font passarà a formar part de la companyia d'Artistes Associats que ha format Enric Lluelles i que dintre de poc sortirà de tournèe per Catalunya amb una obra de Lluís Elies. Celebrarem l'adquisició i celebrarìem que l'intent fos un èxit.

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DISSABTE

7'15: Primera edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Discos.

8'—: Senyals horaris de la Catedral. — Lliçó de gimnàs radiat a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8'20: Segona edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició de les comarques catalanes. — Discos.

9'—: Senyals horaris de la Catedral.

11'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12'—: Senyals horaris de la Catedral. — Secció Femenina. Música selecta en discos.

12'30: «Plat del dia» del Restaurant Tívoli. — Continuació del programa de discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13'—: Senyals horaris de la Catedral.

13'05: «Cocktail del dia» de Pedro Chicote. — Programa de discos variats.

13'25: «Cocktail d'avui» del Restaurant Brasserie Tívoli.

13'30: Informació Teatral i Cartelera.

13'45: «Comentari teatral» per Valentí Moragas.

13'55: Secció Cinematogràfica.

14'—: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats Teatrals i Musicals.

14'30: Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya. Sumari del número publicat avui.

mero publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

15'—: Sessió radiobenèfica. Discos escollits.

15'15: La Paraula». Emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la Gaceta».

15'30: Micròfon per a tothom.

TARDA

16'—: Programa de discos.

17'45: Des de la Plaça de Rius i Taulet, reportatge del fall del jurat, premis carrers guarnits.

18'—: «La Paraula». Emissió de les sis de la tarda. Informació general.

18'30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA, rondalles, contes consells útils, etc. — Programa del ràdioient. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

19'45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20'—: «La Paraula». Noticiari esportiu. — Programa de discos selectes.

20'35: Excursionisme

20'45: Nonticiari des de la Redacció de «La Publicitat».

20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21'05: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22'05: «La Paraula». Emissió de les deu i cinc minuts del vespre. Directament des de Madrid. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22'15: Recital de violoncel per Ferran Pérez. Pianista Concepció Compte.

22'50: Orquestra de RADIO BARCELONA.

23'20: Programa de ballables en discos.

24'—: «La Paraula». Emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions. — FI DE L'EMISSIO.

AUTO-ESCOLA

Fundada l'any 1912

L'AS de l'automobilisme

Ensenyament de conducció. Reglament. Mecànica. Adhuc tots els certificats. Preu únic

Per 75 pessetes

No trobareu mai una oportunitat tan avantatjosa com ara per a poder aprendre de xofer

TITOLS DE 1.a CLASSE

Garantia per contracte

CLASSES SOLTES A 2 PTES

Al qui ens porti un retall de LA HUMANITAT li regalarem un Codi de Circulació

CORTS 412

HERNIATS (Trencats)

Les vostres hèrnies estan sempre en constant perill si no són ben retingudes. Els aparells que fabrica el tècnic i especialista PERE SIMON us donaran el màxim de garantia, i són, al mateix temps, els més econòmics. Preus: 6, 10, 15, 20, 25, 30, 40 i 50 pessetes

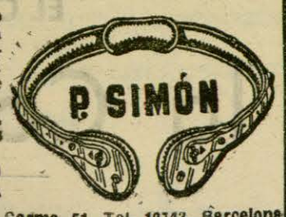

EL REGULADOR

(Casa fundada el 1890) Carme, 51. Tel. 12743. Barcelona

FIRA DE LEIPZIG, TARDOR 1935

DEL 25 AL 29 D'AGOST

60 % DE REBAIXA

als ferrocarrils alemanys

Per a informació al Delegat Oficial Honorari per a Catalunya i Aragó

GUILLERMO SCHUL

Muntaner, 180 - BARCELONA - Telèfon 72505

o al De 3 a 4 tarda

LEIPZIGER MESSAMT LEIPZIG (DEUTSCHLAND)

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES

PEL-LICULES PATHE BABY MAQUINES

FONOGRAFS DE TOTES MENES DISCOS, etc.

RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237

BARCELONA

VIATGES A MALLORCA

3 dies amb excursions (quilòmetres 209), pessetes 71'80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada). Total: 100 pessetes

Primer, O. Bellver; segon, Soller; tercer, O. Drac (amb entrada)

3 dies amb 3 excursions (quilòmetres 351), pessetes 80, més 28'20 (passatge d'anada i tornada). Total: 108'20 pessetes

Primer, Soller; segon, O. Drac (amb entrada); tercer, Inca-Pollensa i Formentor

4 dies, pessetes 95. 5 dies, pessetes 107'50 (3 excursions) sense passatges

Condició TOT PAGAT, hotels primera, autos o autocars, beneficència, impostos, propines, etc., etc. SORTIDA DIARIA des d'una persona. Agents especialment autoritzats per la COMPANYIA TRANSMEDITERRANIA per a la venda i reserva anticipada de passatges. Descomptes especials a Entitats Culturals, Esportives i Obreres

Solament tracteu directament amb l'UNICA

AGENCIA DELS HOTELS DE MALLORCA

(Representació, sense intermediaris, dels millors Hotels)

Rambla del Centre, 35 : Tel. 15457 : Barcelona

Resten lliures algunes Delegacions per a pobles de Catalunya

Ybarra y Cª, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID SETMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Malaga Sevilla, Vigo, Villagarcia, Corunya, Musel, Santander i Bilbao.

Alternant-se les escales de:

Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes

Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO

cada dues setmanes

Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaroç, Valencia, Cullera, Alacant, Cartagena, Agulias, Almeria, Melilla, Motril Malaga, Ceuta, Cadiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia Ferrol Corunya Avilés Musel Santander Bilbao i Pasajes

En les línies ràpid i corrent s'admet càrrega per a Tànger, Larraix i Casablanca amb transbordament a Màlaga i també per a l'Illa Cristina i Ayamonte amb transbordament a Huelva

SERVEI ENTRE BARCELONA SETE I MARSELLA

Sortides quinzenals els dijous cap a Sete i Marsella

Servei quinzenal cap a GENOVA

La càrrega es rep al l'ingiado de la Companyia Moll del Rebalx Telefon 13885

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL PLATA per moto-transatlàntics correus espanyols

Sortides fixes cada 21 dies

Cap a SANTOS MUNTEVIDEO BUENOS AIRES sortirà el dia 3 de setembre del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»

que admetrà passatgers i mercaderies

La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida al tingiado núm del Moll de Balears telefon 18274

Consignataris

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.

VIA LAIETANA 4 TELEFON 22057

Cal que els lectors i simpatitzants de la ideologia d'un diari, procurin adquirir el que necessitin dels comerciants que, amb llurs anuncis, hi aporten el seu ajut. Els elements de dreta segueixen aquesta tàctica. Cal que també la segueixin els lectors de LA HUMANITAT

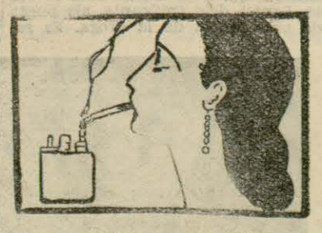

VENDA I CLINICA

ENCENEDORS

CASA SUBIROS

Hospital, 42-T. 13651

Malalts de l'orina, ronyons i bufeta, guariréu ràpidament les vostres sofrences si preneu HERBORINA BOFILL EL DIURETIC VEGETAL MES ENERGIC Evita sondatges i operacions. Tisana de sabor agradable que exerceix, a més sobre l'organisme una acció depurativa i reconstituent.

EN VENDA A TOTS ELS CENTRES D'ESPECIFICS I PRINCIPALS FARMACIES

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana, 14. BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife i Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vaixells «CIUDAD DE CADIZ» i «LEGAZPI»

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICE-VERSA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dilluns d'Oran els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

RESTAURANT HORTA VALENCIANA

TORRE SAN SEBASTIAN. (Telèfon 14342)

Menjadors instal·lats en típiques barraques valencianes — Especialitat en la paella, llagosta barceloneta i pollastre a l'ast, estil Horta

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Carrer Nou de la Rambla, 18 PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA Director: Dr Riu Porta

Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

MERCAT D'OCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

Camiseria - Corbateria

Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

VESTITS BANY :: BARNUSSOS

CAMISES PLATJA :: Camisa RAGLAN (Patentada) : Mitges FERRO de garantia

PREUS BARATISSIMS

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles: 1 pesseta; per cada ratlla de més, 0'30; els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES I DEMANDES

JOVE, mecanògrafa auxiliar d'oficina s'ofereix sense pretensions. Escriure a **La Humanitat**. Núm. 326.

JOVENET amb immillorables referències s'ofereix per a botiga o escriptori. Escriure a **La Humanitat**. Núm. 321.

SENYORETA mecanògrafa, escrivint correctament, català, castellà i francès, desitja collocació. Dirigir-se a **La Humanitat**. Núm. 318.

SOCI CAPITALISTA per a muntar negoci de bons rendiments. Escriure **La Humanitat**. Núm. 316.

CATALA. Correcció d'originals i proves d'impremta. Estil i ortografia. Preus mòdics. Tel. 80990.

PER CORRESPONDENCIA en francès dues hores al dia, em contractaria. Escriure a **La Humanitat**. Núm. 312.

SASTRE, falten aprenentes, mitjes i oficiales. Blasco Garay, 55, 4rt. 1ra. (P. S.).

VENDES

MOBLES ocasió, mobles preus inversemblants. No comprar sense visitar abans aquesta casa. Muntaner, 18.

BILLARS, econòmics, per a café i torres. Vda. de M. Sánchez. Barbarà, núm. 12.

ULL! Vestits usats i nous, venc més econòmic que qualsevol, sols en aquest pis. Sant Pau, 28, pral. 2na.

CASTELLDEFELS. Espléndida caseta de bany, tocant al Restaurant «Mar i Sol» i lloc guarda cotxes, traspassaré per 3.500 ptes. Informes a **La Humanitat**.

PERRUQUERS. Sillons americans, preus econòmics. Viladomat, 9.

CONILLS i gàbies econòmics. Bertran, 98 (S. G.).

DISPESES

FAMILIA catalana d'esquerra admetrà un o dos amics a tot estar. Angels, 6, 1er. 2a.

PENSIO de 6 a 9 ptes. fixos, des de 150 ptes. tot confort. Pl. Macià, 18, pral.

COBERTS a 2'50, entreteniments i 3 plats a elegir a la carta, pa, vi i posres, tot superior. Ronda St. Pere, 11, pral.

MOLT ECONOMIQUES llogo habitacions. Tamarit, 82, pral. 3ra.

PENSIO BELTRAN, 5 ptes. diàries, setmanals 30 ptes. Tot comprés. Carme, 64, pral. T. 24240.

ESPLENDIDS coberts, entreteniments i 3 plats, a 3 ptes. i 2'75 per abonament de 15 àpats, servei acurat. Pensió Laietana. Pl. Berenguer, 2.

LLOGO habitació a senyora o senyoreta, amb referències, prop tramvia línies 12, 14, 15, 59 i 58. Escriure a **La Humanitat** núm. 303

LLOGO habt. cent a senyor sol. Sepúlveda, 174, 3er. 2na.

DOS AMICS a tot estar desitjo, preu econòmic. Escriure a **La Humanitat**. Núm. 301.

HABITACIONS des de 0'75. Cadena, 33, entresol.

HOMES a dormir, 5 pts. setmana. Lladó, 6, 1er. (prop Pl. República).

JAUME I, llogo habitació dos balcons, assoleiada, bon preu. Trompetes Jaume I, 2, 2on. 2na.

LLOGUERS

PISOS 11 duros, 2 dormitoris, asc. i tel. Vilamari, 71.

CASETES, llogo, preu econòmic, per a estiuejants. Raó: Corbera Baixa de Llobregat. Estanc

HABITACIO, lloc cèntric, cedeixo a bon preu per a guardar-hi objectes. Escriure **La Humanitat**. Núm. 315.

LOCALS clars, propis per a indústries lleugeres, amb o sense habitació. Raó: Carretes, 13.

MUDANCES: Conductores-autos, des de 8 pessetes h. Cadena, 22. Tel. 17174.

GUARDAMOBLES públic i econòmic. Campo Sagrado, 21. Tel. 35804.

PROP DE LES RAMBLES, amb habitació independent es desitja un o dos senyors tot estar. Doctor Dou, 12, pral. 1a.

DOS AMICS a tot estar desitjo, preu econòmic. Escriure a **La Humanitat**. Núm. 301.

PIANOS DE LLOGUER. Bruc, 78, entresol. C. Bieger.

DIVERSOS

HIPOTEQUES

COMPRO — CREDITS

ASSUMPTES JUDICIALS I ADMINISTRATIUS

Carme, 13, entl. 1a

L'ESCOCESA. Faixes cotilles ortopèdiques. Hospital, 133.

RADIO. Aparells de tota onda. Paloma, 20.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

MALALTS. Pulmons, Cor, Medicina general, Sífilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. **Lluís Guesta**, Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparadors. Mercaders, 36.

UN NOM I UNA ADRECA que cal recordar per vestir amb distinció. Creu Coberta, 99. Sastreria «El Negrito».

REPARACIONS en gas, aigua i electricitat. Casa Bachero, Carrer Gall, 70, Hostafrancs.

CONSTRUCCIONS de fusteria. Mobles i decoració. Josep Chiva. Carrer Vilardell, 18. Hostafrancs

Demòcrates! Llegiu LA HUMANITAT

Dissabte, 17 d'agost del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.085

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Ahir començà la Conferència tripartita de París

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Pessetes
Suma anterior	122.360'80
Un grup d'esquerrans CALELLENCS a la salut de Companys i consellers	150'—
Un grup d'Esquerra de MONTESQUIU I LA FARGA, admiradors de Companys i consellers (6.ª vegada)	28'50
Francesc Solé	1'—
Uns esquerrans del carrer Rades (P. S.)	6'—
Una venedora de diaris, de l'Esquerra	2'—
Emili Comas	10'—
Andreu Rosselló	5'—
J. Llistosella (4.ª vegada).	10'—
Pere Sàdaba	5'—
Rosa Oromí	1'—
Emili Miravitlles	1'—
Josep Pane	1'—
Telm Monterde	1'—
Martí Ribas	5'—
Uns catalans del carrer Tamarit i Urgell (26 vegada)	6'—
Joan Albanell, GUALBA	10'—
Assumpció Allepuz, de GUALBA	2'—
P. Curell (29 veg.)	5'—
Les nenes Maria Teresa i Maribel (2.ª vegada).	1'—
Dues germanetes Montserrat i Nuri Riau, i el seu cosinet Jordi Verdú, a la memòria de Macià.	3'—
F. T.	1'—
Família Jona Vilà, de CALDERS (2.ª vegada).	5'—
J. Tabac	7'35
Família Solà	5'—
Y. G. Y.	2'—
S. Triadó Prats	2'—
U. V. R.	5'—
Un grup de republicans d'Esquerra de PALLEJA (5.ª vegada)	14'40
Vicenç Sopena, de GUARDIA DE TREMP	1'50
Parellada (quota setmanal)	4'—
Domènec Vilà	2'—
A la salut del senyor Companys i consellers	5'—
Un N. N.	2'—
Roca	2'—
Concepció Clavé i família.	5'—
Codina Forgas	2'—
Unes esquerranes (quota setmanal)	3'—
Consol Esteve, a la memòria de Macià	2'50
Carme Esteve, a la salut de Companys i consellers	2'50
Maria Esteve, a la memòria de Macià	3'50
Ramon Geber, a la memòria de Macià	3'50
Joan Segura, a la memòria de Macià	1'—
Josepa Esteve, a la memòria de Macià	1'—
Francesc Segura, a la salut de Companys i consellers	1'—
Ramon Segura, a la salut de Companys i consellers	1'—
Mig dia de vacances ...	5'—
Germans Coll	6'—
Maria Geis, a la salut de Companys i consellers.	1'—
Tres amigues del Mercat de la Boqueria	5'—
Rosa Serra, per la salut de Companys i consellers	2'—
Família Fonoll Seguí (deure setmanal)	2'—
Joan Pla	1'—
Maria Sagués, a la salut de Companys i consellers	1'50
UN GRUP DE FERROVIARIS (tallers Clot) M. S. A.:	
A. Moral	1'—
M. Abella	1'—
J. Catasús	1'—
H Estalles	0'50
F Uga	1'—
F. Garí	1'—
J. Riera	2'—
J. Romagosa	1'—
F. Andrés	0'50
J. Ortega	0'30
A. Grau	0'50
R. Rubio	0'50
J. Grau	1'—
M. Gové	0'25
J. Badia	1'—
A Oliva	0'50
SIS DE BONA FE, (quota setmanal):	
Joan Bta. Ripoll	0'50
Josep Llagostera	0'50
Daniel Casals	0'50
Josep Giralt	0'50
Antoni Giralt	0'50
Màxim Ygal	0'50
MANLLEU, «Centre Català Republicà d'Esquerra» (12 llista):	
Matrimoni Xuriac	0'50
Joan Curós	1'—
Ramon Muns	1'—
Ramon Ribera	0'50
Pere Canudes	0'50
Maria Canudes	0'50
Josep Canudes	0'50
Maties Conesa	0'50
Dolors Toneu	0'50
Josefina Conesa	0'25
Narcís Toneu	0'50
Teodor Torre	0'50
Eulàlia	1'—
Josep Riera	0'50
Antoni Pou	0'50
Ramon Planes	0'50
Agustí Casany	0'25
Vicenç Valle, de 9 anys.	1'—
Lluís Valle	1'—
Ramon Figueres	1'—
Llorenç Isern	0'25
Jaume Guàrdia	1'—
Pere Faja	0'50
Francesc Corrius	0'50
Climent Prat	0'50
Marius	0'50
Gaspar Caballeria	0'50
Adrià Benito	0'50
Ramon Gorbatera	0'50
Matrimoni Portell	3'—
Pere Rifa	1'—
Pilar Castells	0'50
Maria Campà	0'50
Joan Font	1'—
S S.	1'—
Jaume Prat	1'—
X. X.	1'—
Eudald Alberch	0'50
Jaume Pla	0'50
Josep Pujol	0'50
Suma i segueix	122.765'35

EL TRAFIC D'ESTUPEFAENTS

Cocaïna a 15.000 pessetes el quilo

La policia detingué ahir dos traficants de la droga, que dissimulaven el contraban dintre fundes de llapis

Els agents encarregats de la restricció del tràfic d'estupefaents, detingueren, a la porta de Santa Madrona, Vicenç Ramos Capell i Josep Tomàs Cebrià, aquest darrer titulat periodista, els quals es dedicaven al tràfic d'estupefaents, que importaven de l'estranger. En ésser detinguts els foren ocupades algunes fundes de llapis estrangers en l'interior dels quals hi havia cocaïna.

Conduïts els detinguts a la Brigada d'Investigació Criminal, manifestaren anomenar-se Vicenç Ramos Capell i Josep Tomàs Cebrià. tal com deixem ressenyat. Aquest últim portava un carnet estès a València com a corredor d'anuncis per a la premsa d'aquella capital.

Vicenç Ramos Capell, detingut en arribar de Marsella, company del Tomàs. Li fou ocupat més de mig quilo de cocaïna (Foto Centelles)

Vicenç Ramos portava un passaport al seu nom, pel qual s'ha comprovat que d'ençà del 25 de juliol passat fins a la data, ha efectuat diversos viatges a França. Ha declarat que el seu últim viatge era procedent de Marsella, on adquirí, segons les seves manifestacions, la cocaïna ocupada per la policia.

Per a entrar la droga la introduí en unes fundes de llapis «Caran d'Ache» i barrejada amb els llapis venia la cocaïna. En total se'ls trobà més de mig quilo de cocaïna, que es disposaven vendre a quinze pessetes el gram, o sigui a 15.000 pessetes el quilo.

Josep Tomàs Cebrian, un dels traficants, que es feia passar per periodista valencià (Foto Centelles)

Segurament en fer-se la detenció d'aquests dos individus la policia donarà una nova «font» com es diu en l'argot dels traficants, als punts de procedència de la droga. Es segur que aquests individus en anteriors viatges realitzats han aconseguit introduir a la Península altres quantitats d'estupefaents, per la qual cosa la policia es veurà obligada a estrènyer la seva vigilància en els medis on s'acostuma a vendre la «coca», per tal d'evitar en el possible el seu tràfic.

Els sobres que havien de contenir llapis d'una determinada marca, utilitzats pels traficants per a introduir la droga a Barcelona (Foto Centelles)

Les opinions sobre el tractat són molt confuses i contradictòries --- En general, s'insisteix en el fet que Itàlia no vol pas recular i que la guerra seria molt perillosa

LES CONVERSES PRELIMINARS AMB ELS ITALIANS HAN ESTAT NULLES

París, 16.—«Le Matin» dóna compte aquest matí d'una conversació de tres quarts d'hora de durada, celebrada anit passada a instàncies del senyor Laval, a l'Ambaixada d'Anglaterra, entre el senyor Eden i el baró Aloisi.

Alosi explicà per darrera vegada a Eden el punt de vista del seu Govern, mentre que Eden enumerà al representant d'Itàlia les concessions econòmiques que els anglesos estaven disposats a acordar per a Itàlia si renunciava a la seva acció bèllica a Etiopia.

Segons aquest diari, Alosi refutà tot oferiment de caràcter econòmic «perquè a Itàlia l'interessa mantenir forces armades a Abissínia a fi d'imposar-se als etiòpics i fer respectar les propietats i interessos italians en l'Africa Oriental».

«Mitjançant l'ocupació militar — afegí Aloisi — s'evitarà el vessament de sang».

Com pot veure's, les conversacions preliminars han resultat nulles, ja que Anglaterra i Itàlia mantenen íntegrament les seves posicions i per aquest motiu la tasca de Laval es presenta duríssima i el final de la Conferència es presenta com un fracàs sorollós.

EN GENERAL LA PREMSA ES PESSIMISTA

París, 16. — L'atmosfera als cercles parisencs és d'un general pessimisme en relació amb la Conferència Tripartita iniciada aquest matí en aquesta capital.

«L'Ouvre» escriu que la jornada d'ahir no va servir pràcticament per a res i que, en aquestes condicions, sembla lògic anunciar el fracàs de la Conferència.

«Le Matin» fa remarcar que com que els italians exigeixen el màxim, i amb tot i que el Negus ha fet gran nombre de concessions, segueix obert un profund abisme entre els punts de vista d'Anglaterra i d'Itàlia.

«Le Journal» diu que en el moment que comença la Conferència pròpiament dita, només es constata que solament s'ha assolit la trista realitat de la profunda divergència que existeix entre les posicions italiana i anglesa. Afegeix que la labor d'intermediari que recau damunt França és dificilíssima, i per aquest motiu serà necessari celebrar més conversacions particulars que sessions generals.

ABANS DE LA PRIMERA REUNIO ELS PRESAGIS SON PESSIMISTES

París, 16. — Els diaris, en general. en comentar l'estat del conflicte italo-abissini, diuen que la situació és molt greu, ja que Itàlia i Abissínia continuen fermes en els seus punts de vista, difícils de conciliar i que els delegats francesos i anglesos tenen damunt seu una tasca feixuga i plena d'esculls.

Dos o tres diaris, però, no són tan pessimistes, i manifesten que les negociacions no comencen fins avui i que els delegats de França i Anglaterra tenen algunes proposicions constructives, i afegeixen que Abissínia sembla ben disposada a fer alguna concessió a Itàlia i que aquesta nació, en enviar els seus delegats a París, ha donat lloc a l'esperança que podria acceptar un arranjament que evités la desastrosa alternativa de la guerra.

LAVAL, EDEN I ALOISI S'ENTREVISTEN

París, 16. — Aquest matí s'han reunit els senyors Laval, Eden i Aloisi, completament sols, i en aquesta entrevista no estigueren presents cap altre membre de les delegacions respectives.

LA PREMSA ANGLESA CREU QUE NO ES SOLUCIONARA RES

Londres, 16. — El «Daily Telegraph», escriu aquest matí que la Conferència de París, iniciada avui, no inspira a Anglaterra la més mínima confiança.

Amb tot i l'èxit indubtable d'Anglaterra en assolir una bona disposició del Negus per a fer determinades concessions, el fracàs de la Conferència apareix com a cosa imminent — diu el diari — a causa de la posició tancada d'Itàlia la qual està disposada costi el que costi, a portar la lluita a l'Africa Oriental.

Els altres diaris del matí estan d'acord unànimament que la fórmula que eviti la guerra resulta impossible d'elaborar perquè Itàlia ha declarat netament «que no es contenta amb quelcom, perquè ho vol tot».

El redactor diplomàtic del «Daily Telegraph» diu que Anglaterra no intentarà pressionar el més mínim França en la Conferència Tripartita iniciada aquest matí a París, sinó que es limitarà esperar que França es doni compte que el sistema de seguretat dels pobles ha de rebre un cop mortal i que Anglaterra es retiraria de la Societat de Nacions en el cas que la Conferència de París acabés amb un fracàs, ja que aleshores, el mecanisme de l'organisme de Ginebra, es demostraria incapaç i inútil.

Aquest diari afegeix que la solució diplomàtica encara és possible i que Itàlia carregarà amb una gravíssima responsabilitat si es nega a l'arranjament amistós del conflicte.

EN CANVI LA PREMSA FRANCESA TE ESPERANCES

París, 16. — «L'Echo de París» posa de manifest la identitat regnant entre França i Anglaterra sobre la necessitat de mantenir la pau i el respecte a les obligacions contretes amb el «Covenant» de la Lliga per tots els membres de la Societat de Nacions, i afegeix que ni França ni Anglaterra cerquen cap mena d'avantatges a Etiopia. Afegeix que els tractats existents asseguren Itàlia grans possibilitats d'expansió a Abissínia, i que aquestes possibilitats són perfectament compatibles amb l'article desè del «Covenant», el qual garantitza la independència política de tots els membres de la Societat de Nacions.

Altres diaris diuen que la S. D. N., és la pedra de toc de la política exterior de França i que aquell organisme ha d'ésser conservat a tota costa.

FRANÇA I ANGLATERRA ESPECULEN INDIRECTAMENT AMB LA GUERRA D'ABISSINIA PER A LES SEVES CONVENIENCIES

Londres, 16. — Una destacada personalitat diplomàtica ha fet les declaracions següents en relació amb el conflicte italo-abissini i la possibilitat que esclati la guerra:

«Fins a la declaració terminant feta fa algunes setmanes pel Japó, que va donar un caràcter racial al conflicte italo-abissini, va creure Anglaterra en la possibilitat que l'incendi que amenaça el món pogués ésser limitat en les seves proporcions i, en ésser així localitzat, pogués passar amb gran rapidesa després d'un important victòria italiana i d'una intervenció de França i d'Anglaterra. Com que existeix una íntima relació entre els esdeveniments diplomàtics d'aquests darrers mesos a Europa i el conflicte italo-abissini pròpiament dit, recordem que a poc de la Conferència de Stressa, en la qual es condemnà tota nova violació del Tractat de Versalles, Anglaterra va sorprendre tots els assistents de la Conferència, amb la firma del Pacte Naval amb Alemanya, fet en contra de les estipulacions de l'esmentat Tractat de Versalles. A partir d'aleshores sorgeix una tivantor de relacions entre França i Anglaterra, o sigui que es produí una alarmant esquerda de l'Entesa entre els dos països. França ha donat sortida al despit accentuant el seu ajut a Itàlia en la qüestió d'Abissínia, i en sorgir la declaració feta pel Japó, abans esmentada, i en manifestar, fa uns dies, a l'Africa del Sud, per boca del seu primer ministre, que era precís que Anglaterra fes complir estrictament l'estipulat per la Societat de Nacions en el cas d'un conflicte com l'italo-abissini, Anglaterra ha hagut de definir-se i mostrar-se decidida a impedir que Itàlia envaeixi Abissínia, se li presenta ara, a França l'ocasió de fer-se amb la clau de la situació creada, perquè sense que França recolzi decididament l'actitud d'Anglaterra, ni encara aquest últim país — ja han passat els temps que Albion sola era àrbitre del món, — és suficient força per a imposar la seva opinió. S'ha enviat a París, per a acompanyar Mr. Eden, la persona més ben assabentada de tots els afers que entén el Foreing Office, o sigui Sir Robert Daufittard, cap del personal permanent d'aquest ministeri, i això és un indici clar que en les converses començades avui a París entre Eden, Laval i Aloisi, sorgirà el tema que ahir varen discutir Eden i Daufittard amb Laval. o sigui el de les concessions que Anglaterra haurà de fer a França perquè aquesta recolzi el seu punt de vista en el conflicte que es debat.

L'esquerdada Entesa és possible que hagi quedat ja composta a aquestes hores, i potser més forta que abans, i d'acord França i Anglatera, és indubtable que Mussolini haurà de pensar-ho dues vegades abans de decidir-se a fer la guerra contra l'opinió d'aquestes dues potències. Ni una victòria de la raça blanca sobre l'etíop, que significaria un profund malestar entre les races de color de tot el món, de les quals molts milions d'individus components de l'Imperi Britànic, ni una derrota dels italians, que portaria en sí un desprestigi de conseqüències greus per a l'Imperi Britànic entre els seus súbdits de color, convenen a Anglaterra.

Com que Mussolini desitja esborrar de la Història d'Itàlia la derrota que els etíops infringiren als italians en la batalla de Adua, ha ordenat que una de les primeres batalles es doni als mateixos camps del segle passat. Els italians aniran a aquest combat amb el màxim de preparació a fi de tractar d'otenir una victòria esclatant que produeixi efecte moral favorable a les tropes italianes i deprimint als abissinis.

La tasca de guanyar la segona batalla de Adua la trobaren els italians plena de dificultats. Per tal d'arribar a Adua hauran de salvar una vall perillosíssima, amb escassos camins, mig tapats per espessa vegetació que no podran destruir pel foc i hauran de construir una pista en pèssimes condicions, puix que des dels flancs de les muntanyes els fusells abissinis farien foc mortífer. L'avanç per la muntanya és pràcticament impossible.

En aquestes condicions, els italians no podran realitzar el seu projecte de guerra a la moderna i hauran de lluitar a salts, com en una guerra típicament colonial i a costa de moltes pèrdues.

Quant a utilitzar l'aviació, resultaria impracticable per la manca de grans aglomeracions i bases per als avions. A més, encara que en els primers atacs aeris s'aconseguissin resultats eficients, més tard coneixedors ja els guerrers etíops de les possibilitats del seu enemic aeri, construiriien refugis a les muntanyes i eludirien fàcilment el perill.

Si l'atac italià partís de Somalia, els inconvenients serien encara majors. El clima és tan terrible que ni els mateixos indígenes poden resistir-lo. La regió està plagada de pantans propagadors de febres perillosíssimes; l'aigua potable escasseja, i la selva gairebé verge, per la qual cosa la marxa de les tropes es veuria molt dificultada, àdhuc per als contingents motoritzats.

Els experts anglesos creuen que el més pràctic per als italians resultaria la construcció d'un ferrocarril fins el llac Thana, però es perdrien, almenys, dos anys i mig.

En general, hom creu que Itàlia no ha calculat bé l'aventura que es proposa portar a cap a tota costa.

¿Està ja França d'acord amb Anglaterra des d'ahir en les concessions que la segona ha de fer a la primera, o bé s'ha esquerdat encara més l'entesa?

¿Està França encara més inclinada cap a Itàlia o bé està completament d'acord amb Anglaterra?

França ha de pensar quina és l'amistat que més li convé: la d'Anglaterra o la d'Itàlia. Cal que pensi en la categoria d'ambdues potències, en la frontera del Rhin, que, segons va dir Baldwin fa uns mesos, era ja la frontera avançada d'Anglaterra, i ha d'estudiar si és un disbarat dir a aquestes altures que el conflicte no ha d'arribar a esclatar. Hi ha el factor importantíssim de la voluntat de Mussolini el seu desig de portar endavant el seu programa imperial que, si no marxa ara, després de tanta preparació, seria d'un efecte desastrós per al seu prestigi, dintre i fora d'Itàlia.

Però ací no hi ha problema per a França ni per a Anglaterra...»

SEGONS LA INTELLIGENCE SERVICE ELS ITALIANS VOLEN COMENÇAR LA GUERRA A LA PRIMERA QUINZENA D'OCTUBRE I CALCULEN QUE DURARA UNS QUATRE ANYS

Londres, 16. — S'ha publicat una interessant informació relativa al conflicte italo-abissini. Es tracta d'importants dades recollides pels serveis informatius secrets del Govern que, com és sabut, es recullen en fonts directes per mitjà dels agents de la «Intelligence Service».

Segons aquestes dades, Itàlia espera poder conquistar tot el territori d'Abissínia en l'espai de temps aproximat de quatre anys.

Aquest càlcul italià es reconegut pels experts anglesos com a bastant encertat encara que declara que podria fallar en sorgir complicacions inesperades.

Es posa de relleu que si bé els italians posseeixen material bèllic infinitament superior al dels abissinis i podran emprar en la guerra, torpediners aeris, T. S. F., centenars d'avions, artilleria pesada, forces motoritzades, gasos, etc., ets., en canvi toparan amb greus inconvenients derivats de la menor resistència física dels seus soldats, el desconeixement del terreny, la naturalesa d'aquest, la moral dels combatents, etc.

A Londres es creu saber que l'exèrcit italià iniciarà les operacions dintre de la primera quinzena d'octubre i quan faci 15 dies aproximadament d'haver acabat la temporada de les pluges. D'aquesta manera, els camps s'hauran assecat i es facilitarà l'avenç de les tropes, i es podran emprar, a més, aeròdroms de fortuna.

En contra de l'opinió quee es tenia al principi, prevaleix ara, la de què els italians atacaran Etiopia por la frontera de Somàlia i per la d'Eritrea.

VAIXELLS PER HOSPITALS ITALIANS

Amsterdam, 15. — Itàlia ha comprat el paquebot holandès «Gelria», per tal de destinar-lo com a vaixell-hospital encarregat de conduir a Itàlia els ferits i malalts de la guerra italo-abissina.

El «Gelria» fou construït a Anglaterra l'any 1914 i desplaça 13.868 tones.

L'esmentat vaixell efectuà servei entre Europa i Amèrica transportant per viatge 1.300 passatgers. De fa alguns anys es trobava amarrat.

POSSIBILITATS D'ENTESA

París, 16. — Segons una informació de bona font, les probabilitats d'èxit de la Conferència Tripartita han augmentat considerablement degut que l'emperador d'Abissínia ha manifestat que està disposat a autoritzar a Itàlia la construcció del ferrocarril de Somalia a Eritrea, passant per Abissínia, i, a més, li cedeix una porció de territori de la provincia d'Ogaden, que hi ha riques mines de ferro.

A LA TARDA, NOVA REUNIO

París, 16. — Aquesta tarda s'han tornat a reunir els delegats de la Conferència Tripartita.

Encara que no hi ha cap referència d'allò tractat, hom suposa que les discussions han tingut un caràcter general, amb tendència a obtenir en detall una declaració de les aspiracions italianes, així com de les queixes que té referent a Abissínia.

Sembla ésser que no s'ha avançat gran cosa durant el dia d'avui, encara que és prematura tota opinió optimista o pessimista amb respecte a la solució del conflicte. El problema segueix considerat com extremadament difícil.

ELS TRES DELEGATS DINEN JUNTS

París, 16. — Després de la reunió celebrada aquest matí pels senyors Eden, Baron Aloisi i Laval, aquest invità els altres a dinar. També assistiren els ambaixadors d'Itàlia i Anglaterra a París.

Se sap que els delegats s'han comprometa a guardar absolut silenci sobre la marxa de les negociacions, per la qual cosa els periodistes troben grans dificultats per tal de complir llur comès.

El periòdic «Paris Soir» creu que la Conferència serà allargada fins els darrers dies d'aquest mes, recordant que la data límit és la del 4 de setempre, en la qual s'ha de reunir el Consell de la Lliga de Nacions per tal de tractar del conflicte italo-abissini. Admet, amb tot, la possibilitat que les reunions siguin interrompudes, per si fos necessari que els senyors Eden i Aloisi celebressin conferències amb llurs respectius governs.

LA CONFERENCIA ES CELEBRA AL MATEIX LLOC QUE ES CELEBRA LA DEL PACTE KELLOG

París, 16. — La Conferència Tripartita quedà reunidà a les 10'30, al Saló del Rellotge, del Quai d'Orsay, en el mateix lloc on fa anys es signà el famós Pacte Briand-Kellogg, posant la guerra fora de la llei....

El primer canvi d'impressions entre Laval, Eden i Aloisi durà unes tres hores.

Els tècnics de les tres delegacions es reuniren en un saló immediat i passaren després al Saló del Rellotge on exposaren llurs punts de vista sobre els diferents problemes tècnics.

Es guarda la major reserva sobre el resultat del canvi d'impressions d'aquest matí.

Els nombrosíssims periodistes francesos i estrangers toparen amb grans dificultats per a realitzar llur labor informativa. Es limitaren a recollir als circols francesos, britànics i francesos de la conferència l'esqueta frase: «Les coses no van totalment malament»

A LA SOMALIA ITALIANA HI HA DIAMANTS

Roma, 16. — El periòdic «Il Piccolo» dóna la notícia que a la Somalia italiana, a 150 quilòmetres escassos de la frontera italo-abissina, han estat descoberts rics jaciments diamantífers.

L'OPINIO DEL «QUAI D'ORSAY»

París, 16. — Comentant les possibilitats de solució del litigi italo-etiope, «Le Petit Parisien», que reflexa habitualment l'opinió del «Quai d'Orsay», diu que els delegats tenen un viu desig d'arribar a una solució que eviti la guerra i que en realitat no hi ha motiu per no confiar en un acord.

«França — afegeix — es troba situada, a dir veritat, en una posició que dista molt d'ésser fàcil. En aquests moments, és a dir, després dels recents acords de Roma, no pot consentir que s'alteri l'amistat franco-italiana; però no pot renunciar tampoc a la cooperació franco-britànica, ni deixar que s'enderroqui la missió de la Lliga de Nacions, que és el veritable fonament de la pau europea. Es tracta de conciliar factors que semblen poc conciliables i d'allunyar els punts espinosos, reemplaçant-los per ajustaments i combinacions que fereixin la susceptibilitat de les parts interessades».

AL NORD D'ABISSINIA HI HA QUATRE CENTS MIL HOMES

Addis Abeba, 16. — Les autoritats etiopes continuen preocupades amb objecte de la defensa del país i poder fer front a totes les eventualitats.

El senyor Dedjazmatch Amde sembla ésser que ha sortit amb armes i municions per tal d'unir-se amb les seves tropes a Aroussi, les quals podran unir-se a una o dues bases militars de Bali o de Harrar. El senyor Dedjazmatch Abarrah, fill del Ras Kassa, ha sortit amb reforços per tal d'unir-se amb el seu pare a l'armada del Nord.

L'empadronament de l'armada del Nord, repartida en diversos districtes, ha donat un total de quatre cents vint-i-cinc mil homes, sota les ordres del Ras Kassa, governador Gondar, Ras, Seyoum, governador Tigre i de Dedjae Ayalah, governador de la regió extrema del Nord.

L'emperador, segons sembla, ha indicat als governadors que posin llistes de les necessitats militars de les seves províncies. Municions han estat enviades per ferrocarril en direcció al Sud.

El Negus rebé els caps de Somalia.

ELS PUNTS D'ANGLATERRA

Londres, 16. — El redactor diplomàtic del «Daily Telegraph», que es troba a París, comunica al seu periòdic:

«Han estat sobretot, els delegats anglesos els que han parlat. Han comunicat al senyor Laval el seu punt de vista sobre la situació en què es trobaria Europa dintre de quatre anys si Itàlia desencadenés una guerra de conquesta. Semblen haver insistit sobretot en els punts següents:

Primer: El nefast exemple que es donaria si la Lliga de Nacions permetés a un Estat membre seu acaparar a viva força el territori d'altre Estat també membre seu.

Segon: La confiança dels Tractats restaria crebantada si es permetés que diversos d'ells fossin violats obertament i sense traves.

Tercer: Destrucció de tota esperança d'acabament en l'obra pacificadora a l'Europa central i oriental.

Quart: Les conseqüències econòmiques pernicioses per a la mateixa Itàlia que corre el perill d'enderrocar-se sota el pes d'una guerra llarga.

Cinquè: Els deutes d'Itàlia a la indústria anglesa, que es veu en la impossibilitat de concedir a aquella crèdits suplementaris.

Sisè: El fet que Anglaterra no podrà ja basar la seva política futura a la Lliga de Nacions si França no recolza els mateixos principis.

Setè: Les greus conseqüències per a l'opinió pública anglesa en el cas que Anglaterra vegi forçada, a causa d'una falta d'ajut per part de França a retirar-se dels assumptes polítics de l'Europa continental i assegurar la seva protecció amb tractats bilaterals.»

El periodista assenyala també que el senyor Laval tenia un aire molt preocupat, i que les persones collocades prop d'ell es donen cada vegada més compte de la gravetat de les decisions que hagi d'adoptar. El senyor Laval no esperava, sens dubte, les paraules tan decidides per part d'Anglaterra, i no sembla estar molt segur encara de si els anglesos mantindran les fórmules fins el final.

VIOLENT INCENDI EN UNA FABRICA DEL POBLE NOU

L'incendi prengué grans proporcions

A dos quarts de vuit d'ahir al vespre, es produí un incendi d'importància a la fàbrica "La Proveedora de Esencias", propietat de Mateu Hidalgo, establerta al carrer de Pallars, 135, interior.

Segons manifestaren uns obrers de la dita fàbrica, l'incendi es produí en incendiar-se un fogó industrial del taller i seguidament el foc es corregué a les matèries inflamables allí emmagatzemades.

En pocs moments el foc s'estengué i amenaçà altres edificis que, gràcies a la ràpida intervenció dels bombers no arribà a proporcions majors. majors.

Després de treballar incessantment per espai de dues hores, els bombers aconseguiren dominar-lo.

Sortosament no calgué lamentar cap desgràcia personal.

En saber la importància del sinistre hi acudiren l'alcalde gestor senyor Pic i Pon, el conseller regidor primer senyor Xaumar de Bofarull, el regidor senyor Mateo, el tinent coronel de la Guàrdia civil i altres autoritats.

Forces de seguretat i policia cuidaren de garantir l'ordre. Les pèrdues originades per l'esmentat incendi són de molta importància i de moment no poden precisar-se perquè cal fer un detingut balanç. També quedaren destruïdes les naus de la planta baixa i part de l'edifici.

Al lloc del sinistre restà un retén de bombers durant la nit per tal de curar que aquest no es refés ja que les matèries que cremaren són de gran combustibilitat.

EL CARNET ELECTORAL A LITUANIA

Un sistema de preparar-se un triomf electoral

Kovno, 16. — Des de fa més d'un any que les autoritats lituanes procedeixen a la revisió dels carnets electorals, operació que ja s'acaba.

Segons informacions de font alemanya, les autoritats lituanes han retingut 11.000 carnets, els propietaris dels quals restaran sense dret al vot.

També es retirarà el dret de vot als membres dels antics partits Sòvog i Csa, o sigui a uns 8.000 persones; de manera que els partits alemanys ja tenen perduts, per endavant, uns 20.000 electors.

Als cercles lituans interessats desmenten categòricament aquestes informacions i hom creu que especialment els antics membres dels partits nacional-socialistes no restaran privats del dret al vot, sinó únicament del dret a ésser elegits, privació que sols afectarà unes 2.000 persones.

Per altra banda, el Ministeri d'Afers Estrangers sols ha rebut de la Legació d'Alemanya una sola reclamació per retirada del carnet electoral.

Un projecte de Frossard

AUGMENTARA LA PENSIO ALS OBRERS JUBILATS EN TANT QUE ASSEGURIN QUE NO TREBALLARAN

París, 16. — El senyor Frossard, ministre del Treball, té la intenció d'augmentar el socors de vellesa de sis-cents a tres mil francs per any en el cas que el beneficiari de la renda es comprometi a no continuar treballant.

El ministre espera que uns cent mil beneficiaris d'aquestes pensions acceptaran la proposta, la qual cosa alleujarà les condicions del mercat del treball.

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari